

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ Α΄ ΤΑΞΕΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΜΑΘΗΤΕΥΟΝΤΩΝ
ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΥ

Κατὰ τὸ τελευταῖον πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας

ΥΠΟ
Α. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
γυμνασιάρχου.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ
1901

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ Α΄ ΤΑΞΕΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΜΑΘΗΤΕΥΟΝΤΩΝ

ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΕΞΙΛΟΓΙΟΥ

Κατὰ τὸ τελευταῖον πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας

ΥΠΟ

Α. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

γυμνασιάρχου

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ

1901

• Πάν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ἐπογραφήν μου

Α. Ρ. Παλαιόπουλος.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου **ΚΤΕΝΑ** (1845—1900)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΟΥ ΤΗΣ Α' ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Τὴν Χρηστομάθειαν ἡμῶν διηρέσαμεν εἰς δύο περιόδους, ὧν ἑκατέρω περιέχει ὑπὲρ τὰς 25 σελ. στερεοτύπων ἐκδόσεως, δηλ. ἕ.λην ἀρκοῦσαν δι' ἓν ἔτος. Διηρέσαμεν δ' αὐτὴν οὕτως, ὅπως ὁ διδασχθεὶς τὴν μίαν περίοδον ἐν τῇ α' τάξει διέλθῃ κατ' οἶκον τὴν ἑτέραν ἐν τῇ ἐπομένῃ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἡ παροῦσα ἔκδοσις διαφέρει τῶν προηγουμένων κατὰ τὰδε· τὸ γενικὸν Λεξιλόγιον ἀντικατεστάθη δι' εἰδικῶν, εἰς ἃ προσετέθησαν καὶ αἱ ὑπὸ τὸ κείμενον σημειώσεις, μῦθοι τινες μετετέθησαν καθ' ὑπόδειξιν τοῦ φίλου κ. Α. Βόγια ἐκ τῆς δευτέρας περιόδου εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης καὶ ὁλίγα ἄλλαι ἀπλοποιήσεις ἐγένοντο, ὅπως συμβαδίσῃ ἡ Χρηστομάθεια μετὰ τῶν γυμνασμάτων, ἀφ' οὗ προέλασθη ἡ ὁδὸς διὰ τῆς διδασκαλίας ἐρίων ἐξ αὐτῶν.

Διηγήματά τινα ἀπλούστερα καὶ ἐνκολλώτερα τῶν μύθων θὰ παρεμβάλωμεν ἐν τῇ ὅσῳ οὕτω γενησομένῃ τετάρτῃ ἐκδόσει τῶν ἡμετέρων γυμνασμάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1900

Α. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'.

α' Μῦθοι, ἀποδόγματα καὶ διηγήματα.

(Ἐκ τοῦ Αἰσώπου, Στοβαίου, Πλουτάρχου, Ἀθηναίου, Αἰλιανοῦ
καὶ Διογένους Λαερτίου)

1. Ἔγος καὶ Κύων.

Ἔγος καὶ κύων περὶ εὐτοκίης ἤριζον. Τῆς δὲ κυνὸς εἰπούσης, ὅτι μόνη τῶν τετραπόδων ταχέως κύει, ἡ δὲ ὑπολαβούσα εἶπεν· «ἀλλ' ὅταν τοῦτο λέγῃς, γίγνωσκε ὅτι τυφλὰ τίκτεται».

2. Ἴππος καὶ Ἴπποκόμος.

Τὴν κριθὴν τοῦ ἵππου ἵπποκόμος κλέπτων καὶ πωλῶν τὸν ἵππον ἔτριβε καὶ ἐκτένιζε πάσας τὰς ἡμέρας. Εἶπε δὲ ὁ ἵππος· «εἰ θέλεις ἀληθῶς καλὸν εἶναι μετὴν κριθὴν τὴν τρέφουσαν μὴ πώλει».

3. Ἀλώπηξ πρὸς μορμολύκειον.

Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν ἔλθοῦσα ὑποκριτοῦ καὶ ἕκαστα τῶν αὐτοῦ σκευῶν διερευνημένη εὔρε καὶ κεφαλήν μορμολυκείου εὐφυῶς κατεσκευασμένην, ἣν καὶ ἀνελθούσα ταῖς χερσὶν ἔφη· «ὦ οἷα κεφαλή καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει».

4. Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πήρας φέρει τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δ' ὀπίσθεν, γέμει δὲ κκεῶν ἕκαστέρα· ἀλλ' ἡ μὲν ἔμπροσθεν ἀλλοτριῶν, ἡ δὲ ὀπίσθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φεροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἑαυτῶν κκεῶ οὐχ ὀρώσι, τὰ δὲ ἀλλότρια πάντα ἀκριβῶς θεῶνται.

5. Ὄνος ἄγριος.

Ὄνος ἄγριος ὄνον ἡμερον ἰδὼν ἔν τινι εὐηλίφ τόπῳ προσελθὼν ἐμκαχέριζεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ εὐεξίᾳ τοῦ σώματος καὶ τῇ ἀπολαύσει τῆς τροφῆς. Ὅστερον δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχθασφοροῦντα καὶ τὸν

ὀνηλάτην ὀπίσθεν ἐπόμενον καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν παίοντα, ἔφη· «ἀλλ' ἔγωγε οὐκέτι σε εὐδαχιμονίζω· ὀρῶ γὰρ ὅτι οὐκ ἄνευ κκῶν μεγάλων τὴν εὐδαχιμονίαν ἔχεις».

6 Ἄρκτος καὶ Ἀλώπηξ.

Ἄρκτος τίς ποτε μεγάλως ἐκχυχᾶτο, ὡς φιλικθρωπότατόν ἐστι πάντων τῶν ζῴων· λέγουσι γὰρ ὅτι ἄρκτος νεκρὸν οὐδὲν ἐσθίει. Ἡ δὲ ἀλώπηξ ἀκούσασα ταῦτα ἐμειδίσατο καὶ πρὸς αὐτὴν εἶπε· «εἶθε τοὺς νεκροὺς ἤσθιες καὶ μὴ τοὺς ζῶντας».

7. Κάλαιμοι καὶ δροῦς.

Δροῦν ἄνεμος ἐκριζώσας ἐν ποταμῷ ἔριψεν. Ἡ δὲ φερομένη τοὺς κελύμους ἐρωτᾷ· «πῶς ὑμεῖς, ἀσθενεῖς ὄντες καὶ λεπτοί, ὑπὸ τῶν βιζίων ἀνέμων οὐκ ἐκριζοῦσθε ;» Οἱ δὲ εἶπον· «ὕμεις τοῖς ἀνέμοις μάχεσθε καὶ ἀνθίστασθε, καὶ διὰ τοῦτο ἐκριζοῦσθε· ἡμεῖς δέ, πικρὴ ἀνέμῳ ὑποπίπτοντες, ἀβλαβεῖς διακείμεμεν».

8. Λέων καὶ Βάτραχος.

Λέων ἀκούσας ποτὲ βατραχίου μέγα βοῶντος ἐπεστράφη πρὸς τὴν φωνὴν οἰόμενος μέγα τι ζῴον εἶναι. Προσμείνας δὲ μικρόν, ὡς εἶδεν αὐτὸν προελθόντα τῆς λίμνης, προσελθὼν αὐτὸν κατεπάτησεν.

9. Λύκος καὶ Ποιμένες.

Λύκος ἰδὼν ποιμένας ἐσθίοντας ἐν σκηνῇ πρόβατον, ἐγγὺς προσελθὼν ἔφη· «ἡλίκος ἂν ἦν ὑμῖν θόρυβος, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν».

10* Ταῦροι τρεῖς καὶ Λέων.

Ἐνέμοντο τρεῖς μετ' ἀλλήλων βόες. Λέων δὲ τοὺτους ὀργεῖν θέλων, διὰ τὴν ὁμόνοιαν ἐδειλία· κίμυλοις δὲ λόγοις τούτους διαχωρίσας, μεμονωμένους, τούτων ἓνα καθ' ἓνα εὐρών, ἀδεῶς ἤσθιεν.

11. Κοιλία καὶ πόδες.

Κοιλία καὶ πόδες περὶ δυνάμεως ἤριζον. Πικρ' ἕκαστα δὲ τῶν ποδῶν λεγόντων, ὅτι προέχουσι τῇ ἰσχύϊ τοσοῦτον, ὥστε καὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα βκαστάζειν, ἐκείνη εἶπε· «ὦ οὔτοι, ἐὰν μὴ ἐγὼ τροφὴν προσλάβω, οὐδ' ὑμεῖς βκαστάζειν δυνήσεσθε».

12. Πρόβατον κειρόμενον.

Πρόβατον άρρώδης κειρόμενον πρὸς τοὺς κείροντας εἶπεν· «εἰ μὲν ἔρικα ζητεῖτε, ἀνωτέρω τέμνετε, εἰ δὲ κρέως ἐπιθυμεῖτε, ἄρκυ καταθύσκετε, τοῦ κατὰ μικρὸν βασανίζειν ἀπαλλάξζαντες».

13. Λύκος καὶ Ἄμνος.

Λύκος ἀμνὸν ἐδίωκεν· ὁ δὲ εἰς ἱερὸν κατέρυγεν. Προσκλιουμένου δὲ αὐτὸν τοῦ λύκου καὶ λέγοντός ὅτι θύσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῷ θεῷ, ἦν καταλάβη, ἐκείνος εἶπε πρὸς αὐτόν· «ἀλλ' αἰρετώτερόν μοι ἔστι θεοῦ θυσίαν γενέσθαι ἢ ὑπὸ σοῦ διαφθορῆναι».

14. Ὀδοιπόροι καὶ Ἄρκτος.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον· ἄρκτου δ' αὐτοῖς ἐπιρηνείσης, ὁ μὲν εἰς φθάσας ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο· ὁ δ' ἕτερος μέλλων περιεκατάληπτος γίνεσθαι, πεσὼν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκυτόν νεκρὸν προσεποιεῖτο. Τῆς δὲ ἄρκτου προσφροσύνης αὐτῷ τὸ βύγχος καὶ περισσφρξινόμενης, τὰς ἀναπνοὰς συνεῖχε· λέγουσι γὰρ νεκροῦ μὴ ἄπτεσθαι τὸ ζῶον τοῦτο. Ἀπχλαγείσης δέ, ὁ ἀπὸ τοῦ δένδρου καταβὰς ἐπυθάνετο τοῦ ἑτέρου, τί ἡ ἄρκτος πρὸς τὸ οὖς ἔλεξεν· ὁ δ' εἶπε, τοῦ λοιποῦ τοιοῦτοις μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, σὶ ἐν κινδύνοις οὐ παρκαμένουσιν.

15. Ἀλώπηξ.

Ἀλώπηξ λιμώττουσα ὡς εἶδεν ἐπὶ τινος ἀνκδενδράδος βότρυς πέπονως κρεμαμένους, ἠβουλήθη αὐτῶν περιγενέσθαι καὶ οὐκ ἠδύνετο· ἀπχλαττομένη δὲ πρὸς ἐκυτὴν εἶπεν· «ὄμορφάες εἰσιν».

16. Καρκίνος καὶ Ἀλώπηξ.

Καρκίνος ἀπὸ τῆς θιλάσσης ἀνεβὰς ἐπὶ τινος ἐνέμετο τόπου. Ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα, ὡς εἶδε, προσελθούσα συνελθεν αὐτόν· ὁ δὲ μέλλων καταβιθρώσκεσθαι ἔφη· «ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὡς θιλάττιος ὢν χερσαῖος ἠβουλήθη γενέσθαι».

17. Ταῶς καὶ Κολοῖός.

Τῶν ὀρνίθων βουλομένων ποιῆσαι βασιλέα, ταῶς ἐκυτόν ἠξίου διὰ τὸ κάλλος χειροτονεῖν. Αἰρουμένων δὲ τοῦτον τῶν ἄλλων ὁ

κολοιός ὑπολαθῶν εἶπεν· «ἀλλ' εἰ σοῦ βασιλεύοντος, ὁ ἀετός ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπιχειρήσει, πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις ;»

18. Γαλῆ.

Γαλῆ εἰσελθοῦσα εἰς χυλκίως ἐργαστήριον τὴν ἐκεῖ κειμένην ῥίνην περιέλειχε. Συνέθη δ' ἐκτριβομένης τῆς γλώσσης πολὺ αἶμα φέρεσθαι. Ἡ δ' ἐτέρπετο ὑπονοοῦσά τι τοῦ σιδήρου ἀφαιρεῖσθαι, μέχρι παντελῶς ἀπέβλεπε τὴν γλώσσαν.

19. Κίχλη.

Ἐν τινι μυρσινῶνι κίχλη ἐνέμετο, διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα τοῦ καρποῦ οὐκ ἀρίστατο. Ἰξευτῆς δὲ ἰδὼν αὐτὴν ἰξεύσας συνέλαθε· καὶ δὴ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι ἔφη· «δεικνίαι εἰμί, ἥτις διὰ τροφῆς γλυκύτητα βίου στερίσκομαι».

20. Κόραξ νοσῶν.

Κόραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρὶ κλιούσῃ· «μὴ θρήνει, μήτηρ, ἀλλ' εὐχου τοῖς θεοῖς νόσου με ἀπαλλάξαι». Ἡ δὲ ὑπολαθῶσα ἔφη· «καὶ τίς σε, τέκνον, τῶν θεῶν ἐλεήσει ; τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμὸς οὐκ ἐσυλήθη ;»

21. Γεωργός καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Ἄνθρωπος γεωργός μέλλων τελευτᾶν καὶ βουλόμενος τοὺς αὐτοῦ παῖδας ἐμπείρους ποιῆσαι τῆς γεωργίας προσκαλέσας αὐτοὺς ἔφη· «τεχνίαι μου, ἐν ἐνὶ μου τῶν ἀμπελώνων θησαυρός ἀπόκειται». Οἱ δὲ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν ὕννας τε καὶ δικέλλας λαθόντες πᾶσαν αὐτῶν τὴν γεωργίαν ὄρουζον, καὶ τὸν μὲν θησαυρὸν οὐκ εὑρόν, ἡ δ' ἄμπελος πολλὰ κλάσινον τὴν φορὰν αὐτοῖς ἔδωκε.

22. Θαλῆς καὶ Θεράπαινα.

Θαλῆν εἰς τὸν οὐρανὸν ὄρωντα καὶ ἐμπροσθέντα εἰς τὸ βάραθρον ἢ θεράπεινα, Θεράπαινα οὖσα, δίκαια παθεῖν ἔφη· ὅς τὰ παρὰ ποσὶν ἀγνοῶν τὰ ἐν οὐρανῷ ἐσκόπει.

23. Φόνος Ἰππάρχου.

Ἰππάρχος ἀνήρεθη ὑπὸ Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, ὅτι ἐν ταῖς Παναθηναίαις κομίσαι κκανοῦν τῇ θεῷ κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐπιχώριον οὐκ εἶσε τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἀρμοδίου ὡς μὴ ἄξιαν οὖσαν.

24. Περικλῆς.

Περικλῆς ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, ἐπεὶ δύο αὐτοῦ τὴν θυγατέρα ἐμνηστεύοντο, ὁ μὲν πλούσιος καὶ ἀπαίδευτος, ὁ δὲ πένης καὶ φιλόσοφος, τούτῳ αὐτὴν ἐξέδωκεν εἰπών, ὅτι ἀμεινῶν ἐστὶ τοῦ ὄντος ὁ δυνάμενος γενέσθαι πλούσιος.

25. Πελοπίδας.

Πελοπίδας ἀνδρείου στρατιώτου διαβληθέντος αὐτῷ ὡς βλασφημῆσαντος αὐτὸν εἶπεν· «ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα αὐτοῦ ὄρω, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἤκουσα».

26. Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας.

Ἀλέξανδρος ἔτι παῖς ὢν, πολλὰ τοῦ Φιλίππου κατορθούντος, οὐκ ἔχαιρεν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς συντρεφομένους ἔλεγε παίδας «ἐμοὶ δὲ ὁ πατήρ οὐδὲν ἀπολείψει». Τῶν δὲ παίδων λεγόντων ὅτι ταῦτά σοι κτᾶται, «τί δὲ ὄφελος» εἶπεν «ἐὰν ἔχω μὲν πολλὰ, πράξω δὲ μηδέν ; »

Ἐπεὶ Ἀλεξάνδρῳ Ἀντίπατρος πολλὰ κατὰ τῆς μητρὸς ἔγραφεν, «ἀγνοεῖς» εἶπεν «Ἀντίπατρε, ὅτι μητρὸς ἐν δάκρυον πολλὰς διαβολῶν ἐπιστολάς ἀπακλείρει ; »

27. Θεμιστοκλῆς.

Τοῦ Σεριφίου πρὸς Θεμιστοκλῆν εἰπόντος, ὡς οὐ δι' αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἔνδοξός ἐστιν, «ἀληθῆ λέγεις» εἶπεν «ἀλλ' οὔτ' ἂν ἐγὼ Σεριφίος ὢν ἐγεγόνμην ἔνδοξος οὔτε σὺ Ἀθηναῖος».

28. Ἀργιλεωνὶς ἡ Βρασίδου μήτηρ.

Ἐπεὶ συνέβη πεσεῖν Βρασίδην ἐλευθεροῦντα τοὺς ἐπὶ Θορκῆς Ἕλληνας, οἱ δὲ πεμφθέντες εἰς Λακεδαιμόνα πρέσβεις τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀργιλεωνίδι προσῆλθον, πρῶτον μὲν ἠρώτησεν εἰ κελῶς ὁ Βρασίδης ἐτελεύτησεν· ἐγκωμιαζόντων δὲ τῶν Θορκῶν καὶ λεγόντων, ὡς οὐδεὶς ἄλλος ἐστὶ τοιοῦτος, «ἀγνοεῖτε» εἶπεν «ὦ ξένοι· Βρασίδης γὰρ ἦν μὲν ἀνὴρ ἀγαθός, πολλοὶ δ' ἐκείνου κρείσσονος ἐν τῇ Σπάρτῃ».

29. Λυκοῦργος.

Λυκοῦργος πυθνανομένου τινός, διὰ τί μικρὰς οὕτω καὶ εὔτε-

λείς ἔταξε τὰς θυσίας, «ὅπως» ἔφη «μηδέποτε τιμῶντες τὸ θεῖον δικλείπωμεν».

30. Σωκράτης.

Σωκράτης, ἐρωτήσας τὸν Γοργίου ἦν ἔχει περὶ τοῦ μεγάλου βρασιλέως ὑπόληψιν καὶ εἰ νομίζει τοῦτον εὐδαίμονα εἶναι, «οὐκ οἶδ'α» εἶπε «πῶς ἀρετῆς καὶ παιδείας ἔχει, ὡς τῆς εὐδαιμονίας ἐν τούτοις, οὐκ ἐν τοῖς τυχεροῖς ἀγχοῖς κειμένης»· — Σωκράτης ἐν γήρᾳ κιθαρῖζων παρὰ Κόνωφ τῷ κιθαρῶδῳ ἐτύγγχευε καὶ τινος εἰπόντος, «κιθαρῖζεις τηλικούτος ὢν ; » «Κρεῖττον» εἶπεν «ὀψιμαθῆ ἢ ἀμαθῆ εἶναι».

31. Ἀντισθένης.

Ἀντισθένης συνεβούλευεν Ἀθηναίους τοὺς ὄνους ἵππους ψήρῃσθαι· ἄλογον δὲ ἡγουμένων, «ἀλλὰ μὴν καὶ στρατηγῶν» λέγει «γίγνονται παρ' ὑμῶν μηδὲν μολόντες, μόνον δὲ χειροτονηθέντες».

Τοὺς βουλομένους ἀθανάτους εἶναι ἔφη δεῖν ζῆν εὐσεβῶς καὶ δικαίως.

Ὁμοιοῦντων ἀδελφῶν συμβίωσιν πικρὸς ἔφη τείχευς ἰσχυροτέρην εἶναι.

32. Διογένης.

Διογένης ἰδὼν ποτε μερᾶκιον ἐρυθριῶν, «θάρρει» ἔφη «τοιοῦτον ἐστὶ τῆς ἀρετῆς τὸ χρῶμα».

Εἰς Μύνδον ἔλθων καὶ θεασάμενος μεγάλους τὰς πόλεις μικρὰν δὲ τὴν πόλιν, «ἄνδρες Μύνδιοι» ἔφη «κλεισάτε τὰς πόλεις, μὴ ἢ πόλις ὑμῶν ἐξέλθῃ».

Τοὺς λέγοντας μὲν τὰ σπουδαῖα, μὴ ποιοῦντας δέ, ἔλεγε μηδὲν διαφέρειν κιθάρης· καὶ γὰρ ταύτην μῆτε ἀκοῦειν μῆτε αἰσθάνεσθαι.

Θεασάμενός ποτε μερᾶκιον ἄσωτον τὰ πατρῶα διακνήσκειν καὶ ἐλάειν καὶ ἄρτον ἐσθῆιον καὶ ὕδωρ πίνον εἶπεν· «εἰ οὕτω κατὰ γνώμην ἡρίστας, οὐκ ἂν οὕτω κατ' ἀνάγκην ἐδείπνεις».

Ἐλεγε δὲ τὴν τῶν παιδῶν ἀγωγὴν ὁμοίαν εἶναι τοῖς τῶν κερμαίων πλάσμασιν· ὡς γὰρ ἐκεῖνοι ἀπαλὸν μὲν τὸν πηλὸν ὄντα ὅπως

θέλουσι σχηματίζουσι καὶ ῥυθμίζουσιν, ὁπτηθέντα δὲ οὐκέτι δύνανται πλάσσειν, οὕτω καὶ τοὺς ἐν νεότητι μὴ διὰ πόνων παιδικωγηθέντας, τελείους γενομένους ἀμεταπλάστους γίγνεσθαι.

Ἔλεγε δὲ πολλὰ, τὴν ἀμαθίαν καὶ τὴν ἀπικιδεύειαν τῶν Μεγαρχέων διαβάλλων, καὶ ἐβούλετο Μεγαρχέως ἀνδρὸς κριὸς εἶναι μᾶλλον ἢ υἱός. Ἠνίττετο δὲ ὅτι τῶν θρεμμμάτων ποιοῦνται πρόνοιαν οἱ Μεγαρχεῖς, τῶν παίδων δὲ οὐχί.

33. Φερενίκη.

Φερενίκη τὸν υἱὸν ἤγεν εἰς Ὀλύμπια ἀθλεῖν. Κωλύοντων δὲ αὐτὴν τῶν Ἑλληνοδικῶν τὸν ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελθούσα ἐδικαιολογήσατο πατέρα μὲν Ὀλυμπιονίκην ἔχειν καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς καὶ αὐτὴ παιδὴ Ὀλυμπίων ἀγωνιστήν· καὶ ἐξενίκησε τὸν δῆμον καὶ τὸν εἰργοντα νόμον τῆς θέας τὰς γυναικας, καὶ ἐθεάσατο Ὀλύμπια.

34. Δύναμις μουσικῆς.

Ἡ μουσικὴ τὰ ἤθη παιδεύει καὶ τοὺς θυμοειδεῖς καὶ τὰς γνάμκας διαφύρους καταπραύνει. Κλεινίης γοῦν ὁ Πυθαγόρειος καὶ τῷ βίῳ καὶ τοῖς ἤθεσι διαφέρειν, εἴ ποτε συνέβαινε χλεπκίνειν αὐτὸν δι' ὀργήν, ἀναλαμβάνων τὴν λύραν ἐκίθάριζε. Πρὸς δὲ τοὺς ἐπιζητοῦντας τὴν αἰτίαν ἔλεγε· «πραύνομι».

35. Περὶ ὁμοιοῖας.

Πύθων ὁ Βυζάντιος ῥήτωρ πάντο ἦν παχὺς τὸ σῶμα· καὶ Βυζαντίους ποτὲ τοῖς πολιταῖς στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλους παρκακλῶν εἰς φιλίαν ἔλεγεν· «ὄρατέ με, ἄνδρες πολῖται, οἶός εἰμι τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ γυναικικῶ ἔχω πολλῶ ἑμοῦ παχυτέραν· ὅταν οὖν ὁμοιοῶμεν, καὶ τὸ τυχὸν ἡμᾶς σκιμπόδιον δέχεται, ἐὰν δὲ στασιάζωμεν, οὐδὲ ἡ σύμπασα οἰκία».

36. Σωκράτης καὶ Ξανθίππη.

Ξανθίππης τῆς γυναικὸς ἐπιτιμώσης Σωκράτει, διότι λιτῶς παρεσκευάζετο ὑποδέξασθαι φίλους, «ὦ γύναι» εἶπεν «εἰ μὲν ἡμετεροὶ εἰσιν, οὐδὲν ἐκείνοις μελήσει, εἰ δ' ἀλλότριοι, ἡμῖν περὶ αὐτῶν οὐδὲν μελήσει».

Ἐορτῆς οὕσης παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιλοτιμήσατο Ἀλκιβιάδης δῶρα πολλὰ πέμψει τῷ Σωκράτει. Τῆς οὖν Ἐανθίππης καταπλαγείσης καὶ τὸν Σωκράτην λαβεῖν αὐτὰ ἀξιούσης, ὁ δὲ εἶπεν· «ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τῇ φιλοτιμίᾳ τῇ τοῦ Ἀλκιβιάδου παρκατξώμεθα μὴ λαβεῖν τὰ πεμφθέντα ἀντιφιλοτιμησάμενοι».

37. Διονύσιος ὁ δεύτερος.

Διονύσιος ὁ δεύτερος τὴν ἀρχὴν εἶχεν εὖ μάλα περιπεφορχημένην τοῦτον τὸν τρόπον. Νεῦς μὲν ἐκέκτητο οὐκ ἐλάττους τῶν τετρακοσίων, ἐξήρεις καὶ πεντήρεις, πεζῶν δὲ δύναιμι εἰς δέκα μυριάδας, ἵππεις δὲ ἑνεκακισχιλίους. Ἡ δὲ πόλις τῶν Συρακουσίων λιμέσιν ἐκεκόσμητο μεγίστοις καὶ τεῖχος αὐτῇ περιεβέβλητο ὑψηλότατον, σκευὴ δὲ εἶχεν ἔτοιμα ναυσὶν ἄλλαις πεντακοσίαις, ἐτεθησκύριστο δὲ αὐτῇ καὶ σίτος εἰς ἑκατὸν μεδίμων μυριάδας. Καὶ ὀπλοθήκη νενησμένη ἀσπίσι καὶ μαχίραις καὶ δόρασι καὶ κνημῖσι καὶ θώραξι καὶ καταπέλταις· ὁ δὲ καταπέλτης εὐρημα ἦν αὐτοῦ Διονυσίου· εἶχε δὲ καὶ συμμάχους παμπόλλους. Καὶ τοῦτοις ἐπιθαρρῶν ὁ Διονύσιος ἀδάμκντι δεδεμένην ὤρετο τὴν ἀρχὴν κεκτησθαι. Ἄλλ' οὗτός γε πρῶτους μὲν ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφοὺς, εἶδε δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς βιαίως ἀποσφαγόντας καὶ τὰς θυγατέρας ἀποσφραγίσκας. Οὐδεὶς δὲ τῶν ἀπ' αὐτοῦ ταφῆς τῆς νομιζομένης ἔτυχεν· οἱ μὲν γὰρ ζῶντες κατεκλύθησαν, οἱ δὲ κατακτεθέντες εἰς τὸ πέλαγος ἐξερρίφθησαν. Αὐτὸς δὲ ἐν πενίχῃ μυρίᾳ δικάων κατέστρεψε τὸν βίον γηραιός. Λέγει δὲ Θεόπομπος ὑπὸ τῆς ἀκρατοποσίης τῆς ἄγαν αὐτὸν δικηθρηνηνὶ τὰς ὄψεις, ὡς ἀμυδρὸν βλέπειν. Καὶ ἦν δειγμα οὐ τὸ τυχὸν τοῖς ἀνθρώποις εἰς σωφροσύνην καὶ τρόπου κόσμον ἢ τοῦ Διονυσίου ἐκ τῶν τηλικούτων εἰς οὕτω ταπεινὰ μεταβολή.

38. Πῶς οἱ Μυτιληναῖοι ἐτιμωροῦντο τοὺς ἀφίσταμένους τῶν συμμάχων.

Ἦνίκα τῆς θαλάττης ἤρξαν Μυτιληναῖοι, τοῖς ἀφίσταμένοις τῶν συμμάχων τιμωρίαν ἐκείνην ἐπήρτησαν, γράμματα μὴ μανθάνειν τοὺς παῖδας αὐτῶν μηδὲ μουσικὴν διδάσκεσθαι, πικρῶν κολάσεων ἠγησάμενοι βαρυτάτην εἶναι ταύτην, ἐν ἀμουσίᾳ καὶ ἀμαθίᾳ καταβιοῦν.

39. Πενία δοραίων Ἑλλήνων.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι ἐν πενίᾳ διέζων παρὰ πάντα τὸν βίον. Εἰσὶ δὲ οὗτοι, οἷον Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀνὴρ πολλὰ μὲν ἐν πολέμῳ κατορθώσας καὶ τοὺς φόρους δὲ τοῖς Ἑλλήσι τάξας. Ἄλλ' οὐτός γε ὁ τοιοῦτος οὐδὲ ἐντάριχ' ἐκυτῶ κατέλιπεν ἱκανά.

Καὶ Φωκίων δὲ πένης ἦν. Ἀλεξάνδρου δὲ πέμψαντος αὐτῶ τάλαντα ἑκατὸν ἠρώτα «διὰ τίνα αἰτίαν μοι πέμπει;» ὡς δ' εἶπον, ὅτι μόνον αὐτὸν Ἀθηναίων ἠγεῖται καλὸν καὶ ἀγαθόν, «οὐκοῦν» ἔφη «ἐκαστῶ με τοιοῦτον εἶναι».

40. Λεωκόριον.

Λεωκόριον Ἀθήνησιν ἐκαλεῖτο τὸ τέμενος τῶν Λεῶ θυγατέρων, Πραξιθέας καὶ Θεόπης καὶ Εὐβούλης. Τρύτας δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναίων ἀναιρεθῆναι παρέσχεν ὁ πατὴρ κατὰ τὸν χρησιμὸν τὸν Δελφικόν. Ἔλεγε γὰρ μὴ ἂν ἄλλως σωθῆναι τὴν πόλιν, εἰ μὴ ἐκείναι σφαγιασθεῖεν.

41. Ἀγωγή Κρητῶν.

Κρήτες τοὺς παῖδας τοὺς ἐλευθέρους μανθάνειν ἐκέλευον τοὺς νόμους μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι, καὶ ἵνα μὴ τι τῶν κεκωλυμένων πράξαντες ἀπολογῶνται ἀγνοίᾳ πεποιημένοι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν· τρίτον τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

42. Ἡ κοιλάς τῶν Τεμπῶν

Τὰ Τέμπη τὰ Θετταλικὰ ἐστὶ γῶρας μεταξὺ κείμενος τοῦ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης. Ὀρη δὲ ταῦτ' ἐστὶν ὑπερύψηλα καὶ οἷον ὑπὸ τινος θείας φροντίδος διεσχισμένα, καὶ μέσον ἔχειται χωρίον, οὗ τὸ μὲν μήκος ἐπὶ τετρακκόντι διήκει σταδίοις, τὸ δὲ πλάτος τῇ μὲν ἐστὶ πλῆθρον, τῇ δὲ καὶ μείζον ὀλίγω. Δικτριεῖ δὲ διὰ μέσου αὐτοῦ ὁ καλούμενος Πηγεῖός· εἰς τοῦτον δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσι καὶ ἀνακοινοῦνται τὸ ὕδωρ αὐτῶ καὶ ἐργάζονται τὸν Πηγεῖόν ἐκείνοι μέγαν. Δικτριεῖς δ' ἔχει ποι-

κίλας καὶ παντοδαπὰς ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως αὐτόμακτα· κίττος μὲν γὰρ πολὺς καὶ εὖ μάλα λάσιος ἐνκαμάζει καὶ θάλλει καὶ δίκην τῶν εὐγενῶν ἀμπέλων κατὰ τῶν ὑψηλῶν δένδρων ἀνέρπει. Διαρρέουσι δὲ καὶ κρήνην συγχάκι, καὶ ἐπιρρεῖ νάματα ὑδάτων ψυχρῶν καὶ πιεῖν ἡδίστων· λέγεται δὲ τὰ ὕδατα ταῦτα καὶ τοῖς λουσαμένοις ἀγαθὰ εἶναι καὶ εἰς ὑγίειαν αὐτοῖς συμβάλλεσθαι. Κατὰ δούσι δὲ καὶ ὄρνιθες ἄλλος ἄλλῃ διεσπαρμένοι καὶ μάλιστα οἱ μουσικοὶ καὶ ἐστιῶσιν εὖ μάλα τὰς ἀκοάς.

4^ο. Πλάτων.

Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἐν Ὀλυμπίᾳ συνεσκήνωσεν ἀγνώσιν ἀνθρώποις, καὶ αὐτὸς ὢν αὐτοῖς ἀγνώς. Οὕτω δὲ αὐτοὺς ἐχειρώσαστο καὶ ἀνεδήσαστο τῇ συνοουσίᾳ, συνεστιώμενός τε αὐτοῖς ἀφελῶς καὶ συνδιημερεύων ἐν πᾶσιν, ὡς ὑπερηθῆῃναι τοὺς ξένους τῇ τοῦ ἀνδρός συντυχίᾳ. Οὕτε δὲ Ἀκκδημείας ἐμμένητο οὔτε Σωκράτους· αὐτὸ δὲ τοῦτο ἐνεφάνισεν αὐτοῖς, ὅτι κλειῖται Πλάτων. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὑπεδείχαστο αὐτοὺς εὖ μάλα φιλοφρόνως. Καὶ οἱ ξένοι «ἄγε» εἶπον «ὦ Πλάτων, ἐπίδειξον ἡμῖν καὶ τὸν ὁμώνυμόν σου, τὸν Σωκράτους ὁμιλητήν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἀκκδημείαν ἡγήσασθαι τὴν ἐκείνου καὶ σύστησεν τῷ ἀνδρὶ, ἔνκα καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν». Ὁ δὲ ἠρέμα ὑπομειδιάσας, «ἀλλ' ἐγὼ» λέγει «αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι». Οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν εἰ τὸν ἄνδρα ἔχοντες μεθ' ἐκυτῶν ἡγήθησαν, ἀτύφως αὐτοῦ συγγενομένου αὐτοῖς καὶ ἀνεπιτηδεύτως καὶ δεῖξεντος ὅτι δύναται καὶ ἄνευ τῶν συνήθων λόγων χειροῦσθαι τοὺς συνόντας.

44. Ταχῶς ὁ Αἰγύπτιος.

Ταχῶς ὁ Αἰγύπτιος, ἕως μὲν ἐχρηῖτο τῇ ἐπιχωρίῳ δικίτῃ καὶ εὐτελῶς διεθίω, ὑγεινότητα ἀνθρώπων διεῖγεν· ἐπεὶ δὲ εἰς Πέρσας ἀφίκετο καὶ εἰς τὴν ἐκείνων τρυφὴν ἐξέπεσεν ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον κατέστρεψε, τῆς τρυφῆς ἀλλοτρίως ἄλλοτρίως θάναντον.

45. Ἀπελλῆς καὶ Μεγάβυζος.

Ἀπελλῆς ὁ ζωγράφος, Μεγάβυζου παρακλήθισκτος αὐτῷ καὶ

περὶ γραμμῆς τε καὶ σκιᾶς βουλομένου λαλεῖν « ὄρθξ » εἶπε « τὰ παιδάρια ταῦτα τὰ τὴν μηλίδι τριβόντα πάνυ σοὶ προσεῖχε τὸν νοῦν σιωπῶντι καὶ τὴν πορφύραν ἐθαύμαζε καὶ τὰ χρυσία νῦν δέ σου καταγέλαξ περὶ ὧν οὐ μεμάθηκας ἄρξασμένου λαλεῖν.

46. Δημάρατος καὶ Φίλιππος.

Ἐλθεῖν Δημάρατον εἰς Μκεδονίαν ἐκ Κορίνθου λέγουσι καθ' ὃν χρόνον ἐν διαφορᾷ πρὸς τὴν γυναικᾶ καὶ τὸν υἱὸν ὁ Φίλιππος ἦν. Ἀσπασμένου δ' αὐτὸν τοῦ Φιλίππου καὶ ἐρωτήσαντος πῶς πρὸς ἀλλήλους ἔχουσιν ὁμονοίας οἱ Ἕλληνες, εἶπεῖ τὸν Δημάρατον εὐνοῦν ὄντα καὶ συνήθη « πάνυ γοῦν, ὦ Φίλιππε, κελόν ἐστὶ σοὶ συνθάνεσθαι μὲν περὶ τῆς Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων ὁμοφροσύνης, τὴν δὲ οἰκίαν περιορᾶν τὴν σεκυτοῦ τοσούτης στάσεως καὶ διγνοίας γέμουσαν ».

47. Πύρρων ὁ Ἡλεῖος.

Πύρρων ὁ Ἡλεῖος τῶν γνωρίμων τινὸς αὐτὸν ὑποδείξαντος πολυτελῶς, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ, « εἰς τὸ λοιπόν » εἶπεν « οὐχ ἤξω πρὸς σέ, ἂν οὕτως ὑποδέχη, ἵνα μήτε ἐγὼ σέ ἀηδῶς ὀρῶ καταδικανώμενον οὐκ ἀναγκασίως μήτε σὺ θλιβόμενος κκοπηθῆς. Μᾶλλον γὰρ ἡμᾶς τῇ μετ' ἐκυτῶν συνουσίᾳ προσήκόν ἐστιν εὐεργετεῖν ἢ τῷ πλήθει τῶν περκατιθεμένων, ὧν οἱ δικαιοῦντες τὰ πλείεστα δαπανῶσι ».

48. Τιρύνθιοι.

Τιρυνθίους λέγει Θεόφραστος φιλόγελως ὄντας, ἀχρεῖους δὲ πρὸς τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον ἀπὸλλομένην βουλομένους τοῦ πάθους καὶ τὸν θεὸν χρῆσαι αὐτοῖς, ἦν θύοντες τῷ Ποσειδῶνι ταῦρον ἀγέλαστί τοῦτον ἐμβάλωσιν εἰς τὴν θάλατταν, πύτεσθαι. Οἱ δὲ φοβούμενοι μὴ δικαίωσιν τοῦ λογίου, τοὺς παιδάς ἐκόλωσαν παρεῖναι τῇ θυσίᾳ. Μελῶν οὖν εἰς καὶ συγκταμιχθεῖς, ἐπεὶπερ ἐβόων ἀπελευνοντες αὐτόν, « τί δῆτ' ἔρη φεβείσθε μὴ τὸ σφάγιον ὑμῶν ἀνατρέψω ; » Γελῶσάντων δέ, ἔμελλον ἔργω τὸν θεὸν δεῖξάντα, ὡς ἔρχετο τὸ πολυχρόνιον ἦθος ἀμήχανόν ἐστι θεραπειθῆναι.

49. Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιάδης.

Τοὺς ἀσώτους καὶ τοὺς μὴ ἐκ τινος περιουσίας ζῶντας τὸ πικραῖον ἀνεκκλοῦντο οἱ Ἀρεοπαγίται καὶ ἐκόλαζον. Μενέδημον γοῦν καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους νέους ὄντας καὶ πενομένους μεταπεμφθέντες ἠρώτησαν, πῶς ὄλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις σχολάζοντες, κεκτημένοι δὲ μηδὲν εὐεκτοῦσιν οὕτω τοῖς σώμασιν. Καὶ οἱ ἐκέλευσαν μεταπεμθῆναι τινα τῶν μυλωθρῶν. Ἐλθόντος δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος, ὅτι νυκτὸς ἐκάστης φοιτῶντες εἰς τὸν μυλωνά καὶ ἀλοῦντες δύο δραχμὰς ἀμρότεροι λαμβάνουσι, θυμιάσκοντες οἱ Ἀρεοπαγίται δικασίαις δραχμῆς ἐτίμησαν αὐτοὺς.

β'. Μυθολογικά.

(Ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου Βιβλιοθήκης)

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου ἀγκυρόμενος δὲ γυναικὶ Γῆν ἐγέννησε πρῶτους τοὺς Ἐκκτόγχειρας προσγορευθέντας, Βριάρεων, Κόβη, Κόπτων, οἱ μεγέθει τε ἀνυπέροβητοι καὶ δυνάμει ἦσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκάτον, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. Μετὰ τούτους δὲ αὐτῶ γεννᾷ Γῆ Κύκλωπας, Ἄργην, Σπερόπην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἕνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆτας εἰς Τάρταρον ἔριψε (τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ). Γεννᾷ δ' αὖθις ἐκ Γῆς παιδὰς μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσγορευθέντας, Ὠκεανόν, Κοῖον, Ὑπερίονα, Κριόν, Ἰαπετόν καὶ νεώτερον ἀπάντων Κρόνον, θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ρέα, Θέμι, Μνημοσύνην, Φοῖβην, Διώνην, Θείαν.

Ἀγκυκτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ῥιπθέντων παιδῶν πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ. Οἱ δὲ τῆς ἀρχῆς ἐκβαλόντες αὐτὸν τοὺς τε ἀδελφοὺς ἀνήγαγον καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν.

2. Πόλεμος Διὸς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας. Οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Κρόνου διανεμονται τὴν ἀρχὴν.

Κρόνος, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς ἔλεγον αὐτῷ ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρηθήσονται, κατέπινε τὰ ἐκ τῆς γυναικὸς Ρέας γεννώμενα. Καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἔστίην κατέπιεν, εἶτα Δήμητρα καὶ Ἥραν, μεθ' ἧς Πλούτων καὶ Ποσειδῶνα. Ὁργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ρέα πρᾶξιγενεταὶ μὲν εἰς Κρήτην, ὀπηθίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγανε, γεννᾷ δ' ἐν ἄνθρωπῳ τῆς Δίαιτης Δία, καὶ τοῦτον ἔδωκε τρέφεσθαι Κουρήσιν τε καὶ ταῖς Μελισσέως πασι Νύμφαις, Ἄδραστειν τε καὶ Ἴδη. Αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμφιθέας γάλακτι, οἱ δὲ Κουρήτες ἐνοπλοὶ ἐν τῷ ἄνθρωπῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἕνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ρέα δὲ λίθον σπικρανώσασα ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν τὴν Ὠκεανοῦ συνεργόν, ἣ ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑπ' οὗ ἐκείνος ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε· μεθ' ὧν Ζεὺς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐποίησατο πόλεμον. Μαχομένων δ' αὐτῶν ἐνικητοὺς δέκα, ἣ Γῆ τῷ Διὶ ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς εἰς Τάρταρον ῥιφθέντας ἐν ἔχρῃ συμμάχους· ὁ δὲ τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην ἀποκτείνας ἔλυσε. Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν ἔδωσαν βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτων δὲ κυνῆν, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν· οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων καὶ καθειρῶντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοὺς ἐκαστόγχειρας κατέβησαν φύλακας, αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ᾄδου.

3. Ἀρπαγὴ Περσεφόνης.

Πλούτων Περσεφόνην τὴν Διὸς καὶ Δήμητρος ἤρπασε κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πάσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιεπορεύετο· μαθοῦσα δέ, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς ἀπέλιπεν οὐρανόν· εἰκασθεῖσα δὲ γυ-

νικίει ἤκειν εἰς Ἐλευσίνα. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε Πέτρον παρὰ τὸ Καλλιχόρον Φρέαρ καλούμενον, ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων ἔνδον οὐσῶν γυναικῶν καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι, γρηχίαι τις Ἰάμβη σκώψασα τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιᾶσθαι. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις τὰς γυναικῆς σκώπτειν λέγουσιν.

Τριτοπέμφω δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Κελεοῦ παίδων δίφρον κατέσκεύασε πτηνῶν ὀρνυμένων καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ὃ τὴν ὅλην οἰκουμένην δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος κατέσπειρε. Διὸς δὲ Πλούτωνα τὴν Κόρην ἀναπέμψαι κελεύσαντος, ὁ Πλούτων ἐν μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ καταμείνει, ῥοιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον, ἣ δὲ οὐ προγινώσκουσα τὸ συμβησόμενον κατηνάλωσεν αὐτόν. Κατακροτυρήσαντος δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου τοῦ Ἀχέροντος καὶ Γοργύρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ ἐν Ἄδου βραχεῖαν ἐπέθηκε πέτρον, Περσεφόνη δὲ καθ' ἑκάστον ἐνικυτὸν τὸ μὲν τρίτον μετὰ Πλούτωνος ἠναγκάσθη μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν παρὰ τοῖς θεοῖς.

4. Προμηθεύς.

Προμηθεὺς ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρα Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας. Διὰ τοῦτο δὲ Ζεὺς ἐπέταξεν Ἡφαιστῷ τῷ Κουκλάῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωθῆαι τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπετόμενος αὐτῷ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τοῦ ἥπατος αὐξανομένου διὰ νυκτός. Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρι Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν.

5. Δευκαλίων καὶ Πύρρα.

Προμηθεὺς παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων ἄγεται γυναικῆ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἐπλασεν θεοὶ πρώτην γυναικῆ. Ἐπεὶ δὲ ἀρκύνει Ζεὺς τὸ γαλλοῦν ἤθελε γένος, παραινούντος Προμηθέως, Δευκαλίων ποιησάμενος λάροναια καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσβαίνει. Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διχοφραῆναι

πάντας ἀνθρώπους ὀλίγων χωρὶς, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐρ' ἡμέρας ἐννέχ καὶ νύκτας τὰς ἴσας τῷ Περικασῷ προσίσχει, κἀκεῖ τῶν ὄμβρων πύλαν λαθόντων, ἐκβάλλει καὶ θύει Διὶ φϋξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν ἀιτεῖσθαι ὅ,τι βούλεται, ὃ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος ὑπὲρ κερκλῆς κίρων ἔβαλλε λίθους· καὶ οὓς μὲν ἔβαλλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρξ, γυναικες.

Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρξ Δευκαλίωνι παῖδες Ἑλλήν μὲν πρῶτος, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων, ὃ μετὰ Κρονάκῳ βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένειζ, Ἑλληνος δὲ καὶ νύμφης Ὀρσηίδος ἐγένετο Δῶρος, Ξούθος, Αἴολος. Αὐτὸς μὲν οὖν ἀρ' ἐκτουτοῦ τοὺς καλουμένους Γραικοὺς προσηγόρευσε Ἑλληνας, τοῖς δὲ πιασὶν ἐμέρισε τὴν χώραν. Καὶ Ξούθος μὲν λαθὼν τὴν Πελοπόννησον Ἀγχιὸν ἐγέννησε καὶ Ἴωνκ, ἀρ' ὧν Ἀγχιοὶ καὶ Ἴωνες κολουνται, Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαθὼν τοὺς κατοίκους ἀρ' ἐκτουτοῦ Δωριοὺς ἐκάλεσε, Αἴολος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε.

6. Τυφῶν.

Ὡς ἐκράτησεν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Γῆ μᾶλλον χολωθείσα γεννᾷ Τυφῶνα ἔχοντα φύσιν ἀνδρός καὶ θηρίου. Οὗτος καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διέφερεν, ὅσους ἐγέννησε Γῆ, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων τῶν ὄρων, ἡ δὲ κερκλή πολλάκις τῶν ἄστρον ἔψαυε· χεῖρας δὲ εἶχε τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην, τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξεῖχον ἐκτὸν κερκλῆ δρακόντων, πῦρ δὲ ἀνεφύσκει ἐκ τοῦ στόματος. Τοιοῦτος ὢν ὁ Τυφῶν καὶ τηλικούτος, ἡμμένας βάλλων πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο. Θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο. Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κερκυνοῖς, πλησίον δὲ γενόμενος ἀδαμάντινῃ κατέπληξεν ἄρηκ καὶ φεύγειν ὀρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάττης ἐπέριψεν Αἴτην ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγεθές ἐστιν, ἐξ οὗ μέχρι νῦν λέγουσιν ἀπὸ τῶν βληθέντων κερκυνῶν γίγνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα.

7. Ἀχιλλεύς.

Ὡς ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύψασα τῆς νυκτὸς ἔσθαι-
 ρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον, μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίῃ.
 Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας καὶ ἀσπίκροντα τὸν παιδᾶ ἰδὼν ἐπὶ τοῦ
 πυρὸς ἐβόησε· καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νή-
 πιον τὸν παιδᾶ ἀπολιπούσα πρὸς Νηρηίδας ὄχασε. Κομίζει δὲ τὸν
 παιδᾶ πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς· ὃ δὲ αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγγχοις λεόν-
 των καὶ σῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς, καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλεύς.
 Ὡς δὲ ἐγένετο ἔννεκτῆς Ἀχιλλεύς, Κάλχικτος λέγοντος οὐ δύνα-
 σθαι ἔνευ αὐτοῦ Τροίαν ἐκπολιορκηθῆναι, Θέτις προοιωνώσκεισα
 ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀποθανεῖν κρύψασα ἐσθῆτι γυναικείῃ
 ὡς πρῶτον ἐπεμφεν εἰς Σκυῖρον παρὰ Λυκομήδῃ κάκει ἔτρεφετο.
 Ὀδυσσεὺς δὲ ζητῶν Ἀχιλλεὺς μνησθέντα παρὰ Λυκομήδους, σάλ-
 πιγγι χρησάμενος εὔρε. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε.
 Συνεῖπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος, Δολόπων βασιλεὺς, συν-
 εῖπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου.

8. Οἰδίπους.

Μετὰ τὴν Ἀμφίωνος τελευταίην Λαίᾳς τὴν βασιλείαν τῶν Θηβῶν
 παρέλαθε καὶ γυναικᾶ λαθῶν Ἰοκάστην τὴν Μενοικείως, χρήσαν-
 τος τοῦ θεοῦ μὴ γεννᾶν, οὐκ ἐπέισθη, ἀλλὰ τῶν ὑπηρετῶν τινα
 ἐκέλευσεν εἰς Κιθαιρώνα κομίσαι τὸ γεννηθέν, ἵνα διαφραγῆ. Πο-
 λύβου δὲ βουκόλοι, τοῦ Κορινθίων βασιλείως, τὸ βρέφος εὐρόντες
 πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναικᾶ Περιβοίαν φέρουσιν. Ἡ δέ, ἦν γὰρ ἄπαις,
 ὑποβάλλεται αὐτὸν καὶ ὡς ἴδιον τρέφει καὶ Οἰδίπου κλεῖ. Τε-
 λειωθεὶς δὲ ὁ παῖς καὶ διαφέρων τῶν ἡλικίων ῥώμῃ, διὰ φθόνον
 ὠνειδίετο ὑπόβλητος. Ὁ δὲ ἀφικόμενος εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν
 ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα
 μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τὴν δὲ μητέρα ἄξε-
 σθαι γυναικᾶ. Τοῦτο ἀκούσας καὶ νομίζων ἐκ Πολύβου καὶ Περι-
 βοίως γεγενῆσθαι Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν, ἐφ' ἄρματός δὲ διὰ
 τῆς Φωκίδος φερόμενος ἀπκντᾶ κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρμα-
 τος ὄχουμένῳ Λαίῳ καὶ Πολυρόντῃ· οὗτος κῆρυξ ἦν Λαίου καὶ
 Οἰδίπου ἐκέλευσεν ἐκχωρεῖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀπειθοῦντα αὐτὸν τῆ

μάστιγι ἐπληξεν. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἀπέκτεινε καὶ εἰς Θήβας ἦκεν. Λάϊον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλακτιεῶν Δικμοσίστρατος, τὴν δὲ Θηβῶν βασιλείαν Κρέων ὁ Μανοικεῖος παρκαλυβάνει.

2

Τούτου βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. Ἐπεμψε γὰρ Ἡρα Σφιγγα, ἣ μητὴρ μὲν Ἐχιδνης ἦν, πατὴρ δὲ Τυφῶνος, εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικίος, σπῆθος δὲ καὶ πόδας καὶ οὐρὰν λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. Μελουσα δὲ αἰνιγμα παρὰ μουσῶν ἐπὶ τὸ Φίκειον ὄρος ἐκαθέζετο καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίοις. Ἦν δὲ τὸ αἰνιγμα· «τί ἐστίν, ὃ μὲν ἔχον φωνὴν τετράπουον καὶ δῖπουον καὶ τρίπουον γίνεταί;» Χρητιμοῦ δὲ Θηβαίοις ὑπάρχοντος τηνικαῦτα ἀπαλλαγῆσθεσθαι τῆς Σφιγγός, ὅταν τὸ αἰνιγμα λύσωσιν, ἦγοντες εἰς τὸ ὄρος πολλάκις ἐζήτουν, τί τὸ λεγόμενόν ἐστιν· εἰ δὲ μὴ εὐρίσκειεν, ἀρπάτταξεν ἕνα ἢ Σφιγγὶ κατεδίβρωσκεν. Πολλῶν δὲ τελευτησάντων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἰμονος τοῦ Κρέοντος, κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἰνιγμα λύσαντι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαίου δώσειν γυναικί. Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσεν εἰπών, ὅτι τὸ αἰνιγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγός λεγόμενον ἀνθρωπός ἐστι· γενναῖα μὲν γὰρ τετράπους τοῖς τέτταρσιν ὀχούμενος κώλοισι· τελειούμενος δ' ὁ ἀνθρωπος δῖπους ἐστίν, γηρῶν δὲ τρίτον προσκαλυβάνει πόδα τὴν βακτηρίαν. Ἡ μὲν οὖν Σφιγγὶ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἐκυτὴν ἔρριψεν, Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρκαλυβάνει καὶ τὴν μητέρα καλυβάνει γυναικί ἀγνωσθῆναι. Φανέντων δὲ ὕστερον τῶν λαθρανόντων, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀρχόντης ἐκυτὴν ἀνήρτησεν, Οἰδίπους δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς τυφλωσας ἐκ Θηβῶν ἠλαύνετο καὶ σὺν Ἀντιγόῃ εἰς Κολωνόν, ἔνθα τὸ τῶν Εὐμενιδῶν ἦν τέμενος, ἦκε καὶ δεχθεὶς ὑπὸ Θησέως μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν.

9. Οἱ ἐπτὰ ἐπὶ Θύβας.

Ἐπειοκλῆς καὶ Πολυνείκης, οἱ Οἰδίποδος παῖδες περὶ τῆς βασιλείας ὡμολόγησεν πρὸς ἀλλήλους, τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἀρχειν. Μετ' ὀλίγον δὲ ἔρις γίνεταί αὐτοῖς, ἐπεὶ Ἐπειοκλῆς ἄρξας τὴν βασιλείαν οὐ παρέδωκεν. Φυγαδευθεὶς οὖν Πολυνείκης

ἐκ Θηβῶν ἦγεν εἰς Ἄργος, οὗ ἐδρασίλευεν Ἄδραστος ὁ Ταλκροῦ. Καὶ τοῖς τούτου βασιλείαις νύκτωρ προσπελάζει Πολυνείκης καὶ συνάπτει μάχην Τυδεΐ τῷ Οἰνέως φεύγοντι ἐκ Κλυδῶνος. Τῆς δὲ βοῆς ἀκούσας Ἄδραστος παρρυτικά παρὰγίγνεται καὶ διακλύει αὐτοὺς καὶ μάντεώς τινος μνημονεύων λέγοντος αὐτῷ κάπρω καὶ λέοντι συζευξάι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους αἰρεῖται νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν κάπρου προτομήν ὁ δὲ λέοντος. Ἄγεται δὲ γυναικίκα Δηιπύλην μὲν Τυδεὺς, Ἀργείην δὲ Πολυνείκης, καὶ αὐτοὺς Ἄδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέσχετο κητάζειν. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ Θήβας ἔσπευδε στρατεύεσθαι καὶ τοὺς ἀριστέας συνήθροαίzen. Συνήθροισας δὲ μέγα στρατεύμακ σὺν ἡγεμόσιν ἔξ ἔστρατεύσατο ἐπὶ Θήβας. Οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἶδε· Ἀμφιάροκς Ὀϊκλέους, Καπκανεὺς Ἴππονοῦ, Ἴππομέδων Ἀριστομάχου, Πολυνείκης Οἰδίποδος, Τυδεὺς Οἰνέως, Περθενοπείος Μελανίωνος. Ὡς δὲ ἦλθον εἰς Κιθαιρώνκ, πέμπουσι Τυδέκ κελεύσοντα Ἐτεοκλέκ τὴν βασιλείαν παραχωρεῖν Πολυνείκει, καθὰ ὠμολόγησαν. Οὐ προσέχοντος δὲ Ἐτεοκλέους Τυδεὺς τοὺς Θηβαίους καθ' ἕνα προκλούμενος πάντων ἐκράτησεν, οἱ δὲ πενήτηκοντα ἄνδρας ὀπλίσακτες ἀναχωροῦντα ἐνήδρευον αὐτόν. Πάντας δὲ αὐτοὺς ἐκεῖνος ἀπέκτεινε κάπειτα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν. Ἀργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσέρχονται τοῖς τείχεσι, καθώπλισε δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς τοὺς Θηβαίους καὶ κηκιστήσας ἡγεμόνας ἴσους ἴσοις ἔταξε καὶ πῶς ἂν κηκτῆσαι τῶν πολεμίων ἐμαντεύετο.

2

Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίους μάντις Τειρεσίας τυφλός· λέγουσι δὲ αὐτόν ὑπὸ θεῶν τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον ἐμήνυεν. Οὗτος οὖν Θηβαίους εἶπε νικήσειν, ἐὰν Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος Ἄρει σφαγή. Τοῦτο ἀκούσας ὁ Μενοικεὺς ἐκυτὸν πρὸ τῶν πυλῶν ἔσφαξε. Μάχης δὲ γενομένης οἱ Κακμαῖοι μέχρι τῶν τειχῶν συνεδιώθησαν, καὶ Καπκανεὺς ἀρπάσας κλίμακα ἐπὶ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνέβαινε, Ζεὺς δὲ αὐτόν ἐκερκύνωσεν. Τούτου δὲ γενομένου τροπή τῶν Ἀργείων γίγνεται. Ὡς δὲ διεφθείροντο πολλοί, ἐδόκει ἐκκτεροῖς τοῖς στρατεύμασιν Ἐτεοκλέκ καὶ Πολυνείκη περὶ τῆς βασιλείας μονομαχεῖν. Ἐπεὶ δὲ οὗτοι ἀλλήλους

ἀπέκτειναν, καρτερὰ πάλιν γίγνεται μάχη, καὶ Ἴσμικρος μὲν Ἴππομέδοντα, Ἀμφίδικος δὲ Πικρθενοπαῖον ἀποκτείνει, Μελάνιππος δὲ Τυδέα τιτρώσκει. Ἀμφικράω δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἴσμηνὸν Ζεὺς κεραυνὸν βελῶν τὴν γῆν ἔσχισεν, ὃ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνιόχῳ ἐκρύβθη καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν. Ἄδραστον μόνον ὁ ἵππος διέσωσεν. Κρέων δὲ τὴν Θηβαίων βασιλείαν περικλαθὼν τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτάφους καὶ κηρύξας μηδένα θάπτειν φύλακας κατέστησεν. Ἀντιγόνη δέ, μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνεΐκου σῶμα κλέψασα, ἔθαψε, καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος αὐτὴ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύβθη, Ἄδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἦκε καὶ ἠξίου θάπτειν τοὺς νεκροὺς. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες αἰρούσι Θήβας καὶ τοὺς νεκροὺς θάπτουσι.

3

Μετὰ δὲ ἔτη δέκα οἱ τῶν στρατευσαμένων παῖδες κληθέντες ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προηροῦντο τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι. Ἦσαν δὲ οἱ στρατευσάμενοι οἵδε Ἀλκμαῖων καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφικράου, Αἰγιακλῆς Ἀδράστου, Διομήδης Τυδέως, Πρόμαχος Πικρθενοπαίου, Σθένελος Καπανέως, Θέρσωνδρος Πολυνεΐκου, Εὐρύκλος Μηκιστέως. Οὗτοι πρῶτον μὲν πορθοῦσι τὰς πέριξ κώμας, ἔπειτα τῶν Θηβαίων ἐπελθόντων, Λαοδάμαντος τοῦ Ἐπειοκλέους ἡγουμένου, γενναίως μάχονται. Καὶ Λαοδάμας μὲν Αἰγιακλῆα ἀποκτείνει, Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαῖων. Καὶ μετὰ τὸν τοῦτου θάνατον Θηβαῖοι συμφεύγουσι εἰς τὰ τεῖχη. Τειρεσίου δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀργεῖους κήρυκα περὶ διαλύσεως ἀποστέλλειν, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους κήρυκα πέμπουσι, αὐτοὶ δὲ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπὸ πύργου τέσσα καὶ γυναικας ἐκ τῆς πόλεως ἔφευγον. Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὴν τῶν Θηβαίων φυγὴν μαθόντες τὴν πόλιν αἰρούσι καὶ τὰ τεῖχη κατασκάπτουσι.

10. Φρίξος καὶ Ἑλλήν.

Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας ἐκ Νεφέλης ἐγέννησε παῖδα μὲν Φρίξον, θυγατέρα δ' Ἑλλην. Αὐτῆς δὲ Ἰνώ ἠγάγετο γυναικα. Ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης παισὶν ἔπεισε τὰς γυναικας

τόν πυρόν φρύγειν. Αὐτοὶ δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπραττον. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυρούς δεχομένη καρπούς ἐτησίους οὐκ ἔφερε. Διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἶη κεχρησμένοι παύσασθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐν σραγῇ Διὶ ὁ Φρίξος. Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκάζομενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων, Φρίξον θῦσαι ἔμελλε, Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνῆρπασε, καὶ παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν. Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερρονήσου, ἔπεσεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλη, κάκει θανούσης αὐτῆς ἀπ' ἐκείνης Ἑλλησποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος. Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν. Οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκιόπην αὐτῷ συνοικίζει· ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρμας Αἰήτη δωρεῖται. Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρῦν ἐν Ἄρεως ἄλσει καθήλωσεν, Ἀθάμας δὲ ὕστερον δι' ὄργην Ἦρας καὶ τῶν ἐξ Ἰνοῦς ἐστερήθη παιδῶν, Λεάρχου τε καὶ Μελικέρτου· αὐτὸς μὲν γὰρ μανίαις ἐτόξευσε Λεάρχον, Ἰνώ δὲ Μελικέρτην μετ' ἐκυτῆς εἰς πέλαγος ἔρριψεν.

11. Ἰάσων καὶ Ἀργοναῦται.

Αἰσωνος καὶ Πολυμήδης παῖς ἦν Ἰάσων· οὗτος ᾧκει ἐν Ἰωλκῷ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευεν, ᾧ χρωμένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἔλεξεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνοεῖ τὸν χρησμόν, αὐθις δὲ ὕστερον αὐτὸν ἐνενόησεν. Τελῶν γὰρ ἐν τῇ θαλάττῃ Ποσειδῶνι θυσίαν ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ αὐτῇ καὶ τὸν Ἰάσονα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν, διακρίνων δὲ ποταμὸν Ἄνακυρον ἐξῆλθε μονοσάνδαλος τὸ ἔτερον πέδιλον ἐν τῷ ρεῖθρῳ ἀποβαλὼν. Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν καὶ τὸν χρησμόν συμβαλὼν ἠρώτα προσελθῶν τί ἂν ποιήσειεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον εἶη αὐτῷ πρὸς τινος φονευθήσασθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· «τὸ χρυσόμαλλον δέρμας προστάττοιμι ἂν φέρειν αὐτῷ». Τοῦτο ἀκούσας Πελίας εὐθύς τὸ δέρμας κομίζων ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεως ἄλσει κρεμάμενον ἐκ δρυός.

ἐφρουρείτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀύπνου. Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἴα-
σον Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου, κἀκείνος Ἀθηναῖς συνεργα-
ζομένης πεντηχόντορον νῆυν κατασκευάσας τὴν προσκαγορευθεῖσαν
ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργῶ. Ὡς δὲ ἡ νῆς κατασκευάσθη,
χρωμένῳ ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψε συνκθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς
Ἑλλάδος. Οἱ δὲ συνκθροισθέντες ἦσαν οἶδε Ὀρφεὺς Οἰάγρου,
Ζήτης καὶ Κάλκις Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διός, Τελ-
μῶν καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διός, Θησεὺς Αἰγέως, Ἄμ-
φιάρκος Οἰκλέους, Πολύφημος Ἐλάτου, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἄρ-
γος Φρίξου καὶ ἄλλοι.

2

Οὔτοι νευαρχοῦντος Ἴασονος ἀνκχθέντες προσίσχουσι Δολίοσιν,
ὧν ἐθασίλευε Κυζίκος. Οὔτος αὐτοὺς ὑπέδεξτο φιλοφρόνως.
Νυκτὸς δὲ ἀνκχθέντες ἐντεῦθεν, ἐγκντίων ἀνέμων πνεόντων, πᾶ-
λιν τοῖς Δολίοσι προσίσχουσιν. Οἱ δὲ νομιζόντες Πελασγικὸν εἶναι
στρατὸν μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνο-
οῦντας. Ἀποκτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ
Κυζίκον, μεθ' ἡμέραν κατανόησαντες τὸ σφάλμα, ἀποδυρά-
μενοι τὰς τε κόμας ἐκείραντο καὶ τὸν Κυζίκον πολυτελῶς
ἔθαψαν καὶ μετὰ τὴν ταφὴν πλεύσαντες τῇ Μουσίᾳ προσίσχουσιν.
Ἐνταῦθα δ' Ἡρακλεῖα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. Ὑλκας γὰρ
ὁ Θειοδάμκτος παῖς, ὃς Ἡρακλεῖ εἶπετο, ἀποσταλαῖς ὑδρεύσα-
σθαι διὰ κάλλος ὑπὸ νυμφῶν ἠρπάσθη. Πολύφημος δὲ ἀκούσας
αὐτοῦ βοήσαντος σπασάμενος τὸ ξίφος ἐδίωξεν ὑπὸ ληστῶν ἄγε-
σθαι αὐτὸν νομιζῶν καὶ Ἡρακλεῖ ἀπκντήσαντι δηλοῖ τὸ πρᾶγμα.
Ζητούντων δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ὑλκην ἡ νῆς ἀνήχθη, καὶ Πολύ-
φημος μὲν ἐν Μουσίᾳ κτίσας πόλιν Κίου ἐθασίλευσεν, Ἡρακλῆς δὲ
ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος. Ἀπὸ δὲ τῆς Μουσίας ἐπλευσεν εἰς τὴν Βε-
βρύκων γῆν, ἧς ἐθασίλευεν Ἄμικος. Οὔτος τοὺς προσίσχοντας
ξένους ἠνάγκασε πυκτεύειν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνήρει. Πικ-
γενόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργῶ τὸν ἄριστον τῶν Ἀργοναυ-
τῶν εἰς πυγμὴν προκκλείτο. Πολυδεύκης δὲ ὑποσχόμενος πυ-
κτεύσειν πρὸς αὐτόν, πλήξας κατὰ τὸν κύκλον ἀπέκτεινεν.

Ἐντεῦθεν ἀνυχθέντες ἦγον εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησσόν, ἐνθα ὄκει Φινεὺς μάντις τὰς ὄψεις τετυφλωμένοις. Τοῦτον τυφλωθῆναι λέγουσιν οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι πεισθεὶς μητρυιᾷ τοὺς ἰδίους ἐτύφλωσε παίδας. Ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί· περωτοὶ δὲ ἦσαν αὐταί, καὶ ἐπειδὴ τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καταπετόμεναι τὰ μὲν πλείονα ἀνήρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὀσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον. Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναυταῖς τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν μηνύσειν τὸν πλοῦν εἶπε, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων. Ἀρπυιαὶ δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπέτοντο καὶ τὴν τροφήν ἤρπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλκις, ὄντες περωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἀέρος ἐδίωκον. Ἦν δὲ ταῖς Ἀρπυιαῖς χρεῶν ἀποθανεῖν ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων, τοῖς δὲ Βορέου παισὶ τότε τελευτήσειν, ὅταν διώκοντες μὴ καταλάβωσι. Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν ἡ μὲν κατὰ Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγγριν ποταμὸν ἐμπίπτει, ὅς νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἄρπυς καλεῖται· ἡ δὲ ἐτέρη φεύγουσα μέχρι τῶν Ἐχινάδων ἦλθε νήσων, αἱ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες κελοῦνται· ἐστράφη γάρ, ὡς ἦλθεν ἐπὶ ταύτης, καὶ ὑπὸ καμῆτου πίπτει εἰς τὴν θάλατταν σὺν τῷ διώκοντι.

Ἀπαλλοχγείς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεὺς ἐμήνυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναυταῖς καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων συνεβούλευσε πετρῶν τῶν κατὰ θάλασσαν. Ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὐταί, συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίαις τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ὀμίγη, πολὺς δὲ πάταγος, ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς ὄρνεσι δι' αὐτῶν πέτεσθαι· εἶπεν οὖν Φινεὺς αὐτοῖς τηρεῖν πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν πετομένων, καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσιν, διαπλεῖν, ἐὰν δὲ διαφθαρεῖσιν, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. Ταῦτα ἀκούσαντες ἀνήγοντο καὶ ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, τῆς ἐκ τῆς πρόφρας πετομένης πελειάδος τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπέκοψεν.

Ἄνχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας μετ' εἰρεσίας ἐντόνου διήλθον, τὰ ἄκρα δὲ τῶν ἀφλάστων τῆς νεῶς ἀπεκόπη. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἐκ τούτου τοῦ χρόνου ἔμειναν ἀκίνητοι.

5

Οἱ δὲ Ἀργοναῦται περικλυεύσαντες Θερωῶδοντι καὶ Κκυκῶσον ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἤλθον· οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. Καθαρμισθεῖσας δὲ τῆς νεῶς ἔκει πρὸς Αἰήτην Ἰάσων καὶ τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ Πελίου λέγων ἤτησε τὸ δέρας· ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ· ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡρακλείτου, οἱ χαλκοὺς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ τῶν στομάτων ἐφύσων. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέτασσε σπείρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβῶν παρ' Ἀθηναῖς τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις.

6

Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσωνος πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι Μήδεια ἐβοήθησεν· ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὀκεανοῦ φαρμακίης. Φοβουμένη δὲ μὴ ὑπὸ τῶν ταύρων διαφθαρῆ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῷ πρὸ τῆν καταζεύξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο καὶ τὸ δέρας ἐγγχειριεῖν, ἐὰν αὐτὴν εἰς Ἑλλάδα σύμπλου ἀγάγηται. Ὁμολογήσαντος δὲ Ἰάσωνος φάρμακον ἔδωκεν, ᾧ ἐκέλευσεν αὐτὸν χρῆσθαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρῆσθέντι εἶπεν ἐπὶ μίαν ἡμέραν οὗτ' ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσῃσαι οὐθ' ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ σπειρομένων τῶν ὀδόντων ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς ἔλεγεν, ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσεται, βάλλῃν εἰς μέσον λίθους ἀποθῆν, ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε ἀποκτείνειν αὐτούς.

7

Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ περικλυόμενος εἰς τὸ τοῦ νεοῦ ἄλσος ἐζήτει τοὺς ταύρους καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἑνοπλοι· ὁ δὲ, ὅπου πλείονας ἑώρα, βάλλων λίθους πρὸς αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους ἀνή-

ρει. Αιήτης δὲ οὐ μόνον τὸ δέρας κατεῖχεν, ἀλλὰ καὶ ἐβούλετο τὴν τε Ἄργω κατὰφλέξει καὶ ἀποκτείνει τοὺς ἐκπλέοντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια τὸν Ἴάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε καὶ τὸν φυλάσσουντα δράκοντα κατὰκκοιμήσασα τοῖς φαρμάκοις μετ' Ἴάσονος ἔχουσα τὸ δέρας ἐπὶ τὴν Ἄργω παρεγένετο.

8

Συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ Ἄψυρτος ὁ ἀδελφός. Οἱ δὲ Ἄργοναῦται νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν. Αἰήτης δὲ μαθὼν τὰ τῆ Μηδείας τετολημμένα ὤρμησε τὴν ναῦν διώκειν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια τὸν ἀδελφὸν φονεύει καὶ μελίσασα εἰς θάλασσαν ῥίπτει. Συναθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς δεξιῶσεως ὑστέρησε· διόπερ ὑποστρέψας καὶ τὰ σωθέντα τοῦ παιδὸς μέλη θάψας τὸν τόπον προσηγόρευσε Τόμους. Ὁ δὲ Ἴάσων κατελθὼν εἰς τὴν Ἰωλκὸν τὸ μὲν δέρας ἔδωκε τῷ Περίῳ, τὴν δὲ ναῦν εἰς τὸν Ἴσθμὸν πλεύσας ἀνήθηκε τῷ Ποσειδῶνι. Μετὰ τοῦτο Ἴάσων καὶ Μήδεια εἰς Κόρινθον ἦλθον καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν εὐτυχοῦντες. Εἶτα δὲ Ἴάσων Γλαύκην τὴν τοῦ Κρέοντος λαβὼν γυναικίᾳ ἀπεπέμψατο τὴν Μήδειαν. Ἡ δὲ τοὺς παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἴάσονος, ἀπέκτεινε καὶ λαβοῦσα παρ' Ἑλλίου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων ἐπὶ τούτου ἔφυγεν.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

α' Μῦθοι, ἀποφθέγματα καὶ διηγήματα

(Ἐκ τοῦ Αἰσώπου, Στοβαίου, Πλουτάρχου, Ἀθηναίου, Διήκουρ
καὶ Διογένηος Λαερτίου).

1. Κύων καὶ ἀλώπηξ.

Κύων θηρευτικός λέοντα ἰδὼν τοῦτον ἐδίωκεν· ὡς δ' ἐπιστρα-
φείς ἐκείνος ἐβρυχήσατο, φοβηθεὶς ὁ κύων ἔφυγεν. Ἀλώπηξ δὲ
θεασαμένη αὐτὸν ἔφη· «ὦ κακὴ κεφαλή, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὐ
οὐδὲ τὸν βρυχηθὸν ὑπέμεινας».

2. Ἀλώπηξ καὶ Λέων.

Ἀλώπηξ οὐδέποτε θεασαμένη λέοντα, ἐπειδὴ κατὰ τινε
τύχην ὑπήνητησεν αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον ἰδοῦσα αὐτὸν οὕτως ἐφοβήθη,
ὡς μικροῦ καὶ ἀποθανεῖν· ἐκ δευτέρου δὲ αὐτῷ περιτυχοῦσα,
ἐφοβήθη μὲν, ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ πρότερον. Ἐκ τρίτου δὲ θεασα-
μένη κατεθάρσησεν, ὡς καὶ προσελθοῦσα αὐτῷ διακλεθῆναι.

3. Ποιμὴν καὶ Κύων.

Ποιμὴν εἰσάγων πρόβατα εἶσω μάνδρας λύκον ἔμελλε συγκλει-
σαι, εἰ μὴ κύων ἰδὼν τοῦτον εἶπε πρὸς τὸν ποιμένα· «Πῶς τὰ
πρόβατα θέλω σωσαι τόνδε τὸν λύκον συνεισάγεις τῇ ποιμνῇ;»

4. Σκώληξ καὶ Ἀλώπηξ

Ὁ τῷ πηλῷ κρυπτόμενος σκώληξ εἰς γῆν ἐξελθὼν ἔλεγε πᾶσι
τοῖς ζώοις· «ιατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων, οἶός ἐστιν ὁ τῶν
θεῶν ἱατρός Πιπίων». Καὶ «πῶς» εἶπεν ἀλώπηξ «ἄλλους ἰώμενος
σαυτὸν χολὸν ὄντα οὐκ ἴσσω;»

5. Ἀλώπηξ καὶ Πάρδαλις.

Ἀλώπηξ καὶ πάρδαλις περὶ κάλλους ἤριζον· τῆς δὲ παρδά-
λιως παρ' ἕκαστα τὴν τοῦ σώματος ποικιλίαν προβαλλομένης, ἡ
ἀλώπηξ ὑπολαβοῦσα ἔφη· «καὶ πόσον ἐγὼ σου καλλίων εἰμί,
ἤπερ οὐ τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν πεποικίλωμι.»

6. Χελώνη καὶ Ἀετός.

Χελώνη αετοῦ ἐδεῖτο πέτεσθαι αὐτὴν διδάξαι. Τοῦ δὲ παρρινοῦντος πόρρω τοῦτο τῆς φύσεως αὐτῆς εἶναι, ἐκείνη μᾶλλον τῆ δειήσει προσέκειτο. Λαβὼν οὖν αὐτὴν τοῖς ὄνυξι καὶ εἰς ὕψος ἄρας εἶτ' ἄρῃκεν. Ἡ δὲ κατὰ πετρῶν πετοῦσα συνετρίβη.

7. Ναυαγός.

Ἄνῆρ πλούσιος Ἀθηναῖος ἐτέροις τισὶ συνέπλει. Καὶ δὴ χειμῶνος σφοδροῦ γενομένου καὶ τῆς νεῶς περιτρικεῖσθαι, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες διενήχοντο, ὁ δ' Ἀθηναῖος τὴν Ἀθηναῖαν ἐπικαλούμενος μυρίαν ἐπηγγέλλετο, ἐὰν περισωθῆ. Εἰς δὲ τις τῶν συννεκυχνηκότων παρρηχώμενος ἔφη πρὸς αὐτόν· «σὺν Ἀθηναῖ καὶ χεῖρα κίνει».

8. Τέττιξ καὶ Μύρμηκες.

Χειμῶνος ὥρα τῶν σίτων βρεχθέντων, οἱ μύρμηκες ἔψυχον, τέττιξ δὲ λιμώττων ἤτει αὐτοὺς τροφήν. Οἱ δὲ μύρμηκες εἶπον αὐτῷ· «διὰ τί τὸ θέρος οὐ συνήγες τροφήν;» Ὁ δὲ εἶπεν· «οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλ' ἤδον μουσικῶς». Οἱ δὲ γελᾶσκοντες εἶπον· «Ἄλλ' εἰ θέρους ἠύλεις, χειμῶνος ὄρχου».

9. Ἀνθρωπος καὶ Ἀλώπηξ.

Ἀλώπεκά τις ἐχθρὰν ἔχων, ὡς βλάπτουσαν αὐτόν κρατήσας καὶ θέλων ἐπὶ πολὺ τιμωρήσασθαι, στυππεῖα ἐλαφὴ βεβρεγμένα τῆ οὐρᾷ προσδήσας ὑψῆψε. Ταύτην δὲ δάκμων εἰς τὰς ἀρούρας τοῦ λαβόντος ὠδήγει· ἣν δὲ κειρὸς ἀμητοῦ Ὁ δὲ ἠκολούθει θεσηῶν μηδὲν θερίσας.

10. Λέων καὶ ὄνος καὶ Ἀλώπηξ

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν ποιησάμενοι ἐξῆλθον πρὸς ἄγραν. Πολλῆς οὖν θήρας συλληφθείσης, προσέταξεν ὁ λέων τῷ ὄνῳ δικιεῖν αὐτοῖς· ὁ δὲ τρεῖς μερίδας ποιησάμενος ἐκ τῶν ἴσων, ἐκλέξασθαι τούτους προτρέπετο. Καὶ ὁ λέων θυμωθεὶς τὸν ὄνον κατέφραγεν. Εἶτα τὴν ἀλώπεκα ἐκέλευσε μερίζειν. Ἡ δ' εἰς μίαν μερίδα σωρεύσασα, ἐκυτῆ βραχὺ τι κατέλιπεν. Καὶ ὁ λέων πρὸς αὐτὴν· «τίς σε, ὦ βελτίστη, δικιεῖν οὕτως ἐδίδασξεν;» Ἡ δ' εἶπεν· «ἡ τοῦ ὄνου συμφορά».

11. Γυνή μάγος.

Γυνή μάγος ἐπωδάς θείων μηχανμάτων ἐπαγγελιομένη διετέλει πολλὰ ποιούσῃ, καὶ ἐκ τούτου οὐ μικρὸν βίον πορίζομένη. Ἐπὶ τούτῳ γραψόμενοι τινες αὐτὴν ὡς κιννοτομοῦσιν περὶ τὰ θεῖα εἰς δίκην ὑπήγαγον, καὶ κατηγορήσαντες κατεδίκασιν αὐτὴν ἐπὶ θανάτῳ. Θεασάμενος δὲ τις αὐτὴν ἐκ τῶν δικαστηρίων, ἔφη αὐτῇ· «ἢ τὰς δαιμόνων ὀργὰς τρέπειν ἐπαγγελιομένη, πῶς οὐδὲ ἀνθρώπους πείσῃ ἡδυνήθης;»

12. Ἐλαφὸς καὶ ἄμπελος.

Ἐλαφὸς κυνηγὸς φεύγουσῃ, ὑπ' ἄμπελῳ ἐκρύβη. Πικρελθόντων δὲ ὀλίγων ἐκείνων, ἡ ἔλαφος ἤδη ἐν ἀσφαλείῃ εἶναι ἡγουμένη τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων ἐσθίειν ἤρξατο. Τούτων δὲ σειομένων κυνηγοὶ ἐπιστραφέντες καί, ὅπερ ἦν ἀληθές, νομίσαντες τῶν ζώων τι ὑπὸ τοῖς φύλλοις κρύπτεσθαι, κατετόξευσαν τὴν ἔλαφον. Ἡ δὲ θνήσκουσα τοικῦτ' ἔλεγε· «δίκαια πέπονθα· οὐ γὰρ ἔδει τὴν σώσασάν με λυμάνισθαι».

13. Γέρων καὶ θάνατος.

Γέρων ποτὲ ζῦλα κόψας καὶ ταῦτα γέρων πολλὴν ὁδὸν ἐβάδιζε. Διὰ δὲ τὸν κόπον τῆς ὁδοῦ ἀποθέμενος τὸ φορτίον τὸν Θάνατον ἐπεκαλείτο. Τοῦ δὲ Θανάτου φωνέντος καὶ πυθμένου δι' ἣν κίτιαν αὐτὸν ἐπικαλεῖται, ὁ γέρων ἔφη· «ἴνα τὸ φορτίον ἄρης».

14. Ἴππος καὶ Ἐλαφός.

Ἴππος κατεῖχε λειμῶνα μόνος· ἐλθόντος δ' ἐλάφου καὶ δικωθεύροντος τὴν νομήν, βουλόμενος τιμωρησάσθαι τὸν ἔλαφον, ἠρώτα ἀνθρώπον, εἰ δύναίτο μετ' αὐτοῦ κολάσκει τὸν ἔλαφον· ὁ δὲ ἔφησεν· «ἐὰν λάβῃ χαλινὸν καὶ αὐτὸς ἀναβῆ ἐπ' αὐτὸν ἔχων ἀκόντις». Συνομολογήσαντος δὲ καὶ ἀναβάντος, ἀντὶ τοῦ τιμωρησάσθαι αὐτὸς ἐδούλευσε τῷ ἀνθρώπῳ.

15. Ὀνοῦ σκιά.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ λέγειν ποτὲ κωλυόμενος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν ἐκκλησίᾳ βραχὺ ἔλεξε βούλεσθαι πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν. Τῶν δὲ σιωπησάντων, «νεανίας» εἶπε «θέρους ὄρα παρὰ τίνος ἐμισθώσαστο ἐξ ἄστειος ὄνον Μεγάραδε. Μεσούσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ σφόδρα φλέ-

γοντος τοῦ ἡλίου, ἑκάτερος κῦτῶν ἐβούλετο ὑποδύεσθαι ὑπὸ τὴν σκιάν· εἶργον δὲ ἀλλήλους, ὁ μὲν λέγων μεμισθωκέναι τὸν ὄνον, οὐ τὴν σκιάν, ὁ δὲ μεμισθωμένος πᾶσαν ἔχειν ἐξουσίαν». Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐσιώπησεν ὁ ρήτωρ καὶ ἔμελλεν ἀποχωρῆσαι. Τῶν δὲ Ἀθηναίων κῦτῶν κωλυόντων καὶ δεομένων περὶ τὸν λόγον, «εἶτα περὶ μὲν ὄνου σκιᾶς» εἶπε «βούλεσθε ἀκούειν, λέγοντος δὲ περὶ σπουδαίων πραγμάτων οὐ βούλεσθε».

16. Ναυαγὸς καὶ Θάλασσα.

Ναυαγὸς ἐκβρασθεὶς εἰς τινὰ αἰγιαλὸν διὰ τὸν κόπον ἐκοιμήθη· μετὰ δὲ μικρὸν ἐγερθεὶς, ὡς ἐθέασατο πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐμέμφοτο αὐτήν, ὅτι δελεάζουσα τοὺς ἀνθρώπους τῇ τῆς ὄψεως λαμπρότητι, ὅταν αὐτοὺς προσδέξῃται, ἐξαγριουμένη διασθίρει. Ἡ δὲ γυναικί ὁμοιωθεῖσα ἔφη· «ἀλλ', ὦ οὗτος, μὴ μέμφου ἐμέ, ἀλλὰ τοὺς ἀνέμους· ἐγὼ γὰρ φύσει τοιαύτη εἰμί, ὅποια ἡ γῆ· οἱ δὲ αἰφνίδιοι ἐμπίπτοντες κυματοῦσι καὶ ἐξαγριζίνουσι».

17. Γυνὴ καὶ ὄρνις.

Γυνὴ τις χήρα ὄρνιν εἶχε κατ' ἐκάστην ἡμέραν ὡς αὐτῇ τίτουσαν. Νομίσασα δέ, ὡς εἰ πλείους τῇ ὄρνιθι κριθᾶς παραβάλοι, δις τέττειται τῆς ἡμέρας, τοῦτο πεποίηκεν. Ἡ δ' ὄρνις πιμελῆς γενομένη, οὐδ' ἄπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο.

18. Ἀλιεῖς.

Ἀλιεῖς ἐξεληθόντες ἐπ' ἄγρῳ, ἐπειδὴ πολὺν χρόνον ταλαιπωρησάντες οὐδὲν εἶλον, σφόδρα τε ἠθύμουν καὶ ἀνχωρῆσαι παρεσκευάζοντο. Εὐθύς δὲ θύννος, ὑπὸ τινος τῶν μερίστων διωκόμενος ἐχθῶν εἰς τὸ πλοῖον αὐτῶν εἰσῆλκατο. Οἱ δὲ τοῦτον λαθόντες μεθ' ἡδονῆς ἀνεχώρησαν.

19. Ἀλκυών.

Ἀλκυών ὄρνεόν ἐστι φιλήρημον διὰ πικρὸς ἐν θαλάττῃ δικαιοῦμενον. Ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραθαλαστίοις νεοττοποιεῖσθαι. Καὶ δὴ ποτε τίττειν μέλλουσα παρεγένετο εἰς τι ἀκρωτήριον, καὶ θεασαμένη πέτρῳ ἐπὶ θαλάττῃ ἐνεοττοποιεῖτο ἐνταῦθα. Ἐξεληθούσης δ' αὐτῆς ποτε

ἐπὶ νομῆν, συνέθε τὴν θάλατταν ὑπὸ λάβρων πνευμάτων κυματωθεῖσιν ἐξερθῆναι μέχρι τῆς κελιάς, καὶ ταύτην ἐπικλύσασιν τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι. Καὶ ἡ ἄλκυων ἐπανελθοῦσα ὡς ἔμαθε τὸ γεγονός εἶπεν· ἀλλ' ἔγωγε δειλίαι, ἥτις τὴν γῆν ὡς ἐπίθουλον φυλακτομένη ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἢ πολλῶ μοι γέγονεν ἀπιστήροισιν»

20. Ἀλώπηξ κόλουρος.

Ἀλώπηξ ὑπὸ τινος παγίδος τὴν οὐρὰν ἀποκοπέσασα, ἐπειδὴ δι' αἰσχύνην ἀβίωτον ἤγειτο τὸν βίον ἔχειν ἔδοξεν αὐτῇ καὶ τὰς ἄλλας ἀλώπεκας εἰς τὸ αὐτὸ πείσαι, ἵνα τῷ κοινῷ πάθει τὸ ἴδιον ἐλάττωμα συγκρούσῃ. Καὶ δὴ ἀπάσας ἀθροίσασα παρήνει αὐταῖς τὰς οὐράς ἀποκόπτειν, λέγουσα ὡς οὐκ ἀπρεπὲς μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ περισσὸν τι αὐταῖς βῆρος προσήρτηται. Τούτων δέ τις ὑπολαβοῦσα ἔρη· «ὦ αὐτῆ, ἀλλ' εἰ μὴ σοι τοῦτο συνέφερον, οὐκ ἂν ἤμην τοῦτο συνεβούλευσας».

21. Φωκίων.

Μετὰ τὴν Ἀντιπάτρου τελευταίαν δημοκρατικὴν Ἀθηναίων γενόμενης κατεγνώσθη θάνατος τοῦ Φωκίωνος ἐν ἐκκλησίᾳ. Ἦδη δὲ τῆς κύλικος αὐτῷ προσφερομένης ἐρωτηθεὶς εἰ τι λέγει πρὸς τὸν υἱόν, «ἐγὼ σοι» εἶπεν «ἐντέλλομαι καὶ παρκακῶ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακεῖν».

22. Λύσανδρος.

Λύσανδρος ἐπεὶ διερχόμενος παρὰ τὰ τεῖχη Κορινθίων ἐφισταμένων τοὺς Λακεδαιμονίους ἐώρα προσβάλλειν ὀκνοῦντας καὶ λαγῶς τις ἐφάνη διαπηδῶν τὴν τάφρον, «οὐκ αἰσχύνεσθε» εἶπεν «ὦ Σπαρτιαῖται, τοιοῦτους φοβούμενοι πολεμίους, ὧν δι' ἄργίαν αἰ λαγῶ τοῖς τεύχεσιν ἐγκαθεύδουσιν;»

23. Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς, τριῶν αὐτῷ προσαγγελθέντων εὐτυχημάτων ὑπ' ἑνὸς κειρόν, πρῶτου μὲν ὅτι τεθρίππων νενίκηκεν Ὀλύμπικα, δευτέρου δ' ὅτι Παρμενίων ὁ στρατηγὸς μάχη Δαρδανέας ἐνίκησε, τρίτου δ' ὅτι ἄρρεν αὐτῷ παιδίον ἔτεκεν

Ὀλυμπιάς, ἀνατείνεις εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας, «ὦ δαίμον» εἶπε «μέτριόν τι τούτοις ἀντίταξον ἐλάττωμα» γινώσκων ὅτι τοῖς μεγίστοις εὐτυχήμασι φθονεῖ ἡ τύχη.

24. Ἡ τῶν Ἀπολλωνιατῶν χώρα.

Ἀπολλωνιάττι πόλιν οἰκοῦσι γείτονα Ἐπιδάμνου ἐν τῷ Ἴονίῳ κόλπῳ. Καὶ ἐν τοῖς πλησίον αὐτῆς χωρίοις ἀσφαλτός ἐστὶν ὄρυκτὴ καὶ πίττα τὸν αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς ἀνατέλλουσα τρόπον, ὃν καὶ αἱ πλείεσται πηγαὶ τῶν ὑδάτων. Οὐ πόρρω δὲ καὶ τὸ ἀθάνατον δείκνυται πῦρ. Ὁ δὲ κακίόμενος τόπος ἐστὶν ὀλίγος καὶ οὐκ εἰς μέγα διήκει καὶ ἔχει περίβολον οὐ πολὺν, ὅξει δὲ θεῖου καὶ στυπτηρίας. Καὶ περὶ αὐτὸν ἐστὶ δένδρα εὐθαλῆ καὶ πόα χλωρά, καὶ τὸ πῦρ πλησίον ἐνακμάζον οὐδὲν λυπεῖ οὔτε τὴν τῶν φυτῶν βλάστην οὔτε τὴν θάλλουσαν πόαν.

25. Ὀλυμπιάς ἡ Ἀλεξάνδρου μήτηρ.

Ὀλυμπιάς ἡ Ἀλεξάνδρου μήτηρ ἀκούσασα ὅτι πολὺν χρόνον ὁ παῖς αὐτῆς ἄτυχος μένει, βαρὺ ἀναστένουσα καὶ θρηνοῦσα λιγέως, «ὦ τέκνον» εἶπεν «ἀλλὰ σὺ μὲν οὐρανοῦ μετασχεῖν βουλόμενος καὶ τοῦτο σπεύδων, νῦν οὐδὲ τῶν κοινῶν δήπου καὶ ἴσων πᾶσιν ἀνθρώποις μετασχεῖν ἔχεις, γῆς τε ἅμα καὶ ταρῆς», καὶ τὰς ἐαυτῆς τύχης οἰκτίρουσα καὶ τὸ τοῦ παιδὸς τετυρωμένον ἐλέγχασα.

26. Ξενοκρότους φιλοικτιρμούσυνη.

Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος, ὁ ἐκτίρος Πλάτωνος, τὰ τε ἄλλα ἦν φιλοικτιρμων καὶ οὐ μόνον φιλόανθρωπος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἀλόγων ζῶων ἠλέει. Καὶ οὐν ποτε, καθημένου ἐν ὑπαιθρῷ, διωκόμενος βικίως στρουθὸς ὑπὸ ἰέρακος εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ καταπέτεται. Ὁ δὲ ἀσμένως ἐδέξατο τὸν ὄρνιν καὶ διεφύλαξεν ἀποκρύψας, ἔστε ὁ διώκων ἀπηλθεν. Ἐπεὶ δὲ ἠλευθέρωσεν αὐτὸν τοῦ φόβου, ἀπλώσας τὸν κόλπον ἀρῆκεν τὸν ὄρνιν, ἐπειπὼν ὅτι οὐκ ἐξέδωκε τὸν ἱκέτην.

27. Ὠμίσου θῶρον Ἀρταξέρξη.

Ῥοιὸν ἐπὶ λίανου μεγίστην Ὠμίσης Ἀρταξέρξη τῷ βασιλεῖ

ἐλαύνοντι τὴν Περσίδα προσεκόμισε. Τὸ μέγεθος οὖν αὐτῆς ὑπερεκπλαγείς ὁ βασιλεὺς «ἐκ ποίου πικραδείσου» λέγει· «λαθῶν φέρεις μοι τῷ δῶρον τοῦτο;» Τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ γεωργίας, ὁ βασιλεὺς ὑπερεχάρη καὶ δῶρα μὲν αὐτῷ βασιλικὰ ἐπέμψε καὶ ἐπέειπε· «νῆ τὸν Μίθραν, ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν κατὰ γε τὴν ἐμὴν κρίσιν ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιήσκει».

28. Ἴσμηνίας ὁ Θηβαῖος.

Πρεσβέων Ἴσμηνίας ὁ Θηβαῖος ὑπὲρ τῆς πεκτιίδος πρὸς βασιλέα τῶν Περσῶν ἀρίκετο μὲν, ἐβούλετο δὲ αὐτός, ὑπὲρ ὧν ἤκειν ἐντυχεῖν τῷ Πέρσῃ· ἔφη οὖν αὐτῷ ὁ χιλιάρχος ὁ καὶ τὰς ἀγγελίας εἰσκομίζων τῷ βασιλεῖ καὶ τοὺς δεομένους εἰσάγων· «ἀλλ', ὦ ξένη Θηβαῖε, νόμος ἐστὶν ἐπιχωρίου Πέρσας, τὸν εἰς ὀρθκλήμους ἐλθόντα βασιλέως μὴ πρότερον λέγειν, πρὶν ἢ προσκυνῆσαι αὐτόν. Εἰ τοίνυν αὐτός διὰ σεκυτοῦ συγγενέσθαι θέλεις αὐτῷ, ὦρα σοι τὰ ἐκ τοῦ νόμου δρᾶν· εἰ δὲ μή, τὸ αὐτό σοι τοῦτο καὶ δι' ἡμῶν προχθήσεται καὶ μὴ προσκυνήσονται». Ὁ τοίνυν Ἴσμηνίας «ἄγε με» εἶπε· καὶ προσελθὼν καὶ ἐμυκνῆς τῷ βασιλεῖ γενομένος τὸν δακτύλιον ἔροιψεν ἀδήλως παρὰ τοὺς πόδας καὶ τυχέως ἐπικύψας ὡς δὴ προσκυνῶν πάλιν ἔλαβεν αὐτόν· καὶ ἔδοξε μὲν τῷ Πέρσῃ προσκυνῆσαι, οὐ μὴν ἔδρασεν οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς Ἑλλησιν αἰσχύνῃν φερόντων. Πάντα οὖν, ὅσα ἐβουλήθη κατεπράξατο οὐδ' ἠτύχησέ τι ἐκ τοῦ Πέρσου.

29. Ἀγυσίλαος ὁ μέγας.

1. Ἀγυσίλαος ἰδὼν μὲν ἐλκόμενον ἐκ θυρίδος ὑπὸ παιδικαίου κρατούντος, ἐπεὶ ὁ μὲν ἐπιστραφεὶς ἔδρακε τὴν χεῖρα τοῦ κρατούντος καὶ ἔφυγεν, ἐπιδείξας τοῖς παροῦσιν εἶπεν· «ὅταν τὸ ἐλάχιστον ζῶον οὕτως ἀμύνηται τοὺς ἀδικούντας, τί τοὺς ἄνδρας προσήκει ποιεῖν λογίζεσθαι;»

2. Εἰθισμένων δὲ τῶν τὴν Ἀσίαν κατοικούντων τὸν Περσῶν βασιλέα μέγαν προσπαροῦειν, εἶπε· «τί δὲ ἐκεῖνος ἐμοῦ μείζων, εἰ μὴ δικαιοτέρος καὶ σωφρονέστερος;»

3. Τὸν δὲ στρατηγὸν δεῖν ἔφασκε πρὸς μὲν τοὺς ἐναντίους πόλμην, πρὸς δὲ τοὺς ὑποτεταγμένους εὐνοίαν ἔχειν.

4. Ἐπιζητούντος δέ τινος, τίνα δεῖ μακθάνειν τοὺς παῖδας, «ταχυτ',» εἶπεν «οἷς καὶ ἄνδρες γενόμενοι χρήσονται».

30. Ὁ μαργαρίτης.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γιγνομένων ὀστρέων Θεόφραστος μὲν ἐν τῷ περὶ λίθων γράφει οὕτως· «τῶν θαυμαζομένων δὲ λίθων ἐστὶ καὶ ὁ μαργαρίτης καλούμενος, διακοκκίης μὲν τῆ φύσει, ποιοῦσι δ' ἐξ αὐτοῦ τοὺς πολυτελεῖς ὄρμους. Γίγνεται δ' ἐν ὀστρέῳ τινὶ περὶ πλεῖστον τῆς πίνας, πλὴν ἐλάττωνι, μέγεθος δὲ ἡλίκοιο ἰσχύος ὀφθαλμοῦ εὐμεγέθους». Ἰσίδωρος δὲ ὁ Χαρκοκκηνὸς κατὰ τὸ περσικὸν πέλαγος νῆσόν φησιν εἶναι τινὰ ἐνθα πλείστην μαργαρίτην εὐρίσκεισθαι. Διόπερ σχεδὸν κακκμίνης περίεξ εἶναι τῆς νήσου, ἐξ ὧν κατὰλλομένους εἰς τὴν θάλατταν ἐπ' ὄργουίης εἰκοσιν ἀναφέρειν διπλοῦς κόγχους. Φασὶ δ' ὅταν βρονταὶ συνεχεῖς ὦσι καὶ ὄμβρων ἐκχύσεις, τότε μᾶλλον τὴν πῖναν κύειν καὶ πλείστην γίνεσθαι μαργαρίτην καὶ εὐμεγέθη. Τοῦ δὲ χειμῶνος εἰς τὰς ἐμβουθίους θαλάμους δύνουσιν αἱ πῖναι, θέρους δὲ τὰς μὲν νύκτας χάσκουσι δικνηχόμενοι, ἡμέρας δὲ μύουσι. Ζωογονοῦνται δὲ καὶ τρέφονται διὰ τοῦ προσφουμένου τῆ σαρκὶ μέρους. Τοῦτο δὲ προσφύεται τῷ τοῦ κόγχου στόματι, γηλὰς ἔχον καὶ νομὴν εἰσφέρον. Ὁ δὲ ὁμοίον ἐστὶ καρκίνῳ μικρῷ, καλούμενον πινοσύλαξ.

31. Ξέρξου παρασκευή.

Ξέρξης φεύγων ἐκ τῆς Ἑλλάδος Μακεδονίῳ τὴν παρασκευὴν κατέλιπε τὴν αὐτοῦ. Πυρρακίης οὖν ἰδὼν τὴν τοῦ Μακεδονίου παρασκευὴν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ περὶ πτερόσμητι ποικίλοις κατασκευασμένην ἐκέλευσε τοὺς ἀρτοποιούς καὶ ὄψοποιούς κατὰ τὴν αὐτὴν καθὼς Μακεδονίῳ δείπνον παρασκευάσαι. Ποιησάντων δὲ τούτων τὰ κελευσθέντα, ὁ Πυρρακίης ἰδὼν κλίνας χρυσεῖς καὶ ἀργυρεῖς ἐστρωμέναις καὶ περὶ πτερόσμητι ἀργυρεῖς καὶ παρασκευὴν μεγαλοπρεπῆ δείπνου ἐκπλαγεῖς τὰ προκείμενα ἐκέλευσε τοῖς αὐτοῦ δικαστοῖς παρασκευάσαι Λακωνικὸν δείπνον. Καὶ παρασκευασθέντος, γελᾶσας ὁ Πυρρακίης μετεπέμψατο τῶν Ἑλλήνων τοὺς στρατηγούς καὶ ἐλθόντων ἐπιδείξας ἑκατέρου τοῦ δείπνου τὴν παρασκευὴν εἶπεν· «ἄνδρες Ἕλληνες, συνεκάλεισα ὑμᾶς βουλόμενος ἐπιδείξει καὶ τοῦ

Μηδου ἡγεμόνος τὴν ἀφροσύνην, ὅς τοιαύτην δίκαιον ἔχων ἦλθεν ὡς ἡμᾶς οὕτω ταλαίπωρον ἔχοντας».

32. Φιλομουσία Ἀρκάδων.

Παρὰ μόνοις τοῖς Ἀρκάσιν, ὡς λέγει Πολύβιος, οἱ παῖδες ἐκ νηπίων ἄδειν ἐθίζονται κατὰ νόμον τοὺς ὕμνους καὶ παιάνας, οἷς ἕκαστοι κατὰ τὰ πάτρια τοὺς ἐπιχωρίους ἥρωας καὶ θεοὺς ὕμνουσι. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων μαθημάτων ἀρνηθῆναι τι μὴ γινώσκειν οὐδὲν αὐτοῖς αἰσχρὸν ἐστὶ, τὸ δὲ ἄδειν ἀποτρέβεσθαι αἰσχρὸν παρ' αὐτοῖς νομίζεται. Τοῦτου Κυριαθεῖς ὀλιγορήσαντες εἰς τέλος ἀπέθρηώθησαν οὕτως, ὡς μέγιστα ἀσεβήματα παρὰ μόνοις αὐτοῖς γίνεσθαι.

33. Ὁ Σωκράτης ἐλέγχει τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ Ἀλκιβιάδου.

Ὁρῶν ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τῇ περιουσίᾳ καὶ τοῖς ἀγροῖς ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τινὰ τῆς πόλεως τόπον, ἐνθα ἀνέκειτο πινάκιον ἔχον γῆς περίοδον, καὶ προσέταξε τὴν Ἀπτικὴν ἐνταῦθα ἀναζητεῖν. Ὡς δ' εὔρε, προσέταξεν αὐτῷ τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἰδίους διαθρῆσαι. Τοῦ δ' εἰπόντος, «ἀλλ' οὐδαμοῦ γεγραμμένοι εἰσίν», «ἐπὶ τοῦτοις οὖν» εἶπε «μέγα φρονεῖς, οἵπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσιν;»

34. Γνώμη Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως περὶ Κεῖου γέροντος.

Ἄνηρ εἰς Ἀκκεδάζιμονα ἀρίκετο Κεῖος, γέρον ἤδη ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζών, ἠδεδίτο δὲ ἐπὶ τῷ γήρῳ καὶ τὴν τρίχην πολιὰν οὐσάν ἐπειρᾶτο βαρῆ ἀρκενίζειν. Ηἰκρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὧν καὶ ἀρίκετο. Τότε οὖν ὁ Ἀρχιδάμος ἔφη· «τί ἂν οὗτος ὑγιᾶς εἶποι, ὅς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψευδὸς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;» καὶ ἐξέωσε τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγθέντα, διαβάλλων τοῦ Κεῖου τὸν τρόπον ἐξ ὧν ἔωρθετο.

β'. Μυθολογικά.

(Ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου *Εὐβοιοθήκης*)

1. Νιόβη.

Ταντάλου ἐγένετο Πέλοψ υἱὸς καὶ Νιόβη θυγάτηρ. Αὕτη δ' ἐγέννησεν υἱοὺς ἑπτὰ καὶ θυγατέρας τὰς ἵσας, εὐπρεπεῖα δικερρούσας. Εὐτεκνος δὲ οὖσα Νιόβη τῆς Λητοῦς εὐτεκνοτέρᾳ εἶπεν εἶναι. Λητὼ δὲ ἀγκυκλήσασα τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν πρῶξυνε, καὶ τὰς μὲν θηλείας κατατόξευσεν Ἄρτεμις, τοὺς δὲ ἄρρενας πάντας ἐν Κιθκιρῶνι κυνηγετοῦντας Ἀπόλλων ἀπέκτεινε. Νιόβη δὲ Θήβας ἀπολιπούσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον, κακεῖ Δαί εὐξαμένη τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε, καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

2. Ὀρφεύς.

Ὀρφεὺς Κκλλιόπης Μούσης καὶ Οἰάγρου υἱός, ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηγθείσης ὑπὸ ὄφραος κατῆλθεν εἰς Ἄδου καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι αὐτήν. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ παρεύμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῆ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι. Ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναικίαν, ἣ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν.

3. Κέκροψ.

Κέκροψ, αὐτόχθων, συμφορὴς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν ἀφ' ἐκτουτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαμβάνειν, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίαις ἕκαστος. Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριζίνῃ κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλακταν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδαι καλοῦσιν. Μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηνᾶ, καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα ἐφύτευσε ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσείδῳ δείκνυται. Ἐριζόντων δὲ ἀμφοτέρων περὶ τῆς χώρας, Ζεὺς κριτὰς ἔδωκε θεοὺς τοὺς δῶδεκα. Καὶ τούτων δι-

καζόντων ἢ γῶρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαϊκὴν ἐρύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἄρ' ἐαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθῆνας.

4. Οἱ διάδοχοι τοῦ Κέκροπος.

Κέκροπος δὲ ἀποθνήσκωντος, Κροναῖος ἐβασίλευσεν αὐτόχθων ὢν, ἐρ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλισμὸν λέγεται γενέσθαι. Κροναῖον δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε· τοῦτον ἔνιοι μὲν Δευκαλίωνος, ἔνιοι δὲ αὐτόχθονα λέγουσι. Βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριχθόνιος ἐκβάλλει, ὃν Ἡφίστου καὶ Ἀθηνᾶς εἶναι λέγουσι. Τοῦτον Ἀθηνᾶ κρύφα τῶν ἄλλων θεῶν ἔτρεφεν ἀθάνατον ἐθέλουσα ποιῆσαι, καὶ αὐτὸν ἐν κίστῃ Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος ἔδωκεν, εἰπούσα τὴν κίστην μὴ ἀνοίγειν. Αἱ δ' ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ πολυπραγμοσύνης καὶ θεῶνται δράκοντα τῷ βρέφει περιπεπλεγμένον, καὶ δι' ὄργην Ἀθηνᾶς ἐμμανεῖς γινόμεναι κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρριψαν. Ἐν δὲ τῷ τεμένει τρεφεῖς Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν Ἀμφικτύονα ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν, καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ζῶσαν τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο καὶ τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν συνέστησε, καὶ Πραξιθέαν νύμφην ἔλαβε γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Πανδίων ἐγεννήθη.

Ἐριχθονίου δὲ ἀποθνήσκοντος καὶ τρεφέντος ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς τεμένει, Πανδίων ἐβασίλευσεν, ἐρ' οὗ Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον. Ἀλλὰ Δημήτρα μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπεδέξατο, Διόνυσον δὲ Ἰκάριος, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλήμα ἀμπέλου. Πανδίωνος δὲ ἀποθνήσκοντος οἱ παῖδες τὰ πατρῶα ἐμερίσαντο, καὶ τὴν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμβάνει, τὴν δὲ ἰερωσύνην τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος Βούτης. Ἐπειτα Κέκροπα καὶ Πανδίωνα ἐξῆς βασιλεύσαι φασιν ὁμωνύμους τοῖς πρότερον βασιλεύσιν. Πανδίονι δὲ παῖς ἐγένετο Αἰγεύς.

5. Αἰγεύς.

Τοῦτον τὴν Τροίξῃνά ποτε διαπορευόμενον Πηλεὺς ὁ Πέλοπος ἐξένισε καὶ ἐξέδωκεν αὐτῷ τὴν θυγατέρα Αἴθρα. Αἰγεύς δὲ ἐνταῖθα ἄλαμος Αἴθρα, ἐὰν ἄρρενα γεννήσῃ, τρέφειν καὶ τίνος ἐστὶ μὴ

λέγειν ἀπέλιπεν ὑπὸ πέτρῃ τινὶ μάχιρον καὶ πέδιλα εἰπών, ὅταν ὁ παῖς δύνηται τὴν πέτρῃν ἀποκυλίσας λαβεῖν ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀποπέμψει. Αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας καὶ τὸν τῶν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπετέλει ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀνδρόγεως ἐνίκησε πάντας. Τοῦτον Αἰγεὺς ἐπὶ τὸν Μακρῶνιον ἔπεμψε ταῦρον, ὃν οὐ διεφθάρη. Μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον Μίνως θλακτοκρατῶν ἐπολέμησε στόλῳ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Οὐ δυνάμενος δὲ εἰεῖν τὴν πόλιν εὐχεταὶ Διὶ πατρὶ Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας. Γενομένου δὲ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτοῖς Μίνῳ ἐπιτρέπειν αἰτεῖν δίκας. Τούτου δὲ γενομένου Μίνως ἐκέλευσεν αὐτοὺς κούρους ἐπτά καὶ κόρας τὰς ἴσας πέμψειν τῷ Μινωτάρῳ βοράν. Ἦν δὲ οὗτος ἐν τῷ λαβυρίνθῳ ὅθεν τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξελθεῖν πολυπλόκοις γὰρ κρυπαῖς τὴν ἐξοδὸν ἀπέκλειεν, ὃς κατεσκευάκει αὐτόν, Δαίδαλος. Οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων ἄριστος καὶ πρῶτος ἀγκυμάτων εὐρετής.

6. Λακωνικοὶ μῦθοι

Τυνδάρεω καὶ Δῆδῳ Κῆστωρ ἐγένετο καὶ Κλυταίμηστρα, ἣν ἠγάγετο γυναῖκα Ἀγαμέμνων ὁ Ἀτρείω τοῦ βασιλεύοντος Μυκηνηῶν. Διὸς δὲ καὶ Ληδῆς Πολυδεύκης ἐγένετο καὶ Ἑλένη. Ἦσαν δὲ μνηστῆρες τῆς Ἑλένης πολλοὶ τῶν βασιλέων τῆς Ἑλλάδος. Τυνδάρεω δὲ Μενέλαον αἰρεῖται νυμφίον τὸν Ἀγαμέμνονος ἀδελφόν. Τῶν δ' ἐκ Λυδίας γενομένων παιδῶν Κῆστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῆν καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμρότεροι Διόσκουροι. Στρατευσάντων δὲ ἐπὶ Μεσσηνίῃ τῶν Διοσκούρων, Κῆστωρ μὲν ἀπέθανε μαχόμενος, τὸν δὲ Πολυδεύκη Ζεὺς εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Ἄλλ' οὐ δεχομένου Πολυδεύκους τὴν ἀθανασίαν, ὄντος νεκροῦ Κῆστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις πατρὶ ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν ἀνθρώποις ἔδωκεν. Τυνδάρεω δὲ μεταπεμψάμενος Μενέλαον εἰς Σπάρτην τούτῳ τὴν βασιλείαν παρέδωκεν.

7. Τρωϊκοὶ μῦθοι.

Δάρδανος Σαμοθράκην ἀπολιπὼν εἰς τὴν ἠπειρον ἦλθεν. Τρυ-

της δ' ἐβασίλευσε Τεϋκρός ὁ ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ νύμφης Ἰδίας, ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν οἰκοῦντες Τεϋκροὶ ἐκκαλοῦντο. Ὑποδεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ λαβῶν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βάτειαν, Δάρδανον ἔκτισε πόλιν, τελευταίου σκηντος δὲ Τεϋκροῦ τὴν χώραν ἄπασαν Δάρδανίαν ἐκάλεσεν. Ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ Ἐριχθόνιος δικαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, λαβῶν γυναῖκα Ἀστυόχην τὴν Σιμόντος, γεννᾷ Τρωῆα. Οὗτος περὶ λαβῶν τὴν βασιλείαν τῆς χώρας ἀφ' ἐκείνου Τροίαν ἐκάλεσε, καὶ ἐκ Καλλιρόης τῆς Σκαμάνδρου γεννᾷ παῖδας Ἴλιον καὶ Ἀσπάρκον καὶ Γκνυμῆδην. Τοῦτον μὲν οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' αἰετοῦ θεῶν οἰνοχόον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν. Ἀσπάρκου δὲ παῖς ἐγένετο Κάπυς, τούτου δὲ Ἀγχίσις, ὃς Αἰνείαν ἐγέννησεν.

Ἴλιος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀρικόμενος πόλιν κτίσας Ἴλιον ἐκάλεσεν. Τῷ δὲ Διὶ εὐξάμενος σημειῖόν τι αὐτῷ φανῆναι, τὸ διυπετέας Πηλεΐδιον πρὸ τῆς σκηπῆς κείμενον ἐθεάσατο. Ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυ, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ ἔχον, τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλεκκᾶτην καὶ ἄτρακτον. Ἴλιος δὲ Ἀχομέδοντα ἐγέννησεν, ὃς ἄγεταί γυναῖκα Στυρωῶ τὴν Σκαμάνδρου καὶ γεννᾷ παῖδας μὲν Τιθωνὸν καὶ Ποδάρακην, θυγατέρα δὲ Ἡσιόνην. Τιθωνὸν μὲν οὖν Ἠὼς ἀρπάσασα δι' ἔρωτα εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει.

Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν ὑφ' Ἡρακλέους ἐβασίλευσε Ποδάρακις ὁ ἐπικληθεὶς Πριάμος. Οὗτος ἠγάγετο γυναῖκα Ἐκάβην τὴν Κισσέως. Γεννᾷται δ' αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἐκτωρ· δευτέρου δὲ γεννᾷσθαι μέλλοντος βρέφους, Ἐκάβη εἶδεν ὄναρ· ἔδοξε γὰρ τεκεῖν δαλὸν διάπυρον, τοῦτον δὲ πᾶσιν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ κτείνει. Μεθῶν δὲ Πριάμος πᾶρ' Ἐκάβης τὸν ὄνειρον, Αἴσακον τὸν υἱὸν μετεπέμψατο, ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης. Οὗτος εἶπε τῆς πατρίδος γενήσεσθαι τὸν παῖδα ὄλεθρον. Πριάμος δὲ ὡς ἐγεννήθη τὸ βρέφος, ἐκέλευσεν οἰκέτην κομίσαι εἰς Ἴδην. Τὸ δὲ ἐκτεθὲν ὑπὸ τούτου βρέφος πένθ' ἡμέρας ὑπ' ἄρκτου ἐτρέφη. Ὁ δὲ σωζόμενον εὐρών ἀνακίρειται, καὶ ὡς ἴδιον παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας Πάριν. Γενόμενος δὲ νεανίσκος καὶ δικαστῶν κάλλει τε καὶ ῥώμῃ Ἄλεξανδρος ὀνομάσθη καὶ μετ' οὐ πολὺ τοὺς γονεῖς ἀνεῦρεν.

Μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἐκάβη θυγατέρα μὲν Κρέουσαν, Πο-

λυξένην, Κασσάνδρην, παῖδας δὲ Διήροβον, Ἐλενον, Πάμμωνα, Πολίτην, Ἄντιφον, Ἰππόνουον, Πολύδωρον, Τρωίλον.

8. Αἰακός.

Αἰγίνης καὶ Διὸς παῖς ἦν Αἰακός. Τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ, ἣ ἀπ' ἐκεῖνης Αἰγίνα ἐκλήθη, τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησεν. Ἐγένοντο δὲ Αἰακῶ παῖδες Πηλεὺς καὶ Τελαμών καὶ Φῶκος. Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίζετο χρησμοὶ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσθαι τῶν κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται. Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς τοῦ Αἰακοῦ, τῆς ἀκκρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλοῦτωνι τελευταίως Αἰακὸς καὶ τὰς κλείδας τοῦ Ἄδου φυλάττει.

9. Πηλεὶς καὶ Τελαμών.

Διαφέροντος ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῦ Φώκου, τοὺς ἀδελφοὺς Πηλεᾶ καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεύσασί ῥασιν αὐτῶ. Καὶ Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βελῶν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀποκτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλεῶς κρύπτει ἐν ὕλῃ τινί. Φωραθέντες δὲ τοῦ φόνου, φυγάδες ἀπ' Αἰγίνης ὑπ' Αἰακοῦ ἐλαύνονται. Καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμίνα παρκαθίγεται πρὸς Κυχρᾶ τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. Οὗτος τελευτῶν ἄπικε τὴν βασιλείαν καταλείπει Τελαμῶνι. Ὁ δὲ ἄγεται γυναῖκα Περίβοικον τὴν Ἀλκίθου τοῦ Πέλοπος, ἐξ ἧς αὐτῶ γίγνεται Αἴας. Καὶ στρατευόμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Αχομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῶ γίγνεται Τεῦκρος. Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἄκτορος, ὑπ' αὐτοῦ καθίρεται, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. Αὐθις δὲ ἄγεται γυναῖκα Θετιν τὴν Νηρέως ἐν τῷ Πηλῳ, καὶ θεοὶ τὸν γάμον εὐωχοῦμενοι ὕμνησαν.

10. Περσεὺς κομίζει τὴν Μεδούσης κεφαλὴν.

Περσεὶ τῷ Διὸς καὶ Δανάης ἐπέταξε Πολυδέκτης βασιλεύων τῆς Σερίφου τὴν Μεδούσης κεφαλὴν κομίζειν, ἢ μόνῃ τῶν Γοργόνων ἦν θνητή. Εἶχον δ' αὖτε Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμέ-

νας φολίσι δρυκόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν καὶ χεῖρας
 χαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσαῖς, τοὺς δὲ ἰδόντας αὐτὰς λίθους ἐ-
 ποιοῦν. Περσεὺς δὲ λαθῶν παρὰ τῶν Φόρκου θυγατέρων, γραιῶν
 ἐκ γενετῆς, τὴν κυνῆν, ἣν ἐπέθηκε τῇ κεφαλῇ, αὐτὸς μὲν οὐς ἤθε-
 λεν ἔβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δὲ οὐχ ἑώρατο. Ἦκεν οὖν παρὰ τὰς Γορ-
 γόνας καὶ κατέλαθε κοιμωμένους. Εὐρών δὲ αὐτὰς ὁ Περσεὺς κοι-
 μωμένους, κατευθυνούσης τὴν χεῖρα Ἀθηνᾶς, ἀπεστραμμένος καὶ
 βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργούς ἔβλε-
 πεν, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν, ἣν λαθῶν ἀπεχώρει, καὶ δὲ Γοργό-
 νες ἐγεγρῆσαι τὸν Περσεὺς ἐδίωκον, καὶ ἰδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο
 διὰ τὴν κυνῆν, ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς. Τὴν δὲ τῆς Μεδού-
 σης κεφαλὴν ὁ Περσεὺς ἀπέδωκε τῇ Ἀθηνᾷ, ἣ δ' ἐν μέσῃ τῇ
 ἀσπίδι ἔθηκεν.

11. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Περσεὺς εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηρεὺς,
 εὔρε τὴν τοῦτου θυγατέρα Ἀνδρομέδην παρακειμένην βορᾶν θα-
 λασσῷ κήτει, ὃ ὁ Ποσειδῶν εἰς τὴν χώραν ἐπέμψεν. Ἀμμωνος
 δὲ χρήσκοντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Ἀνδρομέδην
 προτεθῆ τῷ κήτει βορᾶ, τοῦτο ἀνγκασθεὶς ὁ Κηρεὺς ὑπὸ τῶν
 Αἰθιοπῶν ἔπραξε, καὶ προσέδθησε τὴν θυγατέρα πέτρα. Τούτην
 θεασάμενος ὁ Περσεὺς καὶ ἐρκσθεὶς ἀναιρήσειν ὑπέσχετο Κηρεὶ τὸ
 κῆτος εἰ μέλλει σωθεῖσθαι αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. Ἐπὶ τού-
 τοις γενομένων ὄρων ἀπέκτεινε τὸ κῆτος καὶ τὴν Ἀνδρομέδην
 λυθεῖσθαι ἠγάγετο γυναῖκα.

Ἐλθόντι δ' εἰς Ἄργος Περσεὶ ἐγένοντο ἐξ Ἀνδρομέδος παῖδες
 Ἄλκαϊος καὶ Σθενέλος καὶ Ἡλεκτρώων. Ἄλκαϊου μὲν παῖς ἐγένε-
 το. Ἀμριτρώων, Ἡλεκτρώωνος δὲ θυγάτηρ Ἀλκμήνη. Σθενέλου
 δὲ καὶ Νικίππης τῆς Πέλοπος Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς Μυκηναῶν
 ἐβασίλευσεν. Ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἔμελλε γεννησθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς
 ἔφη τὸν ἀπὸ Περσεῶς γεννηθησόμενον τότε βασιλεύσειν Μυκηναῶν,
 Ἡρα δὲ διὰ τὸν ζῆλον Εὐλείθυϊαν ἔπεισε τὸν μὲν Ἀλκμήνης τό-
 κον ἐπισχεῖν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκευάσε γεννηθῆναι
 ἐπταμηνησίον ὄντα.

12. Βελλεροφόντης.

Βελλεροφόντης ὁ Γλαύκου τοῦ Σισύρου ἀποκτείνας ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην πρὸς Προΐτον ἔλθων κηθίζεται. Σθενεβοίας δὲ τῆς Προΐτου γυναικὸς διαβηλοῦσης αὐτὸν, Προΐτος πιστεύσας ἐπέταξεν αὐτῷ ἐπιστολὰς πρὸς Ἰοθάτην κομιζέειν, ἐν αἷς ἐγγράμματο Βελλεροφόντην ἀποκτείνει. Ἰοθάτης μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμικρον ἀποκτείνει, νομιζὼν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρῆσθαι· ἦν γὰρ οὐ μόνον ἐνί, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς οὐκ εὐάλωτον, εἶχε δὲ προτομήν μὲν λέοντος, οὐρανὸν δὲ δράκοντος, ἐν δὲ μέσῳ τῷ νότῳ ἔτι κερκλήν αἰγός, δι' ἧς πῦρ ἀνερύσκει, καὶ τὴν χώραν διέφθειρε καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμνίετο. Λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμικρον ταύτην τροφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρου, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης. Ἀναβιβάσκει οὖν ἐκ αὐτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ἵππων πτηνόν, ἄρθεῖς εἰς ὕψος ἀπὸ τούτου κητετόξευτε τὴν Χίμικρον. Μετὰ δὲ τούτου τὸν ἀγῶνα Ἰοθάτης ἐπέταξεν αὐτῷ ἀγωνίζεσθαι ταῖς Ἀμζόστιν· ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεινεν, Ἰοθάτης τοὺς γεννηκίῳτι Λυκίων διαφέρειν δοκοῦντας ἐπιλέξας ἐπέταξεν ἀποκτείνει τὸν Βελλεροφόντην λοχῆσαντας. Ὡς δὲ καὶ τούτους ἀπέκτεινε πάντας, θυμιάσκει τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοθάτης τὰ τε γράμματα ἔδειξε καὶ παρ' αὐτῷ μένειν αὐτὸν ἤξιωσε καὶ τὴν θυγατέρα Φυλονόην συνώκισέ καὶ ἀποθνήσκων τὴν βασιλείαν κατέλειπεν αὐτῷ.

13. Ἡρακλῆς.

Διὸς καὶ Ἀλκμήνης παῖς ἦν Ἡρακλῆς, ἐτρέφετο δὲ παρὰ Ἀμφιτρώωνι, ὃς τὴν Ἀλκμήνην γυναῖκα ἔλαβεν. Ὡς δὲ ἦν ὀκταμηνηκίος, δύο δράκοντες ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνήν ἐπεμψε διαφθαρῆναι αὐτὸν θέλουσα. Ὁ δὲ ἄγχων ἐκτέρεις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν. Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρώωνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κόστωρος, κηθροδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου. Οὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφείως, ἀρικόμενος δ' εἰς Θήβας καὶ Θηβαῖος γενόμενος ὑπὸ Ἡρακλείου· τῇ κηθρῶν πληγῆς ἀπέθανεν· ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. Φοβούμενος δὲ Ἀμ-

φιτρύων μὴ πάλιν τι ποιήσῃ τοιοῦτον, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰς ἀγέλας κἀκεῖ τρεφόμενος ὁ Ἡρακλῆς πάντων οὐ μόνον μεγέθει τε καὶ βίῳμῃ τε διέφερον, ἀλλὰ καὶ τῷ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν.

2

Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτωκκιδεκάτης τὸν Κιθαιρωνιον ἀπέκτεινε λέοντα· οὗτος ἐκ τοῦ Κιθαιρωνῶνος ὀρμώμενος τὰς Ἀμφιτρύωνος βοῦς διέφθειρε. Κκι χειρωσάμενος τὸν λέοντα τὴν μὲν δορὰν περιεβάλετο, τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυθι. Ἐκ τούτου ἐστράτευσε πρὸς τοὺς Μινύκας κκι τρέψας αὐτοὺς δασμὸν Θηβαίοις φέρειν ἠνάγκασε. Αλμυβάνει δὲ παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον τὴν πρεσβυτάτην θυγατέρα Μεγάρων, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς. Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύκας αὐτῷ μάχην συνέβη κατὰ ζῆλον Ἡρακλῆς μανῆναι καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβάλεῖν· διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν καθίρειται μὲν ὑπὸ Θεσπίου, παρραγενόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς πυθάνεται τοῦ θεοῦ ποῦ κατοικήσῃ. Ἡ δὲ Πυθίκα τότε πρῶτον Ἡρακλῆα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρὸ τοῦ Ἀλκιδῆς προσηγορεύετο. Κατοικεῖν δ' αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεῖ, τῷ Μυκητῶν βασιλεῖ, λατρεύοντι ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτακτομένους ἀθλοὺς δέκα ἐπιτελεῖν.

3

Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὸ προστατόμενον ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐτέλει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμείου λέοντος τὴν δορὰν κομίζεῖν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα εἰς τὴν Νεμεῖαν ἦλθε καὶ τὸ θηρίον μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον. Ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ βόσκαλον ἐδίωκεν. Συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφοιστομον σπήλαιον αὐτοῦ τὴν ἐτέραν ἀπφοκόμενησεν εἰσοδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐφώρμησε τῷ θηρίῳ καὶ περιπλέξας τὰς χεῖρας τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἄγγων κατεῖχεν, ἕως ἀπέπνιξε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμμιζεν εἰς Μυκήνας. Εὐρυσθεὺς δὲ ἐκπλαχεῖς καὶ φοβούμενος τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ τὸ λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν εἰσέρχασθαι αὐτὸν οὐκ εἶκ, δεικνύειν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἀθλοὺς. Λέγουσι δὲ καὶ πῖθον χλκκοῦν

ὑπὸ γῆς αὐτὸν κατὰσκευάσασθαι καὶ ἐν τούτῳ κρύψασθαι καὶ διὰ κήρυκος τοὺς ἄθλους ἐπιτάξει.

4

Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν ἀποκτείνειν. Αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέθκινεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτώ θνητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον. Ἐπιβὰς οὖν ἄρματός, ἠνιοχοῦντος Ἰολάου, παραγίγνεται εἰς τὴν Λέρνην καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν εὐρών ἐν τινι λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, βαλὼν βέλεσι πεφυρωμένοις ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν, ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν. Τῷ βροπάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν ἠδύνατο· μίᾳς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς δύο ἀνεφύοντο. Ἐπιβοήθει δὲ κερκίνος τῇ ὕδρῳ ὑπερμεγέθης, δάκνων τὸν πόδα αὐτοῦ. Διὸ τοῦτον ἀποκτείνας ἐπεκκλέσατο καὶ αὐτὸς βοήθην τὸν Ἰόλαον, ὃς μέρος τι ὑφάψας τῆς ἐγγύς ὕλης τοῖς δακλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολὰς τῶν ἀναφυσσόμενων κεφαλῶν ἐκώλυεν. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ἀθάνατον κεφαλὴν ἀποκόψας κατώρυξε καὶ βαθεῖαν ἐπέθηκε πέτραν παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς Ἐλικιοῦντα· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνατρίσας τῇ χολῆ, τοὺς οἰστούς ἔβαψεν. Εὐρυπθεὺς δὲ εἶπεν οὐ δεῖν κατὰθρημῆσαι ἐν τοῖς δέμας τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετὰ Ἰολάου τῆς ὕδρας ἐκράτησεν.

5

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνίτιν ἔλαφρον εἰς Μυκῆνας ζῶσαν κομίζειν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνόῃ χρυσοκέρας, Ἀρτεμίδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μὴ ἀποκτείνειν, συνεδίωκεν ὅλον ἐνικυτόν. Ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει συνέφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμισιον, κάκειθεν ἐπὶ ποταμὸν Λάδωνα, καὶ τοῦτον διαθκίνειν ἔμελλε, τοξεύσας συνέλαβε καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὄμων ἐκόμισεν εἰς Μυκῆνας.

6

Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκει τὴν Φωριὰ ἀρμώμενον ἐξ

ἄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρύμκνθον. Διερχόμενος οὖν Φολόην ἤκεν ἐπὶ τὸν Κένταυρον Φόλον, Σιληνοῦ πιεῖδα. Οὗτος Ἡρακλεῖ μὲν ὀπταῖα παρῆγε κρέα, αὐτὸς δὲ ὠμοῖς ἐχρήτο. Αἰτούντος δὲ οἶνον Ἡρακλέους ἔλεξεν ὅτι ὀκνεῖ τὸν κοινὸν τῶν Κενταύρων ἀνοῖξαι πίθον. Θαρρεῖν δὲ αὐτῷ παρκαλευσάμενος Ἡρακλῆς ἀνοίγει τὸν πίθον καὶ μετ' οὐ πολὺ διὰ τῆς ὀσμῆς παρκαίγονται οἱ Κένταυροι πέτραις ὀπλισμένοι καὶ ἐλάττις ἐπὶ τὸ Φόλου σπήλαιον. Τοὺς μὲν οὖν πρώτους τολμήσαντας εἴσω παρελθεῖν Ἡρακλῆς ἐτρέψατο βελῶν δακτοῖς, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐτόξευτε διώκων μέχρι τῆς Μυλάδας. Ἐκ τούτου ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν παρκαίγεται καὶ διώξας αὐτὸν ἔκ τινος λόγχης μετὰ κρυγῆς εἰς χιόνι πολλὴν κίρει καὶ εἰς Μυκῆνας κομίζει.

7

Πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Λυγείου βοσκημάτων κόπρον ἐν ἡμέρᾳ μὴ μόνον ἐκροῆσαι. Ἦν δὲ Λυγείας βασιλεὺς Ἥλιδος καὶ πολλὰς εἶχε βοσκημάτων ποιμένας. Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν ἐφοσκε μὴ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐκροῆσαι, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Λυγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται. Ἡρακλῆς δὲ τὸν Ἄλφειόν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας παροχτεύσας ἐπήγαγεν, ἔκρουεν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιήσας. Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς δέκκ προσεδέξατο ἄθλο, λέγων, ὅτι ἐπὶ μισθῷ πέπρακται.

8

Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφλίδας ὄρνιθας ἐκδιώξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφλίδας λεγομένη λίμνη καὶ περὶ αὐτὴν πολλὴ ὕλη. Εἰς ταύτην αἱ ὄρνιθες συνέφυγον. Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλοι, χυλὴ κρόττις δωρεῖται αὐτῷ Ἀθηναῖ. Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους, ἐγγὺς τῆς λίμνης παρκαίμενου, τὰς ὄρνιθας ἐφόθει. Αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνεπέτοντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

9

Ἐβδομὸν ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρητὰ ἀγαγεῖν ταῦρον. Τοῦτον

λέγουσιν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐκ θαλάττης ἀνακρηνῆναι, ὅτε κατὰ θύσιν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τό φρηνὲν ἐκ τῆς θαλάττης. Καὶ θεασάμενον αὐτὸν τὸ τοῦ ταῦρου κάλλος τοῦτον μὲν εἰς τὰ ἐκυστοῦ βουκόλια ἀπέπεμψε, θῦσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι, ἐρ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦρον. Ἐπὶ τοῦτον παρεγένετο εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, καὶ κρατήσας ἔλαθε καὶ πρὸς Εὐρυσθέα δικαομίσας εἰδείξε καὶ τὸ λοιπὸν εἶκτεν ἄνετον· ὁ δὲ πλανηθεὶς ἀνὰ Σπάρτην τε καὶ Ἀρκადίαν ἔπασαν καὶ διαβὰς τὸν Ἴσθμὸν, εἰς Μακρῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος τοὺς ἐγχωρίους διελυμνίετο.

10

Ὅγδοον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆος ἵππους εἰς Μυκῆνας κομίζειν. Ἦν δὲ οὗτος Ἄρεως παῖς καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων, ἔθνος Θρακίου μαχημοτάτου· εἶχε δὲ ἀνθρωποράγους ἵππους. Πλεῖστας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως ἐπομένων ὁ Ἡρακλῆς ἤγαγε τὰς ἵππους ἐπὶ τὴν θάλατταν. Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβοηθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρεῶκεν Ἀδδήρῳ φυλάσσειν, ὃν οἱ ἵπποι διέφθειραν, πρὸς δὲ τοὺς Βιστόνας δικαγωνισάμενος καὶ Διομήδην ἀποκτείνας τοὺς λοιποὺς ἠνάγκασε φεύγειν καὶ κτίσας πόλιν Ἀδδήρον παρὰ τὸν τάρον τοῦ διαρθρεντος Ἀδδήρου τὰς ἵππους κομίτας· Εὐρυσθεὶ ἔδωκεν.

11

Ἐνακτον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἴππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, καὶ κατώκουον περὶ τὸν Θερωδῶντα ποταμὸν. Εἶχε δὲ Ἴππολύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαθεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης. Καταπλεύσαντος δ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἐν Θεμισκυρῶν λιμένα, καὶ Ἀμαζόνες μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον σὺν ἵπποις. Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς καθωπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἴππολύτην ἀποκτείνας τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται, πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ καὶ κομίσας τὸν ζωστήρα εἰς Μυκῆνας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

12

Δέκατον δὲ ἐπέταξεν ἄθλον τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ Ἐρυθείας

κομίζεῖν. Ἐρύθεικ δὲ ἦν Ὀκεανοῦ πλησίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδειρα καλεῖται. Ταύτην κατῴκει Γηρυόνης τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφοῦς σῶμα. Εἶχε δὲ φοινικᾶς βοῦς, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ κύων δικέφαλος ἐξ Ἐχιδνης καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς Ἡρακλῆς ἦκεν εἰς τὴν Λιβύην καὶ θερμινόμενος ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν τὸ τόξον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινεν. Ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας χρυσοῦν ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὀκεανὸν διεπέρασεν. Καὶ ἐπεὶ εἰς Ἐρύθειαν ἦκεν ἐν ὄρει Ἄδωντι αὐλίζεταί. Αἰσθόμενος δ' ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὤρυα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ροπάλῳ παίει καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε. Μενοίτης δὲ ἐκεῖ τὰς Ἄδου βοῦς βόσκων Γηρυόνη τὸ γεγονός ἀπήγγειλεν. Καὶ παρακλιτὰ Γηρυόνης ἐπιβοηθεῖ καὶ καταλαμβάνει Ἡρακλῆα παρὰ τὸν Ἀνθεμοῦντα ποταμόν. Ὁ δὲ συνάψας μάχην ἐτόξευσεν αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινε. Ἡρακλῆς δὲ τὰς βοῦς Εὐρυσθεὶ κομίσας ἔδωκεν· ὁ δὲ αὐτὰς κατέθυσεν Ἡρα.

13

Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, οὐ προσδεξάμενος Εὐρυσθεὺς τὸν τε τῶν τοῦ Αὐγαίου βοσκημάτων καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκκτον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἐσπερίδων χρυσᾶ μῆλα κομίζεῖν, ἐφύλαττε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν. Μετὰ τούτου δὲ Ἐσπερίδες ἐφύλαττον Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἐσπερία, Ἀρέθουσα. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν Ἡριδανὸν ποταμόν ἦκε πρὸς τὰς νύμφας τὰς Διὸς καὶ Θέμιδος θυγατέρας. Αὐταὶ μνηύουσιν αὐτῷ Νηρέα· συλλαβῶν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον καὶ παντοίας ἐναλλάττοντα μορφὰς ἔδῃσε καὶ οὐκ ἔλυσε πρὶν μαθεῖν παρ' αὐτοῦ ποῦ τυγχάνει τὰ μῆλα καὶ αἱ Ἐσπερίδες. Ἀκούσας τοῦτο διὰ τῆς Λιβύης πορευόμενος ἦκε πρὸς Ἀνταῖον, τῆς Γῆς υἱόν, ὃς ταύτης τῆς χώρας ἐβασιλευε καὶ τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς ἀράμενος μετέωρον ἀπέκτεινε· ψαύων γὰρ ὁ Ἀνταῖος τῆς γῆς ἰσχυρότερος ἐγένετο.

Ἐκ τούτου εἰς τὴν Αἴγυπτον ἦκεν, ἧς ἐβασιλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς. Καὶ διὰ τῆς Αἰθῦης πορευθεὶς ἐπὶ τὴν ἔξω θάλατταν καταπλεῖ καὶ περιωθεὶς ἐπὶ τὴν ἠπειρον τὴν ἀντικρῦ ἐτόξευσεν ἐπὶ τοῦ Κκυκάσου τὸν ἐσθίοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἦπαρ ἅετον καὶ τὸν Προμηθέα ἔλυσεν. Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ἑπερβορέους πρὸς Ἄτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεζόμενον δὲ παρ' Ἄτλαντος τὸν πόλον ἀποστέλλειν ἐκείνον, πεισθεὶς διεδέξατο. Ἄτλας δὲ δρεψόμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα ἤκε πρὸς Ἡρακλέα. Ἐνιοὶ δὲ λέγουσιν αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα δρέψασθαι τὰ μῆλα ἀποκτείνοντα τὸν φρουροῦντα δράκοντα.

Δωδέκκτος ἄθλος ἐπετάχθη Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεραλάς, τὴν δὲ οὐρανὸν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νότου πικνοταίων εἶχεν ὄφρων κεραλάς. Αἰτιοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνος τὸν Κέρβερον ἐπέταξεν ὁ Πλούτωνος ἄγειν, χωρὶς ὀπλων κρατοῦντα· ὁ δὲ θωρακισθεὶς καὶ τὴν λεοντῆν περιβαλλόμενος ἄγχων τὸ θηρίον ἀνήγαγε καὶ διὰ Τροίζηνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν Εὐρύσθει ἐκόμισεν· Εὐρύσθει δὲ δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α΄.

α' Μῦθοι, ἀποφθέγματα καὶ διηγήματα.

1.	5.
ἡ ὕς, ὕς, γουροῦνκ.	εὐήλιος, ον, προσηλιακός.
ἡ εὐτοκία, εὐκολία εἰς τὸ γεν- νᾶν.	μακαρίζω ἐπὶ τινι. καλοτυχί- ζω διὰ τι.
ἐρίζω, φιλονεικῶ.	ἡ εὐεξία. καλή, ὑγιεινὴ κατὰ στασις τοῦ σώματος.
κύω. συλλαμβάνω, γεννῶ.	ἄχθοφορέω-ω, (ἄχθος, φέρω), βαστάζω φορτίον.
ὑπολαβοῦσα, ἀόρ. μεταχ. τοῦ ὑπολαμβάνω=λαμβάνω τὸν λόγον, ἀποκρίνομαι.	ὁ ὀνηλάτης, ου. ὁ τοὺς ὄνους ἐλκύνων, ὀδηγῶν.
γιγνώσκω, γνωρίζω.	ἔπομαι, ἀκολουθῶ.
τίκτω, γεννῶ.	παίω, κτυπῶ.
2.	ἔγωγε. ἐγὼ τοῦλάχιστον, ἐγὼ βεβχίως.
ὁ ἵπποκόμος, ὁ περιποιούμενος ἵππους.	οὐκέτι, δὲν—πλέον.
εἰ, ἄν, ἐάν.	εὐδαιμονίζω. καλοτυχίζω, θε- ωρῶ εὐδαίμονα.
καλός, ὠρχίος.	6.
3.	τὸ μορμολύκειον, προσωπίς.
ὁ ὑποκριτής, ὁ ἐν τῷ θεάτρῳ ὑποκρινόμενός τι, ὑποκριτής.	ὤς, ὄτι.
τὸ σκεῦος, οὐς πράγμα, οἶον ἐπιπλον, ἐνδυμασίαι κλπ.	ἐσθίω, τρώγω.
διερευνάομαι-ῶμαι, ἀκριβῶς τι ἐρευνῶ, ἐξετάζω,	μειδιάω-ῶ. χημογελῶ.
ἔφη, εἶπε.	7.
οἶος, οἶα, οἶον, ὁποῖος, ποῖος.	ἡ δρυς, δρυός, βελανιδιά (δέν- δρον).
4.	βίαιος, α, ον. σφοδρός.
ἡ πήρα, σάκκος.	ἀνθίσταμαι, ἐναντιώνομαι.
γέμω. εἰμι γεμάτος.	ὑπολίπτω τινί, ὑποχωρῶ εἰς τινα.
ἐκότερος, α, ον, καθεὶς ἐκ τῶν δύο.	8.
ἀλλότριος, α, ον, ξένος.	μέγα, μεγάλως.
ὄραω-ῶ, βλέπω.	βοάω-ῶ, φωνάζω.
πάνυ, πολύ.	ἐπεστράφη, ἀόρ. β'. παθ. τοῦ ἐπιστρέφομαι=γυρίζω ὀπίσω.
θεάομαι-ῶμαι, παρατηρῶ.	οἶομαι, νομίζω.
	προέρομαι, ἔρομαι εἰς τὰ ἔμ-

προσθεν, ἐξέρχομαι.

9.

ἐγγύς, πλησίον.

ἡλικός, η, ον, πόσον μέγας.

ἄν. ἦν, ἦν, ἦτο.

ποιέω-ῶ, πράττω, κάμνω.

10.

νέμωμαι, βόσκω.

αἰμύλος, η, ον, πκνοῦργος,

ἀπκπηλός.

ἀδεῶς ἀφρόως.

11.

παρ' ἕκαστα, ἐκάστην φοράν.

προέχω, ὑπερέχω.

ἡ ἰσχύς, ὕς, δύνκμις.

ἡ γαστήρ, γαστρός, κοιλίξ.

ὦ οὔτοι, ἔ σεις.

12.

κείρω, κουρεύω.

ἀφθυῶς, ἀνεπιτηδείως.

τὸ ἔριον, μκλλίον.

τέμνω, κόπτω.

τὸ κρέας, γεν. κρέως.

καταθύω, θυσιάζω, σφάζω.

13.

ὁ ἀμνός. τὸ ἀρνίον.

τὸ ἱερόν, ὁ ναός.

προσκαλέομαι-οὔμαι, προσ-
κκλῶ.

θύω, (μέλλ. θύσω), θυσιάζω.

ἦν, ἔν, ἄν.

καταλαμβάνω, πιάνω, εὔρισκω.

αἰρετώτερον, (συγχαριτ. τοῦ αἰ-
ρετός), προτιμότερον.

γενέσθαι, μέσ. ἄορ. β'. τοῦ γί-
γνομαι=γίνομαι.

διαφθαρεῖναι, πκθ. ἄορ. β'.

τοῦ δικρθείρω=φρονεύω.

14.

ἐπιφανείσθαι, μετοχ. ἄορ. β'.

τοῦ ἐπιφκίνομαι=φκίνομαι
κίφκιδίως, ἀπροσδοκῆτως.

φθάνω, προφθάνω.

περικατάδηπτος, ον, περικυ-
κλωθεῖς κκί συλληφθεῖς, προ-

φκσθεῖς ὑπό τινος.

προσφέρω, φέρω πρὸς τινα.

τὸ ῥύγγος, ους, ἡ μύτη (τοῦ
χοίρου κκτλ.)

περισφραίνομαι, ὀσφραίνομαι
τι κύκλω, μυρίζομαι τι ὀλό-

γυρα.

συνέχω, συγκρατῶ.

ἄπτομαί τινος, ἐγγίζω τι.

ἀπαλλάττομαι, (ἄορ. β'. ἀ-
πκλλάγγη) ἀπομκκρύνομαι.

πυνθάνομαι τινος, ἐρωτῶ τινα.

τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἐξῆς.

συνοδοιοπορέω-ῶ, ὀδοιοπορῶ
μκζί.

παραμένω, μένω σκκθερός, πι-
στός.

15.

λιμώττω, πεινώ.

ὥς, ὅτε.

ἐθεάσατο, μέσ. ἄορ. τοῦ θεῶ-
μαι, ἰδ. 4.

ἡ ἀναθενδράς, ἡ κλημκκταριά
(πλησίον δένδρων πεφυτευμέ-

νη κκί ἐπ' αὐτὰ ἀνερχομένη).

ὁ βότρυς, υος, σκκφυλή.

πέπων, ονος, ὄριμος.

βούλομαι, θέλω, ἐπιθυμῶ.

περιγενέσθαι, μέσ. ἄορ. β'.

ἀπκρ. τοῦ περιγίγνομαι=γί-
νομαι κύριος.

ὁ, ἡ ὄμφαξ, ακος, ἄωρος.

16.

ὁ καρκίνος, κἄβουρς.

καταδιβρώσκω, κκκκτρώγω.

πέπονθα, παρκαίμ. τοῦ πάσχω.
θαλάττιος, ὁ ζῶν ἐν τῇ θλάσσῃ.
χερσαῖος, ὁ ζῶν ἐν τῇ γῆ.

17.

ὁ κολοῖός, κλιζκούδζ (πτηνόν).
ὁ ὄρνις, θος, τὸ πτηνόν.
ὁ ταῶς, ταῶ, πχγώνιον.
ἀξιόω-ῶ, ἔχω τὴν ἀξίωσιν, ἀ-
πιτιῶ.

χειροτονέω-ῶ, ἐκλέγω.
αἰρέομαι-οὔμαι, ἐκλέγω.
ἐπαρκέω-ῶ τινι, βοηθῶ τινι.

18.

ἡ γαλῆ, ἡ, γάττις.
ὁ χαλκεύς, ἑως, ὁ τὸν χελκὸν
ἐργαζόμενος, σιδηρουργός.
ἡ ῥίνη, ης, λίμας (ἐργαλείον).
περιλείχω, γλείφω πέριξ.
φέρεσθαι, νὰ βέη.

τέρω, εὐχαριστῶ, εὐφραίνω.
ὑπονοέω-ῶ, ὑποπτεύω, εἰκάζω.
ἀπέβαλε, (ἀόρ. β'. τοῦ ἀπο-
βάλλω), ἔχασεν, ἀπώλεσεν.

19.

ἡ κίχλη, ης, τσίχλα (πτηνόν).
ὁ μυρσινὼν, ὄνωι, τόπος κκ-
τάφυτος ἀπὸ μυρσίνης.
ἀψίσταμαι, ἀπομακρύνομαι.
ὁ ἰξευτής, οὔ, ὁ πιάνων πτη-
νὰ μὲ ἰξόβεργαν.

ἰξεύω, πιάνω πτηνὰ μὲ ἰξόβε-
ργαν, στήνω ἰξ.

ὀή, λοιπόν.

ἀναιρέω-ῶ, φονεύω.

δεΐλαιος, α, ον, δυστυχής, ἀ-
θλιος.

στερίσκομαι, στεροῦμαι, χάνω.
20.

νοσέω-ῶ, ἀσθενῶ.

ὑπολαβοῦσα, (ἀόρ. β' μετοχ.

τοῦ ὑπολαμβάνω), ἀποκρι-
θεῖσα.

συλάω-ῶ, λεηλατῶ, ληστεύω.

21.

τελευτάω-ῶ, ἀποθνήσκω.

ἀπόκειμαι, κατὰ μέρος, χω-
ριστὰ κείμεναι.

ἡ τελευτή, ἡ, θάνατος.

ἡ ὕννη, ης, τὸ ὕνιον, τὸ τὴν
γῆν τέμνον σιδήριον τοῦ ἀ-
ρότρου.

ἡ οἰκελλά, ης, δικέλλι (γεωρ-
γικὸν ἐργαλείον).

ἡ γεωργία, ἡ κλλιεργουμέ-
νη γῆ.

ὄρουξαν, ἀόρ τοῦ ὀρύττω =
σκάπτω.

πολλαπλασίον, ονος, πολλο-
πλάσιος, πολὺ περισσότερος.

ἡ φορὰ, ας, συγκομιδὴ.

22.

ἡ θεράπαινο, ης, ὑπηρετριά.
ἐμπесόνσα, ἀόρ. τοῦ ἐμπίπτω
= πίπτω ἐντός.

ἡ Θυῶττα, ης, γυνὴ ἐκ Θυράκης.

παρά τινι, πλησίον τινός.

ἀγνωέω ῶ, δὲν γνωρίζω.

σκοπέω-ῶ, παρκατηρῶ.

23.

ἀναιρέω-ῶ, φονεύω.

ὅτι, διότι.

τὰ Παναθήναια, ων, ἑορτὴ εἰς
τιμὴν τῆς Ἀθηνῆς.

τὸ κάνεον-οὔν, τὸ κάνιστρον.

ἡ θεός, ἡ θεά.

ὁ νόμος, ἡ συνήθεια.

ἐπιχώριος, ον, ἐγχώριος.

ἐάω-ῶ, (ἀόρ. εἶσα) ἀφήνω.

ὡς, διότι.

<p>24. επει, οτε. μνηστεύομαι, ζητῶ εἰς γάμον. πένης, πτος, πτωχός. φιλόσοφος, πεπικιδευμένος. ἐξέδωκε, ὑπάνδρευσε. ἀμείνων, συγκριτικὸν τοῦ ἀγαθός.</p>	<p>τυγχάνω, τυγχίνω, τυγχάνω. κιθαρίζων, κατὰ τύχην παίζω τὴν κιθάραν, κιθαρίζω. τηλικούτοις, τόσον μέγας. κρείττον, καλλίτερον. ὄψιμαθής, ἐς, ὁ ἀρχά, ἐν προ- βέθηκνιζ ἡλικίᾳ μανθάνων. 31.</p>
<p>25. διαβάλλω, συκοφαντῶ. βλασφημέω-ῶ, κκαλογῶ.</p>	<p>ἄλογος,ον, παράλογος, ἀνόητος. ἠγέομαι-οὔμαι, νομίζω. μῦν, ὄμως.</p>
<p>26. συν τρέφω, ὁμοῦ τρέφω, ἀνα- τρέφω. ἀπολείπω, (μέλλ. ἀπολείψω) ἀρήνω. κτάομαι-ῶμαι, ἀποκτῶ ἢ διαβολή, ἢ συκοφαντίξ. ἀπολείψω, ἐξελείψω.</p>	<p>χειροτονέω-ῶ, δι' ἀνατάσεως τῶν χειρῶν ψηφοροῶ, ἐκλέγω. δεῖ, πρέπει. ὁμονοεω-ῶ, ζῶ ἐν ὁμοιοίξ. ἢ συμβίωσις, εως. τὸ νὰ ζῆ τις ὁμοῦ, ἢ συντροφιξ. 32</p>
<p>27. ὁ Σερῖφιος, κάτοικος τῆς Σερί- φου (μικρᾶς νήσου τοῦ Αἰγαίου πελάγους).</p>	<p>τὸ μειράκιον, πλληγκάριον, νεκνίσκος. ἐρυθριάω-ῶ, κοκκινίζω. θάσσει, προστκατ. τοῦ θαρρέω- ῶ=ἔχω θάρρος.</p>
<p>ἀν..ἐγενόμην, ἤθελον γίνεαι. 28. πίπτω (ἀόρ. ἔπεσον), φρονεύομαι. τελευτάω-ῶ, ἀποθνήσκω. ἀγνοέω-ῶ, δὲν γνωρίζω. κρείσσων, ονος (συγκριτικὸν τοῦ ἀγχιθός), ἀνώτερος.</p>	<p>ἢ Μύνδος, ου, πόλις τῆς Κκ- ρίξ (ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ). πατρῶος, α, ον, πατρικός. δαπανάω-ῶ, ἐξοδεύω. κατὰ γνώμην, μετὴν θέλη- σίν σου. ἀριστιάω-ῶ, γευματίζω. ἢ ἀγωγή, ἀνατροφή.</p>
<p>29. πυνθάνομαι, ἐρωτῶ. τάττω, ὀρίζω. διαλείπω, πύω.</p>	<p>ὁ Μύνδος, ου, πόλις τῆς Κκ- ρίξ (ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ). πατρῶος, α, ον, πατρικός. δαπανάω-ῶ, ἐξοδεύω. κατὰ γνώμην, μετὴν θέλη- σίν σου. ἀριστιάω-ῶ, γευματίζω. ἢ ἀγωγή, ἀνατροφή. ὁ θμίζω, φέρω τι εἰς ῥυθμόν, ἰσομετρίξν. ὀιτάω-ω, ψήνω. ὁ πόνος, ὁ κόπος.</p>
<p>30. ἢ ὑπόληψις, εως, γνώμη, δο- ξασίξ. εὐδαίμων, εὐτυχής. οἶδα, γνωρίζω. ὥς, διότι (κατὰ τὴν γνώμην μου).</p>	<p>ἀμετάπλαστας, ον, ὁ μὴ με- ταπλασσόμενος, ἀναλλοίωτος. ἢ ἀμαθία, ἀμάθειξ. διαβάλλω, κατηγοροῶ αἰνίττομαι, κέκνω ὑπαινιγμόν,</p>

νοῶ.
τὸ θρέμμα, ατος, ὅ,τι ἔθρεψέ
τις, (μικρόν) ζῶον.
πρόνοιαν ποιοῦμαι, προνοῶ,
φροντίζω.

33.

τὰ Ὀλύμπια, ὠν, ἀγῶνες ἐν
Ὀλυμπίᾳ.

ἀθλέω-ῶ, ἀγωνίζομαι.

κωλύω, ἐμποδίζω.

ὁ ἑλληνοδίκης, ὁ κριτὴς τῶν
ἀγῶνων, ἀγωνοδίκης.

παρέρχομαι, περνῶ πλησίον,
παραρσιάζομαι.

εἶργω, ἀποκλείω, ἐμποδίζω.

ἡ θέα, θεάμα, ὄψις.

34.

θυμοειδής, ἐς, θυμώδης, ὀρ-
γίλος.

γούν, λοιπόν.

χαλεπαίνω, ἀγκυκτῶ, ὀργί-
ζομαι.

35.

ποδίτης, συμπολίτης,

στασιάζω, διχονοῶ, εἶμαι εἰς
στάσιν, διχωνίζω.

παρακαλέω-ῶ, παρακινῶ.

τὸ σκιμπόδιον, σκαμνίον, κρᾶθ-
βας.

σύμπας, ασα, αν, ὅλος ὁμοῦ.

36.

ἐπιτιμάω-ῶ, κτηγορῶ, ἐπιπλήτ-
μέλει τινί, φροντίζει τις. [τω

ἀλλότριος, α, ον, ξένος.

ἀξιόω-ῶ, ἔχω τὴν ἀξίωσιν, ἀ-
πιτιῶ.

ἀντιφιλοτιμῶμαι-οῦμαι, φι-
λοτιμοῦμαι ἀμοιβτικῶς καὶ ἐγώ.

37.

περιφρόττω, (πχθ. πχρχ. πε-

ριπέφρχαμι), φράττω περίξ.
κταομαι-ῶμαι, (πχρχ. κέκτη-
μι, ὑπερσ. ἐκεκτῆμην), ἀ-
ποκτῶ.

ἐλάττων, ον, συγκριτ. τοῦ ὀ-
λίγος.

ἡ ἐξήρης, ἡ με' ἐξ σειρᾶς κω-
πηλατικῶν βάρων.

ἡ μυριάς, ἄδος, δέκα χιλιάδες.

κοσμέω-ῶ, στολίζω (πχθ. πχ-
ρχ. κεκόσμημι).

περιεβέβλητο, ὑπερσυντ. τοῦ
περιβάλλομαι = οἰκοδομοῦμαι
πέριξ.

τὸ σκεῦος, ους, ὄπλον, ἐξο-
πλισμός, ἀρματωσιά.

ὁ μέδιμνος, κοιλόν.

νέω, σωρεύω (πχθ. πχρχ. νέ-
νησμι).

ἡ κνημίς, ἴδος, προφυλακτι-
κὸν ἀκλυμμα τῆς κνήμης.

ὁ καταπέλτης, μηχανή δι' ἧς
ἐβάλλοντο βέλη καὶ ἀκόντια.

πάμπολυς, παμπόλλη, πάμ-
πολυ, λίαν πολὺς.

ἐπιθαυρόω-ῶ, ἔχω τὰς ἐλπίδας
μου εἰς τι.

ἀδάμαντι, δι' ἀδάμαντος, στε-
ρεῶς.

οἶομαι, (πχρχατ. φώμη), νο-
μίζω.

ἀποκτείνω, φονεύω.

τῆς νομιζομένης, τῆς συνή-
θους.

κατατέμνω, (πχθ. ἀόρ. κχτε-
τμήθην), κχτακόπτω

ἐκρίπτω, (πχθ. ἀόρ. β'. ἐξερ-
ρίφην), ῥίπτω ἔξω.

μυρίος, α, ον, ἀπειρος, μέ-
γιστος.

<p>ἡ ἀκρατοποσία, τό πίνειν ἄ- δολον οἶνον. διαφθείρω, παθ. ἀόρ. β'. διε- φθάρην), κατὰστρέφω. ἡ ὄψις. εως, ἡ ὄρασις. ὥς, ὥστε. οὔτω, τόσον.</p>	<p>τῆ μὲν-τῆ δέ, ἀλλαχοῦ μὲν- ἀλλαχοῦ δέ. διαρρέω, ῥέω διὰ μέσου. ἀνακοινοῶ-ῶ, κάμνω τι κοι- νόν, μετὰδίδω. ἡ διατριβή, τόπος διασκεδάσεως. παντοδαπός, ἡ, ὄν, πικνός εἶδους. αὐτόματος, ὄν, φυσικός. ὁ κιττός, κισσός, (φυτόν). μάλα, πολύ. λάσιος, ὄν, δασύς. δίκην, ὡσάν, ὅπως. κατά, ἐπί. ἀνέρω, σύρομαι εἰς τὰ ἄνω. ἐπιρρέω, ῥέω ἐπάνω, πρὸς τού- ταις. τὸ νῆμα, τὸ ῥέον, πηγὴ. συμβάλλω, ῥίπτω εἰς τὸ αὐτό, μέσ. βοηθῶ, συντελῶ εἰς τι. κατάδω, ἄνω που ἰστάμενος ἔδω, ὥστε ἡ φωνὴ νὰ ἀκούη- ται κάτωθεν. ἄλλη, εἰς ἄλλο μέρος. ἐστιάω-ῶ, τέρπω.</p>
<p>38. ἡνίκα, ὅτε. ἐπαρτάω-ῶ κρεμῶ τι ἐπάνω τι- νός, ἐπιβάλλω. ἡ κόλασις, εως, τιμωρίζ. ἡ γέομαι-οὔμαι, νομίζω. ἡ ἀμουσία, ἀπαιδεύσις. καταβιάω-ῶ, περνῶ τὸν βίον.</p>	<p>39. διαζάω-ῶ, περνῶ τὴν ζωὴν μου, δικαίῳ. τὸ ἐντάφιον, τὸ πρὸς ταφὴν χρήσιμον σάβανον. οὔκοῦν, λοιπόν. ἐασάτω, προστ. ἀόρ. τοῦ ἐάω- ῶ=ἄρῃνω.</p>
<p>40 Ἄθηνῃσιν, ἐν Ἀθήναις. τὸ τέμενος, οὐς. ἱερὸς τόπος. ἀναίρῶ-ῶ (παθ. ἀόρ. ἀνηρέ- θην), φανεύω.</p>	<p>43 συσκηνόω-ῶ, συγκαταίκαῶ, συν- τρώγω. ἀγνώς, ὠτος, ἄγνωστος. χειροδομαι-οὔμαι, κάμνω ὑπο- χείριον. ἀναδέω, δένω, ἐλκύνω. ἡ συνοουσία, συναναστροφή. συνεστιάομαι-ῶμαι, μετ' ἄλ- λων συντρώγω. συνδιημερεύω, διάγω, περνῶ μετὰ τινος τὴν ἡμέραν. ὥς, ὥστε. ὑπερήδομαι, (ἀόρ. ὑπερήσθην), ὑπερβολικῶς εὐχαριστοῦμαι.</p>
<p>41 ἡ ἀγωγὴ, ἀνατροφή. κελεύω, διατάσσω. ψυχαγωγέω-ῶ, θέλω, τέρπω. κωλύω, ἐμποδίζω. τάττω, διατάσσω, ὀρίζω.</p>	<p>42 ὑπερύψηλος, ὄν, πολὺ ὑψηλός. οἶον, τρόπον τινά. μέσον ἔχεται χωρίον, ἐν τῷ μέσῳ περιέχεται χωρὶς. διήκω, φθάνω.</p>

συντυχία, συνάντησις.

μιμνήσκομαι, (πρρκ. μέμνη-
μαι), κέμνω μνείζν, ένθυ-
μοῦμαι.

έμφανίζω, φανερώνω.

άγε, έλκ.

ό όμιλητής, ό συνκνκστρεφό-
μενος, κλητής.

ήγησαι, προστ. μέσ. άορ. του
ήγέομαι-οῦμαι=όδηγῶ.

ήρέμα, ήσύχως.

ύπομειδιάω-ῶ, όλίγον μειδιῶ.

άτύφως, χωρίς ύπερηφάνειαν.

συγγίγνομαι τινι, συνκνκστρέ-
φομαι μετά τινος.

οί συνόντες, οί συνκνκστρεφό-
μενοι μετά τινος.

44

χράομαι-ῶμαί τινι, μεταχει-
ρίζομαι τι.

διεβίω, άορ. β' του διαζῶ=
διάγω, ζῶ.

άφικνέομαι-οῦμαι (μέσ. άορ.
β' άφικόμεν), φθάνω.

τῆς τρυφῆς, άντί τῆς τρυφῆς.
τρυφή, ή κλητικότης, άκολκσία.

45

παρακαθίζω τινί, κέθημαι πλη-
σίον τινός.

ταῦτί, ταῦτα έδῶ.

ή μιλίς, ίδος, τῶ έχον χροίζν
μήλου, κίτρινωπόν.

ή πορφύρα, κόκκινον ένδυμα.
τῶ χρυσίον, μικρόν τεμάχιον
χρυσού, χρυσῶ κοσμήμακκ.

46

ή διαφορά, διχόνικ, έριδες.
άσπάζομαι, ύποδέχομαι φιλι-
κῶς, χειρετίζω.

ό συνήτης, γνώριμος.

περιοράω-ῶ, πρρκβλέπω.

47

ήκω, (μέλλ. ήξῶ), έχω έλθει.
καταδαπανάω-ῶ, κκτεξοδεύω.

προσῆκόν έστι, άρμόζει.

διακονέω-ῶ, ύπηρετῶ.

48

Γιούνθιος, κέτοικος τῆς Τίρου-
θος (πόλεως έν Ἄργολίδι).

ό, ή, φιλόγελως, ωτος, ό άγκ-
πῶν νά γελῶ.

άχρειος, α, ον, έχρηστος.

χράω (μέλλ. χρήσω), κρησμο-
δοτῶ.

ήν, έν.

άγελαστί, χωρίς νά γελάση τις.
διαμαρτάνῶ, (άορ. διήμαρτον),
άποτυγχάνω.

τῶ λόγιον, ό κρησμός.
πάρειμι, είμαι κκρών, κκρευ-
ρίσκομαι.

άπελαύνω, άποδιώκω.

δῆτο, λοιπόν.

άμύχανος, ον, άδύνατος.

49

άνακαλέομαι-οῦμαι, προσκκ-
λῶ τινκ (εις τῶ δικαστήριον).

πένομαι, είμαι πτωχός.

μεταπέμπομαι, προσκκλῶ.

σχολάζω, έγω άνάγκωσιν, άργῶ.

σχολάζω τινί, είμαι κλητής
τινος.

εύεκτέω-ῶ, είμαι εύρωστος,
ύγιής.

καί ὅς, κκί οὔτος.

ό μυλωθρός, κκλωνῶς.

ό μυλών-ῶνος, κκλος.

άλέω-ῶ, έλέθω.

τιμῶ δραγμαίς, δωροῦμαι δρκ-
χμάς.

β'. Μυθολογικά.

<p>1</p> <p>δυναστεύω, είμι κυριάρχης, εξουσιάζω.</p> <p>άγομαι (μέσ. άόρ. έ' ήγαγόμην), λαμβάνω.</p> <p>προσαγορεύω, όνομάζω.</p> <p>δέω-ώ, (άόρ. έδησα), δένω.</p> <p>έρεβώδης, ες, σκοτεινός.</p> <p>έχω διάστημα, απέχω.</p> <p>αΰθις, πάλιν.</p> <p>έπιτίθεμαι, (μέσ. άόρ. έ' έπέθεμην).</p> <p>ανάγω, (άόρ. έ' άνήγαγον) φέρω ζνω, άνκνιβιάζω.</p> <p>2</p> <p>διανέμομαι, διχομοιράζομαι.</p> <p>παραγίγνεμαι, έρχομαι.</p> <p>όπννίκα, ότε.</p> <p>έγκνυμονέω-ώ, είμι έγκνυος.</p> <p>τό άντρον, σπήλιον.</p> <p>Κουροΐτες, άρχαιοί ίερείς του Ίδκιου Διός και της Έέας.</p> <p>Μελισσεύς, έως, βασιλεύς της Κρήτης.</p> <p>ή παϊ', παιδός, θυγάτηρ.</p> <p>ή Αμάλθεια, αϊξ, ης τό κέρας είχε την ιδιότητα να παρέχει ό,τι ήθελεν επιθυμήσει τις.</p> <p>καταπίνω, (άόρ. κατέπιον).</p> <p>ώς τον γεγεννημένον παϊδα, ως άν ήτο τό γεννηθέν παιδίον.</p> <p>τέλειος, δήλ. άνήρ=ήνδρώθη.</p> <p>την ώκεανού, δήλ. θυγατέρα.</p> <p>έξεμέω-ώ, ξερονώ.</p> <p>οΰς, δήλ. την Έστίαν, Δήμητρα, Ήραν, Πλούτωνα και Ποσειδώνα.</p> <p>έχρησε, άόρ. του χάω=χρη-</p>	<p>σμοδοτώ.</p> <p>τούς ριφθέντας, δήλ. τούς Έκατόγχειρας και Κύκλωπας.</p> <p>άποκτείνω, φονεύω.</p> <p>κυνέα-ñ, δέρμα κυνός, περιεφρακία. Αΰτη είχε την ιδιότητα να καθιστά άόρατον τον φοροϋντα αυτόν.</p> <p>καθειργνύω, έγκλείω, κλείω τι έντός.</p> <p>διακληρόομαι οΰμαι, ρίπτω κλήρον.</p> <p>λαγχάνω, λαμβάνω δια κλήρου.</p> <p>3.</p> <p>την Διός, δήλ. θυγατέρα.</p> <p>εικάζομαι, όμοιοΰμαι, λαμβάνω μορφήν.</p> <p>Άγέλαστος, οΰτως ώνομάσθη, διότι ή Δημήτηρ ήτο τεθλιμμένη δια την άπώλειαν της θυγατρός της.</p> <p>ένδον, έντός.</p> <p>παρά μετ' αϊτ. πλησίον.</p> <p>καθέζομαι, κάθημαι.</p> <p>σκόπτω, περιπνιζώ.</p> <p>ό δίφρος, άμκζα (πολεμική).</p> <p>δίφρον πτηνών όρ., άμκζαν συρομένην υπό πτερωτών όρ.</p> <p>ό πυρός, σίτος.</p> <p>αΰρω, σηκώνω.</p> <p>ή ροιά, ή ροιδία (τό δένδρον), τό ρόδι, ροιδιον (ό καρπός).</p> <p>προγιγνώσκω, προγνώσσομαι.</p> <p>συμβαίνω, μέλλ. συμβήσομαι.</p> <p>τό συμβνθόμενον, δηλ. ότι ό φραγών εκ των του άδου καρπών άνήκε πλέον αυτό.</p> <p>καταναλίσκω, (άόρ. κατηνά-</p>
--	--

λωσα), ἐξοδεύω, τρώγω.
καταμαρτυρήσαντος, μαρτυρήσαντος κατ' αὐτῆς), ὅτι ἔφαγε. διότι ἡ Περσεφόνη ἤρνεϊτο τοῦτο).

4.

λάθρα, κρυφίως.
ὁ νόρθηξ, κος, κάλκμος (φυτὸν κάλκμοσειδές, ὅπερ ἐγγλεῖται ἐντεριώνην, ἥτις διατῆρεῖ τὸ πῦρ, ὕσκα).

ἐπιτάττω, (ἀόρ. ἐπέταξ), διατάσσω.

προσηλόω-ῶ, κερφώνω.

δῆ, λοιπόν.

ἐδέδετο, παθ. ὑπερσυντ. τοῦ δέω-ῶ=δένω.

ἐπιπέτομαι, πετῶ ἐπάνω.

ὁ λοβός, τὸ ἄκρον τοῦ ἥπατος.

τὸ ἦπαρ, τος, συκῶτι.

δίκην τίνω, τιμωροῦμαι.

5.

παραινέω-ῶ, συμβουλεύω.

ἡ λάρναξ, κος, κιβώτιον.

τὰ ἐπιτύδεια, τρόφιμα.

ἐνθέμενος, μέσ. ἀόρ. β'. τοῦ ἐντίθεμαι=θέτω ἐντός.

ὁ ὑετός, βροχή.

χέας, μετοχή ἀόρ. τοῦ χέω=χύνω.

κατακλύζω, (ἀόρ. κατέκλυσα), σκεπάζω, πληρῶ μὲ ὕδωρ.

προσίσχω, προσορμίζομαι, πλησιάζω.

κάκει=καὶ ἐκεῖ.

ὁ ὄμβρος, βροχή.

ἡ παῦλα, ἀνάγκυσις, παῦσις.

ὁ φύξιος, οὕτω καλεῖται ὁ Ζεὺς ὡς προστάτης τῶν ζητούντων ἄστυλον φυγᾶδων.

αἰτέομαι-οὔμαι, ζητῶ.

αἰνέομαι-οὔμαι, προσιμῶ.

βάλλω, ῥίπτω.

μερίζω, μοιράζω.

προσαγορεύω, ὀνομάζω.

6.

κρατῶ τινος, ὑπερισχύω, εἰμαι κύριος τινος.

χολοομαι-οὔμαι, ὀργίζομαι.

ψαύω, ἐγγίζω.

ἡ ἑσπέρα, ἡ δύσις.

τηλικούτος, τηλικάυτη, τηλικούτο, τόσον μέγας.

ἡμμένας, μετ. παρκαίμ. παθ. τοῦ ἄπτω=ἀνάπτω.

πόρρω, μακράν.

καταπλήττω, καταφέρω πληγὴν, κτύπημα, κτυπῶ.

ἡ ἄρπη, δρέπανον.

ἐξ οὗ=ἀπὸ τοῦ ὁποῖου χρόνου.

βληθέντων, παθ. ἀόρ. μετοχ. τοῦ βάλλω.

7.

πατρῶος, α, ον, πατρικός.

μεθ' ἡμέραν, κατὰ τὴν ἡμέραν.

χρίω, ἀλείφω.

ἡ ἀμβροσία, ἀμβροσία (τροφή τῶν θεῶν).

ἐπιτηρέω-ῶ, φυλάττω.

ἀσπαίρω, σπαρταρῶ.

τελειόω-ῶ, καθιστῶ τέλειον, τελειώνω.

οἶχομαι, (παρκατ. ὠχόμεν), ἀπέρχομαι.

ὁ σῦς, συός, χοῖρος, ἀγριόχοιρος.

ἑσθής, ἦτος, φόρεμα.

μινύω, κάμνω γνωστόν, δεικνύω.

χράομαι-ῶμαί τι, μεταχει-

ρίζομαι τι.
 συνέπομαι, (παρκατα. συνει-
 πόμην), συνακολουθῶ.

8.

ἡ τελευταία, θάνατος.
 χράω, (ἀόρ. ἔχρησα), χρησιμο-
 δοτῶ.

ὁ βουκόλος, βοσκός βοῶν.
 ὁ, ἡ ἄπαις, ὁ μὴ ἔχων τέκνα.
 ὑποβάλλομαι, οἰκειοποιούμαι,
 (κυρίως ἐπὶ γυναικῶν, καὶ ὁ-
 ποῖσι λαμβάνουσι ξένα βρέφη
 καὶ προσποιῶνται ὅτι τὰ ἐ-
 γέννησαν αὐταί).

τελειδῶ-ῶ, τελειώνω, καθιστῶ
 τέλειον.

τελειωθείς, ἀνδρωθείς.

ἡ ῥώμη, σωματικὴ δύναμις.

ἡλιξ, ἴκος, συνηλικιώτης.

ὄνειδιζω, κατηγοροῦ

ὑπόβλητος, ον, ὑποβεβλημέ-
 νος, νόθος.

ἀφικόμενος, μέσ. ἀόρ. ἑ' τοῦ
 ἀφικνοῦμαι=φθάνω.

ἀπολείπω, (ἀόρ. ἑ' ἀπέλιπον)
 ἀφήνω.

τὸ ἄρμα, ατος, ἄμαξα.

ὀχέομαι-οὔμαι, φέρομαι.

ἐκχωρέω-ῶ παρκαμερίζω.

πλήττω, (ἀόρ. ἐπληξα), κτυπῶ.

2. καθέζομαι, κάθημαι.

τηνικαῦτα, τότε.

ἀπαλλαγῆσεσθαι, παθ. μέλλ.
 ἑ' τοῦ ἀπαλλάττομαι.

καταδιθρόσκω, κατκτρώω.

τὸ κῶλον, μέλος.

γηράω-ῶ, γηράσκω.

λανθάνω, μένω ἄγνωστος τῶν
λανθανόντων=τῶν ἀγνωσ-
 μένων, ὅτι δηλ. ὁ Λάϊος ἦτο

πατήρ, ἡ δὲ Ἰοκάστη μήτηρ
 τοῦ Οιδίποδος.

ἀναστᾶω-ῶ κρεμῶ.

ἐλαύνω, ἐκδιώκω.

τὸ τέμενος, ἱερός τόπος, δάσος.

δέχομαι, (ἀόρ. παθ. ἐδέχθην,
 μέσ. ἐδεξάμην).

9.

ὁμολογέω-ῶ, συμφωνῶ.

ὁ ἐνιαυτός, τὸ ἔτος.

ἐπεὶ, ἐπειδή.

ἄρξας, μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἄρχω
 =γίνομαι ἄρχων.

φυγαδεύω, ἐξορίζω.

τὰ βασίλεια, ἀνάκτορα.

νύκτωρ, ἐν κειρῶ νυκτός.

ηροσπελάζω, πλησιάζω, προσ-
 ἔρχομαι.

ἡ Καλυδών, ὠνος, πόλις ἐν
 Αἰτωλίᾳ.

παραυτίκα, παρκευθῆς, ἀμέσως.

ὁ νυμφίος, γαμβρός,

κατάγω, (μέλλ. κατᾶξω), ἐπα-
 νερῶ (τὸν ἐξορίστον εἰς τὴν
 πατρίδα).

ὁ ἀριστεύς, ἕως, ἄριστος, ἤρωσ.

κελεύω, διατάσσω.

ἐνεδρεύω, παρκαμενεύω.

κᾶπειτο, καὶ ἔπειτα.

υαντεύομαι, ζητῶ μαντεῖον.

2. δοκεῖ, φαίνεται καλόν. ἀπο-
 ρασίζει τις.

καρτερός, α. ὄν, σφοδρός.

τιτρώσκω, πληγώνω.

φωράω-ῶ, ἀνακλύπτω, πιάνω

αἰρέω-ῶ, κυριεύω.

3. προαιρέομαι οὔμαι, ἐπι-
 χειρῶ, ἀπορρασιζῶ νὰ πρά-
 ξω τι.

πορθέω-ῶ, ἐκπορθῶ, κυριεύω.

ἠγέομαι οὔμαι, ὀδηγῶ.
ἢ ἀπίνην, ἄμαξι.

10.

αὔθις, πάλιν.

ἄγομαι, λαμβάνω.

ὁ πυρός, σίτος.

φρύγω, ξηραίνω.

πεφρουγμένος, παρκα. παθ. τοῦ φρύγω.

ἀναπειθῶ, πείθω εἰς τι ἄλλο, παρορμῶ.

χράω-ῶ, δίδω χρησμών. χράομαι-ῶμαι, χράει-ᾶ=λαμβάνω χρησμών.

μέλλω, ἔχω σκοπόν.

τὸ Σίγειον, ἀκρωτήριο ἐν τῇ χώρῃ τῆς Τροίης ἐν τῇ μικρῇ Ἀσίᾳ.

ἢ Χερρόννησος, ἢ Θερρακική = χερρόνησος.

ὁ φύξιος, οὕτω καλεῖται ὁ Ζεὺς ὡς προστάτης τῶν ζητούντων ἄστυλον.

συνοικίζω, δίδω εἰς γάμον, ὑπανδρεύω.

τὸ δέρας, τος, δέρμα.

καθηλόω-ῶ, κερφώνω.

μανεῖς, παθ. ἄορ. β'. τοῦ μαίνομαι=τρελλκίνομαι.

11

οἰκέω-ῶ (παρκατ. ὄκουν), κοιτοικῶ.

χράομαι ὤμαι περί τινος, (μέσον) ζητῶ χρησμών, ἐρωτῶ τὸ μαντεῖον.

ὁ μονοσάνδαλος, ὁ ἔχων ἐν μόνον ὑπόδημα.

ἀγνοέω-ῶ, δὲν γνωρίζω, δὲν ἔννοῶ.

μεταπέμπομαι, προσκλιῶ.

τὸ πέδιλον, ὑπόδημα.

τὸ ῥεῖθρον, ὕδωρ, τὰ κύματα τῶν ποταμῶν.

ἀποβάλλω, (ἄορ. β' ἀπέβαλον), χάνω.

συμβάλλω, ἔννοῶ.

τὸ λόγιον, ὁ χρησμός.

τὸ ἄλσος, δάσος (ἱερόν).

ἢ πεντηκόντορος, ἢ ἔχουσα 50 κωπηλάτας.

2. ἀνάγομαι, (ἄορ. ἀνήχθην), ἀποπλέω.

ἀποδουράμενος, μεταγῆ μέσ. ἄορ. τοῦ ἀποδύρομαι=θρηνώ.

ἐκείραντο, μέσ. ἄορ. τοῦ κείρω=κουρεύω.

ἔπομαι, (παρκατ. εἰπόμην), ἀκολουθῶ.

ὑδρεύομαι, λαμβάνω ὕδωρ.

σπάομαι-ῶμαι, σύρω.

πυκτεύω, ἀγωνίζομαι μὲ τὴν πυγμῆν.

ἀναιρέω-ῶ, (παρκατ. ἀνήρουν), φονεύω.

3. καταπέτομαι, πετῶ κάτω.

ἀνάπλεως, ὦν, πλήρης, γεμάτος, μεμολυσμένος.

τὸ ἔδεσμα, τος, φαγητόν.

τὸ χρεῶν, μαῖρα χρεῶν ἐστί, εἶνε πεπωμένον.

ὁ κάματος, κόπος.

4. τὸ πνεῦμα, τος, ὁ ἄνεμος.

ὁ πόρος, πέρασμα, διάβασις.

ὁ πάταγος, θόρυβος.

τηρέω ὤ, φυλάττω.

ἢ πελειάς, ἄδος. περιστερᾶ.

διαπλέω, πλέω διὰ μέσου.

ὡς, ὅτι.

ἢ σύμπτωσις, εως, σύγκρουσις.

ἢ εἰρεσία, κωπηλασία.

ἐντονος, ον, σύντονος, ἐντε- ταμένος.	ἀναδύομαι, ἐξέρχομαι. ἐπειδάν, ὅταν.
τὸ ἄφλαστον, ἡ κυρτὴ ἄκρα τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου ἡ ἔ- χουσα τὰ κοσμήματα.	ἄποθεν, μακρόθεν. 7. χουσαίμενος, μέσ. ἄρ. τοῦ χρίω.
5. παραπλεω. πλέω πλησίον. αἰτέω-ῶ, ζητῶ. ἐπιτάσσω τινί, δικτάσσω τινά. ῶν=τούτων, οὐς.	ὁ νεός, ὦ, νεός. ἀνατέλλω, ἐξέρχομαι. ἑώρα, παρτατ. τοῦ ὄραω-ῶ= βλέπω.
6. ἡ φαρμακίς, ἰδοί, μάγισσα. συνεργέω-ῶ, συμβοηθῶ. ἐπαγγέλλομαι, (μέσ. ἄρ. ἐπ- ηγγελιάμην), ὑπισχνοῦμαι. ἐγχειριεῖν, μέλλ. τοῦ ἐγχειρίζω =βάλλω εἰς τὸ χέρι, παρτα- δίδω.	καταφλέγω, κατακκίω. φθάνω, προσθάνω. ἦγαγε, ἄρ. 6'. τοῦ ἄγω=ὀ- δηγῶ.
ἐμπλουσιεῖν, μέλλ. τοῦ ἐμπλουσιζω =βάλλω εἰς τὸ χέρι, παρτα- δίδω.	8. ἀνήχθησαν, παθητ. ἄρ. τοῦ ἀνάχομαι=ἐκπλέω. μερίζω, δικιρῶ εἰς τεμάχια. ὑστερέω-ῶ, εἶμαι ὑστερός, ἔρ- χομαι κατόπιν, δὲν προσθάνω. πτινός, ἦ, ὄν, πτερωτός. ὁ δράκων, οντος, ὄρις.
σύμπλους, ουν. ὁ πλέων μαζί. ἀγάγηται, μέσ. ἄρ. 6'. τοῦ ἄγομαι=φέρω μαζί μου. χρίω, ἀλείφω.	

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

α'. Μῦθοι, ἀποφθέγματα καὶ διηγήματα.

1.	3.
θηρευτικός, ἦ, ὄν, κυνηγετικός. ὥς, ὅτε. βρυχάομαι-ῶμαι, μουγγρίζω. ὅς, ἦ, ὅ, ὁ ὅποιος. ὁ βρυχηθμός. μουγγρισμ.	εἶσω, ἐντός. συγκλείω, κλείω μαζί. εἰ, ἐάν, ἄν. ὄδε, ἦδε, τόδε. οὗτος ἐδῶ. συνεισάγω, ἐμβάζω ὁμοῦ. ἡ ποίμνη, τὸ κοπάδι.
2.	4.
ὑπαντάω-ῶ τινι, συναντῶ τινι. ὥς, ὥστε. μικροῦ, δηλ. ἐδέησε = ὀλίγον ἔλειψε. περιτυγχάνω, κατὰ τύχην συναντῶ. καταθαοσέω-ῶ, λαμβάνω θάρ- ρος, τόλμην.	ῶτος, οἶν, οἶον, ὅποιος. ιάσω. μέσ. ἄρ. τοῦ ἰάομαι-ῶ- μαι=ἰατρεύω. 5. ἐρίζω, φιλονεικῶ. παρ' ἑκάστο=ἐκάστην φράσιν (ποῦ ἐφιλονεῖσιν). προβάλλω, προτείνω.

ὄσπερ, ἥπερ, ὅπερ, ὁ ὅποιος
ἴσx ἴσx.

ὑπολαβοῦσα, ἄορ. τοῦ ὑπο-
λαμβάνω=ἀποκρίνομαι.
ποικίλλω, στολίζω.

6.

δέομαι, πρᾶκxκλῶ.

πέτομαι, πετῶ.

παραινέω-ῶ, συμβουλεύω.

πόρρω, μακράν.

πόρρω τῆς φ = ἐναντίον τῆς φ

ἢ δέποις, εως, πρᾶκxκλησις.

τῇ δεήσει πρόσκειμαι, ἐπι-

μένω εἰς τὴν πρᾶκxκλησίν μου.

ἄρας, μετοχ. ἄορ. τοῦ χίρω=

σηκώνω.

εἶτα, ἔπειτα.

πέτρα, βράχος.

7.

ἕτερος, α, ον, ἄλλος.

συμπλέω, πλέω ὁμοῦ.

δῆ, λοιπόν.

ἢ ναῦς, εως, πλοῖον (πολεμικόν)

περιτρέπω, ἀντρέπω, ἀναπο-

δογυρίζω.

διανήχομαι, κολυμβῶ, σῶζο-

μαι κολυμβῶν.

ἐπικαλέομαι-οῦμαι, προσκxκλῶ

μυριοί, αι, α, ἄπειροι.

ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνούμαι

(ὑπόσχομαι).

συν-ναυαγέω ῶ, ὁμοῦ νευά-

γιον ὑποφέρω.

παρανήχομαι, πλησίον τινός

κολυμβῶ.

8.

ψύχω, στεγνώνω.

λιμώττω, εἶμαι πολὺ πεινασμέ-

νος, λιμαίζω.

αἰτέω-ῶ, ζητῶ.

συνάγω, συναθροίζω.

σχολάζω, εἶω ἀνάπυσιν, ἀργῶ.

ἄδω (πρᾶκxκxτ. ἤδον), τραγουδῶ

αὐλέω-ῶ, (πρᾶκxκxτ. ἠῦλεον-συν)

πκίζω τὸν κύλόν.

ὀρχέομαι-οῦμαι, χορεύω.

9.

τὸ στυλπείον, στουπί, τό χον-

δρόν τοῦ λινοῦ.

προσδέω, (προσδήσω, προσέδη-

σx) προσδένω.

ὑφαπτω, ἀνάπτω.

ὁ δαίμων, ὁ θεός.

ἡ ἄρουρα, τόπος ὠργωμένος,

σπόριμος γῆ.

ὁ ἀμυτός, θερισμός.

10.

ἡ κοινωνία ἐτxχειρά, συντροφία

ἡ ἄγρα, κυνήγιον, ἡ λεία.

ἡ θήρα, κυνήγιον.

προστάττω, διακτάττω.

προτρέπομαι, πρᾶκxκινῶ.

διαίρω, μοιράζω.

μερίζω, διαίρω εἰς μέρη.

κελεύω, διακτάσω, συμβουλεύω.

βροχύς, εἶα, ὕ, ὀλίγος.

καταλείπω, (ἄορ. β'. κατέλι-

πον) ἀφήνω.

βελτίστη, ὑπερθετικὸν τοῦ ἀ-

γᾶθός.

11.

ἡ ἐπῶδή, μαγικὴ ψῶδή, μαγικὸν

ἄσμα ψαλλόμενον πρὸς ἀνα-

κούρισιν ἢ θεραπειῶν ὁμακτι-

κῶν ἀσθενειῶν.

τὸ μῆνιμα, τος, ἀρομή ὀργῆς

(δικροῦς).

διατελέω-ῶ, ἐξxκολουθῶ.

πορίζομαι, προμηθεύομαι.

νράφουαίτινα, κxτῆγορῶ τινx.

καινατομέω-ω, νέον τι τέμνω,
ποιῶ τι νέον.

ὑπήγαγον, ἀόρ. β'. τοῦ ὑπάγω.
εἰς οἰκνῆν ὑπάγω, ἐνάγω εἰς
τὸ δικαστήριον.

πεισαι, ἀόρ. ἀπαρεμ. τοῦ πείθω.
12.

ἠγέομαι-οὔμαι, νομίζω.

ἔσθίω, τρώγω.

ἄρχομαι, ἀρχίζω.

κατατοξεύω, μετὰ τὰ βέλη τοῦ
τόξου ρονεύω.

πέπονθα, παρκακ. τοῦ πάσχω.

ἔδει, παρκακ. τοῦ δεῖ=πρέπει.

λυμαίνομαι, βλάπτω.

13.

ἀποθέμενος, μεσ. ἀόρ. β'. τοῦ
ἀποτίθεμι=θέτω κάτω.

ἐπικαλέομαι-οὔμαι, προσκαλῶ
πυθόμενον, μέσ. ἀόρ. β'. τοῦ
πυθάνομι=ἔρωτῶ.

ἄρης, ὑποτακτ. ἀόρ. τοῦ αἶρω
ὑψώνω, σηκώνω.

14.

ὁ λειμών, ὄνος, λιβάδι.

διαφθείρω, κατχαστρέφω.

ἡ νομή, βοσκή.

κολάζω, πκιδεύω τινά, τιμωρῶ.

ἔφησεν, ἀόρ. τοῦ φημί=λέγω.

συνομολογέω-ω, συμρωνῶ με-
τά τινος.

δουλεύω, εἶμι, γίνομαι δοῦ-
λος, ὑποτάσσομαι.

15.

κωλύω. ἐμποδίζω.

ἐμισθώσατο, τὸ ῥῆμα μισθῶ.
μισθῶ-ω, δίδω ἐπὶ μισθῶ, μέ-
σον=λαμβάνω ἐπὶ μισθῶ.

τὸ ἄστυ, ὡς, ἡ πόλις, αἱ Ἄ-
θηναί.

Μεγάραδε, εἰς Μέγαρχ.

μεσόω-ω, ἀποτελῶ τὸ μέσον·

ἡμέρα μεσοῦσα=μεσημερία.

σφόδρα, πολύ, ὑπερβολικῶς.

φλέγω, καίω.

ἐκάτερος, α, ον, καθείς ἐκ τῶν
δύο.

ὑποδύομαι, χώνομι, κρύπτο-
μι.

εἴρω, ἐμποδίζω.

περαίνω, τελειώνω.

εἶτα, ἔπειτα.

16.

ἐκθρασθεῖς, ὁ ἐνεστ. ἐκθράζω
=ρίπτω ἔξω.

ἐγείρομαι, σηκώνομι.

μίμφομαι, κατηγορῶ.

ὀδεδάζω, ἐλύω, ἀπατῶ.

κυματώω-ω, κυματίζω.

17.

τίκτω, (μέλλ. τέξομαι ἀόρ. ἔ-
τεκον) γεννῶ.

παραβάλλω, ῥίπτω.

πιμελής, ἔς, παχύς.

18.

ταλαιπωρέω-ω, ταλαιπωροῦ-
μι.

εἶλον, ἀόρ. τοῦ αἰρέω-ω=λαμ-
βάνω.

ἀθυμέω-ω, λυποῦμι.

παρασκευάζομαι, ἐτοιμάζομι
ὁ θύννος, εἶδος τι ἰχθύος με-
γάλου (μαγιάτικο).

εἰσήλατο, ἀόρ. τοῦ εἰσ-ἄλλο-
μι=πηδῶ μέσα.

ἡ ἠδονή. εὐχάριστησις.

19.

ἡ ἀλκυών, ὄνος, ἀλκυὼν (τὸ
θῆλυ θλακασίου πτηνοῦ).

δαιτάομαι-ωμαι, ζῶ.

νεοττοποιέω-ῶ, κάμνω φω-
λεάν, κλωσσῶ.

ἡ νομή, βοσκή.

λάβρος, ον σφοδρός, ὀρμητι-
κός, βίαιος,

τὸ πνεῦμα, ὁ ἄνεμος.

ἐξαρθῆναι, παθ. ἄθρ. τοῦ ἐξεί-
ρω=σηκῶνω, ὑψῶνω.

ἡ καλιά, φωλεά.

ἐπι-κλύσασαν, ὁ ἐνεστ. ἐπι-
κλύζω=πλημμυρῶ.

-δείλαιος, α, ον, δυστυχής, ἄ-
θλιος.

ἐπίβουλος, ον, ὁ ἐπιβουλεύων,
ὁ στοχάζόμενος πῶς νὰ βλά-
ψῃ τινά.

γέγονε, παρκκ. τοῦ γίγνομαι.
20.

-κόλουρος, ον, ἀποκεκομμένος
τὴν οὐράν.

ἡ αἰσχύνη, ἡ ἐντροπή.

ἀδίωτος, ον, ἀνυπόφορος, δυσ-
τυχής βίος.

δοκεῖ τινι, φαίνεται καλὸν εἰς
τινα, ἀποφασίζει τις.

προσαρτάω-ῶ, κρεμῶ.

21.

ἡ τελευταίη, θάνατος.

κατεγνώσθη θάνατος, κατε-
δικάσθη εἰς θάνατον.

ἡ κύλιξ, ἴκος, τὸ ποτήριον.

ἐντέλλομαι, παραγγέλλω.

μνησικακέω-ῶ, ἐνθυμούμαι τὸ
κακόν, τὸ ὅποιον ἔπαθον.

22.

εἰπέ, ὅτε.

ἐφίσταμαι, ἵσταμαι ἐπὶ τινος.

ὄραω-ῶ, (παρκατκ. ἐώρων),
βλέπω.

ὀκνέω-ῶ, δισταίω.

ὁ λαγώς, ὦ, λαγῶς, λαγός.

αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι.

ἐγκαθεύδω, ἐντός τινος κοι-
μῶμαι.

23.

τὸ τέθριππον, ἄρμα συρόμενον
ὑπὸ 4 ἵππων.

νενίκηκεν Ὀλύμπια=ἔχει νι-
κήσει ἐν Ὀλυμπίοις.

Δαρδανεύς, ἕως, ὁ κάτοικος
τῆς Δαρδάνου, πόλεως παρὰ
τὸν Ἑλλήσποντον.

ἀνατείνω, σηκῶνω τι πρὸς τὰ
ἄνω.

ἐλάττωμα, δυστύχημα.

24.

ὁ Ἀπολλωνιάτης, ὁ κάτοικος
τῆς Ἀπολλωνίας, πόλεως ἐν
Ἰλλυρίᾳ.

οἰκέω-ῶ, κατοικῶ.

ἡ ἄσφαλτος, τὸ κατράμι (ἐν
φυσικῇ καταστάσει ὀρυκτὸν ἢ
ρευστὸν).

ἡ πίττα, πίσσα.

ἀνατέλλω, ἐξέρχομαι.

πόρρω, μακράν.

διήκω, φθάνω, ἐκτείνωμαι διὰ
μέσου τινός.

ὄζω, μυρίζω, δίδω ὀσμὴν.

τὸ θεῖον, θειάφι.

ἡ στυλπηρία, εἶδος ὀρυκτοῦ, ἡ
στύψη.

εὐθαλής, ἕς, καλῶς ἀνθῶν,
πρασινίζων.

ἡ πόα, βοτάνη.

ἐν-ακμάζω, εἶμαι εἰς τὴν ἀκμὴν,
ἀκμάζω.

λυπέω-ῶ, βλάπτω.

ἡ βλάστη, ἡ βλάστησις.

25.

ἀναστένω, ἀναστένάζω, δυνά-
τὰ θρηνῶ.
λιγέω, με λιγυράν (δικαπερα-
στικὴν) φωνήν.
μετασχεῖν, ἀόρ. β'. τοῦ μετέχω.
δύποι, βεβχίως ὡς νομίζω.
τετυφωμένος, ἡλίθιος, ἀλαζών.
ἐλέγχω, ἀποδεικνύω, ὀνειδίζω.

26.

Χαλκηδόνιος, ὁ κάτοικος τῆς
Χαλκηδόνος, πόλεως ἐν Βι-
θυνίᾳ.
ἡ φιλοικτιρμοσύνη, συμπά-
θεια.
ἐταῖρος, γνώριμος, φίλος.
φιλοικτίμων, ον, φιλελεή-
μων, συμπαθής.
ἐλεέω-ῶ, εὐσπλαγγίζομαι.
καταπέτομαι, πετῶ κάτω.
ἀσμένως, εὐχαρίστως.
ἔστε, ἕως οὔ.
ἐπιλέγω, (ἀόρ. ἐπιέπον) λέγω
προσέτι.
ἐξέδωκε, ἐπρόδωκε.
ὁ ἰκέτης, ὁ παρακαλῶν.

27.

ἡ ῥοιῖς, ἡ ῥοιδιά (τὸ δένδρον) τὸ
ῥόδι, ῥοιδιον (ὁ καρπός).
τὸ λίκνον, κάνιστρον.
ἐλαύνω τι, διέρχομαι τι.
προσ-κομίζω, φέρω πρὸς τινα.
ὁ παράδεισος, κήπος, τόπος
πλήρης δένδρων ἔχων καὶ θη-
ρία.
οἴκοθεν, ἐκ τοῦ οἴκου
ἡ γεωργία, ἡ καλλιεργηθεῖσα
γῆ.
ὁ Μίθρας, Ὁλιος (θεὸς Περ-
σικός).

28.

προσθεύω, διαπραγματεύομαι
ὡς πρεσβευτής.
ἀφίκετο, μεσ. ἀόρ. β'. τοῦ ἀφι-
κνέομαι-οὔμαι = φθάνω, ἔρ-
χομαι.
ἦκω, ἔχω ἔλθει· ἦκον=εἶχον
ἔλθει, ἦλθον.
ἐντυχεῖν, ἀόρ. β'. τοῦ ἐν-τυγ-
χάνω=συνομιλῶ μετὰ τινος.
οὔν, λοιπόν.
ὁ χιλίαρχος, ὁ ἄγων ἢ διατάσ-
σων 1,000 ἄνδρας. Περσὶς
Πέρσης ὁ χιλ. ἦν ὑψηλὸν πρό-
σωπον πολιτικόν, ὁ πρῶτος
μετὰ τὸν βασιλέα, εἶδος τι
ἀρχικαγκελαρίου τῆς ἐπικρα-
τείας.
εἰσ-κομίζω, κομίζω, φέρω ἐντός.
δέομαι τινος, παρακαλῶ.
νόμος, συνήθεια.
ἐπι-χώριος, ον, ἐγχώριος.
τοίνυν, βεβχίως, λοιπόν.
συγ-γενέσθαι, μέσ. ἀόρ. β'.
τοῦ συγγίγνομαι = συνανα-
στρέφομαι, συνομιλῶ μετὰ
τινος.
ὄρῶω-ῶ, πράττω.
ἄγω, φέρω, ὀδηγῶ.
ἐμφανὴς γίγνομαι, ἐμφανίζο-
μαι, παρουσιάζομαι.
ὁ δακτύλιος, τὸ δακτυλίδιον.
ἀδύλως, ἀρνήτως.
ἐπικύπτω, σκύπτω.
ὡς δὴ, ὅτι δῆθεν.
ἔδοξε, ἐνεστ. δοκέω-ῶ=φαί-
νομαι.
καταπράττομαι, καταρθάνω.
ἀτυχεῶ-ῶ, δυστυχῶ, ἀποτυγ-
χάνω.

29.

1. ὁ μῦς, υός, ποντικός.
 ἔλκω, σῶρω.
 ἡ θυρίς, ἴδος, μικρὰ θύρα.
 ἔδακε, ἀόρ. τοῦ δάκνω=δακ-
 νάνω.
 ἀμύνομαί (τινα), ἀποκρούω,
 τιμωρῶ τινα.
 προσ-ἤκει, ἀρμόζει.
 λογιζομαι, συλλογιζομαι, σκέ-
 πτομαι.
 2. εἰθιμμένος, πικρα. τοῦ ἐθί-
 ζομαι=συνειθίζω.
 προο-αγορεύω, ὀνομάζω, προσ-
 φωνῶ, χειρετίζω.
 3. φάσκω, λέγω.
 ἐναντίος, α, ον, ἐχθρός.
 4. χροῖσονται, μελλ. τοῦ χρά-
 ζομαι-ῶμαι=μεταχειρίζομαι.

30

- Θεόφραστος, φιλόσοφος μαθη-
 τῆς τοῦ Ἀριστοτέλους.
 διαφανής, εἰς, ὁ φανόμενος
 πέρα πέρα, καθάρος.
 ὁ ὄρμος, περιδέρσιον.
 παραπλήσιοι, παρόμοιοι.
 ἐλάττων, συγκριτ. τοῦ μικρός.
 ἡλικός, η, ον, ὅσον μέγας.
 εὐμεγέθης, ες, ἕξιολόγου με-
 γέθους.
 Χαρακηνός, ὁ κάτοικος τῆς
 Χερρακηνῆς, χώρας ἐν Κιλικίᾳ.
 διόπερ, διὰ τοῦτο λοιπόν.
 ἡ σχεδιά, πλοῖον (κῦτος σχεδίας,
 προχείρως κατασκευασθέν).
 καθ-άλλομαι, καταπηδῶ.
 ὁ κόγχος, κόγχη, κογχύλιον.
 ὁ ὕμβρος, βροχή.
 ἡ ἔκχυσις, εως, χύσιμον ἔξω,
 ἐκροή.

ἐμβύθιος, ὁ εἰς τὸν βυθὸν τῆς
 θαλάσσης.

ἡ θαλάμη, φωλεά, κοίτη, τρυπήκ.
 δύνω, βυθίζομαι, εἰσέρχομαι.
 δια-νήχομαι, κολυμβῶ, σφῶ-
 ζομαι κολυμβῶν.

μύω, κλείω.
 προσφύομαι, προσκολλῶμαι.

ἡ χηλή, ὁ ψαλιδωτὸς ποῦς.

ἡ νομή, βοσκή, τροφή.

31.

ἡ παρασκευή, προετοιμασία.
 κελεύω, διακτάσσω, συμβουλεύω.

ὁ ὄψο-ποιός, ὁ σκευάζων νόστι-
 μα φαγητῶν, ὁ μάγειρος.

κατὰ ταῦτά, ὁμοίως.

πρό-κειμαι, εἶμαι πικρατεθει-
 μένος.

τὰ προκείμενα, διὰ τὰ πικρα-
 θετειμένα φαγητῶν.

ὁ διάκονος, ὑπηρέτης.

μετα-πέμπομαι, στέλλω νὰ φέ-
 ρω τινὰ, προσκκλῶ τινὰ δι'
 ἀπεστακμένου.

ταλαίπωρος, πτωχικός.

ὦς, πρὸς.

ἡ δίαιτα, ὁ τρόπος τοῦ ζῆν.

32.

ἄδω, τραγουδῶ.

ἐθίζω, συνειθίζω.

ὁ παϊάν, ἄνος, ὠδή τις ἢ ὕ-
 μνος, ἐγκώμιον.

πάτριος, πατροπικράδοτος.

ἀπο-τρίβομαι, ἀπ' ἐμκυτοῦ ἀ-
 πλύνω, ἀρνοῦμαι.

ὀλιγωρέω-ῶ, πικραμελῶ.

ἀποθηριώω-ῶ, κέμνω τινὰ θη-
 ριώδη, ἄγριον.

Κυναιθεῖς, κάτοικοι τῆς Κυ-
 ναίτης, πόλεως τῆς Ἀρχαδίας.

33.
 τετυφωμένος, (παθ. παρκκ. του τυφώω-ω)=ξεμωραμένος, ήλιθιος, άλαζών.
 ήγαγεν, άόρ. β'. του ήγω=όδηγώ.
 ανά-κειμαι, είμι ανηρτημένος, άριερωμένος.
 περίοδος γής, γεωγραφικός χάρτης.
 ώς, ότι.
 δι-αθροήσαι, ό ένεστ. διαθρέω-ω =περιβλέπω με προσοχήν, άνερευνώ τι δια των όφθαλμών.
 34.
 Κείος, ό κάτοικος τής Κέω νή-

σου.
 τά άλλα, κατ'ά τά άλλα.
 άλαζών, ό, ή, ύπερηφανος, ψεύστης.
 ήδεϊτο, παρκκ. του χιδέομαι-ομαι=έντρέπομαι.
 τήν τρίχα=τήν κόμην
 πολίος, ά, όν, λευκός, άσπρος.
 πειράομαι-ώμαι, προσπαθώ.
 άφανίζω, κάμνω άφανή, κρύπτω.
 παρ-ελθών, ένεστ. παρ-έρχομαι=παρουσιάζομαι.
 έξ-έωσε, άόρ. του έξ-ώθειω-ώ=έξω ώθώ, έκβάλλω, κωλύω.
 δια-βάλλω, συκοφαντώ, διασύρω, κατηγορώ.

β'. Μυθολογικά.

1.
 ή εύπρέπεια, ώρισιότης.
 εύτεκνος, ον, ό έχων πολλά τέκνα.
 παροξύνω, παρκκινώ.
 κυνηγετέω-ώ, κυνηγώ.
 άποκτείνω, φονεύω.
 άπολείπω, άφώνω.
 ό Σίπυλος, όρος Φρυγίας.
 κάκει=καί εκεί.
 χέω, χύνω.
 νύκτωρ, κατ'ά τήν νύκτα.
 του λίθου, άπό του λίθου.
 2.
 δηχθείσης, παθ. άόρ. του δάκνω=δαγκάνω.
 εις Άδου, δηλ. δόμους, =εις τήν Άδην.
 ύπέσχετο, μέσ. άόρ. β'. του ύπισχνομαι=ύπόσχομαι.
 παραγίγνομαι, ρθάνω.

3.
 αύτόχθων, ονος, έντόπιος, ό εκ τής γής γεννηθείς.
 συμ-φυής, ές, ηύξημένος όμοϋ.
 έδοξε, τό ρήμα δοκει=φαίνεται καλόν, άπορασιζεί τις.
 πλήττω, κτυπώ.
 άν-έφηνε, άόρ. του άνφορύνω φέρω εις ρώς, φανερώνω.
 τό Πανδρόσειον, νός τής Πανδρόσου έν τή Άκροπόλει των Άθηνών.
 έρίζω τινί, φιλονεικώ προς τινά.
 καλέω-ώ, όνομάζω.
 4.
 ένιοι, αι, α, μερικοί.
 κρύφα, κρυφίως.
 ή κίστη, κιβώτιον.
 παρα-κατ-έθετο, μέσ. άόρ. β' του παρ-κατ-τίθεμαι=παρκαταθέτω, δίδω προς φύ-

λαζίν.
 ἀπειπούσα, ἄορ. τοῦ ἀπ-αγο-
 ρεύω.
 ἡ πολυπραγμοσύνη, ἄκκιρος
 περιέρχεται.
 ἐμ-μανής, ἐς, μκνιώδης.
 τὸ τέμενος, ους, ἱερός τόπος,
 δάσος.
 τὸ ξόανον (ξέω), ἄγκλμα, εἶ-
 δωλον ἐκ ξύλου (ἀλλὰ καὶ ἐκ
 λίθου).
 ταφέντος, τοῦ θάπτω μετοχ.
 ἄορ. β'. πκθητ.
 πατρώος, α, ον, πκτρικός.
 μερίζω, μοιράζω.
 ἐξῆ', ἐπειτα, κατὰ σειράν.
 ὁμώνυμος, ὁ τὸ αὐτὸ ὄνομα
 ἔχων.
 5.
 δια-πορεύομαι, διχθκίνω, δι-
 ἐρχομαι.
 ξενίζω, φιλοξενῶ.
 ἐξ-έδωκε, ὑπὸνδρευσε.
 ἐν-τειλάμενοι, μεσ. ἄορ. τοῦ
 ἐντέλλομαι=πκρχγγέλλω.
 ἀπέλιπεν, ἄορ. β'. τοῦ ἀπο-
 λείπω=ἀφήνω.
 τὸ πέδιλον, ὑπόδημα.
 ἀν-ελεῖσθαι, μεσ. ἄορ. τοῦ ἀν-
 κίρῶμαι=σῶμαι=λαμβάνω(δι'
 ἐμκυτόν).
 ἐπετέλει, ἐνεστ. ἐπι-τελέω-ῶ=
 ἐκτελῶ.
 δι-εφθάρη, πκθ. ἄορ. β'. τοῦ
 διχθθέρω=φρονεύω.
 θαλαττοκρατέω-ῶ, εἶμαι θκ-
 λασσοκράτωρ.
 ἐλεῖν, ἄορ. β'. τοῦ κίρῶ-ῶ=
 κυριεύω.
 παρὰ τινος δίκην λαμβάνω,

τιμωρῶ τινος.
 ὁ λιμός, πείνω.
 ὁ λοιμός, ἀσθένεια.
 χροάομαι-ῶμαι τινι, μετχκει-
 ρίζομαι τινος.
 ἀν-εἶλεν, (ἄορ. τοῦ ἀνκίρῶ) ἐ-
 χρησμοδότησε.
 ὁ κούρος, νέος, πκλληκάρη.
 ἡ βορά, τροφή.
 καθ-ειργυμένοι, πκθ. πκρχκ.
 τοῦ κκθ-εἰργνυμαι=κλείομαι
 ἐντός.
 ἡ καμπή, γύρισμα, ἐλιγμός.
 6.
 ὁ Τυνδάρεως, εω.
 ἄγομαι γυναῖκα, νυμφεύομαι.
 αἰδοῦμαι, μέσον=ἐκλέγω (δι'
 ἐμκυτόν).
 ὁ νυμφίος, γκμβρός.
 τὰ κατὰ πόλεμον, τὰ πολε-
 μικά.
 ἡ πυγμαίη, γρόνθος, πυγμαχία.
 ἀπέθανε, ἐφρονεύθη.
 ἀν-άγω, φέρω ἐπάνω, ἀνκβι-
 βάζω.
 μετα-πέμπομαι, στέλλω νὰ
 φέρω τινὰ, προσκκλῶ τινος
 δι' ἀπεστοκλμένου.
 7.
 τελευτάω-ῶ, ἀποθνήσκω.
 τὴν Σιμόεντος, δηλ. θυγατέρα.
 ἀφ-ικόμενος, μέσ. ἄορ. β' τοῦ
 ἀφ-ικνέομαι=σῶμαι=φθάνω.
 φανῆναι, πκθ. ἄορ. β' ἀκκρεμ.
 τοῦ φκνίνομαι.
 διπεταις, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς πεσών,
 ἀπὸ τὸν οὐρανὸν πεσμένος.
 τρί-πυχυς, υ, τριῶν πῆχων
 τὸ μῆκος.
 ἡ ἵλακάτη, ῥόκκ.

ὁ ἀτρακτος, τὸ ἀδράχτι.
κομίζω φέρω.
τὸ ὄναρ, ὄνειρον
ὁ δαλός, δαυλός.
διά-πυρος, ὄλος ἀνκμμένος,
πυροκόκκινος.
ἐπινεύομαι, βόσκω.
ὁ οἰκέτης, ὑπηρέτης, δοῦλος.
ἀναιρέομαι-οὔμαι, λκμβάνω.
ἡ ῥώμη, δύναμις, ἰσχὺς σω-
ματική.

8.

ἡ ἀφορία, ἀκκρπίξ.
ἀπαλλαγῆσθαι, μελλ. β'
πκθ. τοῦ ἀπ-αλλάττομι.

9.

ἐπι-βουλεύω, σκέπτομι πῶς
νὰ βλάψω τινά.
βάλλω, ῥίπτω, κτυπῶ.
ἡ ὕλη, δάσος.
φωράω-ῶ, ἀνκκλύπτω, πιά-
νω.
ὁ φυγάς, ἄδος, ἐξόριστος.
ἐλαύνω, διώκω.
παρα-γίγνομαι, ἔρχομι, φθά-
νω.
ἄπαις, ἄπαιδος, ὁ μὴ ἔχων
παιδός.
τὸ γερας, βροθεῖόν.
καθ-αίρομαι, κθκρίζομι.
ἡ μοῖρα, μέρος.
κάκει, κθ ἐκεῖ.
εὐωχέομαι-οὔμαι, συμποσιά-
ζω.

10.

τῶ...Δανάης, δηλ. υἱῶ.
ἐπ-έταξε, ἐνεστ. ἐπι-τάττω=
δικτάττω.
περι-εσπειραμένας, παρκαεί-
μενας τοῦ περισπειράομι-ῶ-

μι = περιτυλίσσομι, περι-
πλέκομι.

ἡ φολῖς-ἴδος, τὸ λέπι, τὸ φο-
λιδωτὸν δέρμα τῶν ὄφρων.

ὁ οἶς, συός, χῆρος, ἀγριόχοι-
ρος.

ἡ κυνέα-ῆ, δέρμα κυνός, πε-
ρικερκαλίξ.

ἀπ-εστραμμένος, παρκα. τοῦ
ἀποστρέφομι=γυρίζω τὸ πρό-
σωπον ἀπὸ τινος.

ἰπ-έτεμε. ἀρίστ. β' τοῦ ἀπο-
τέμνω=ἀποκόπτο.

11.

παρα-κειμένην, παρκαθεμιμέ-
νην.

τὸ κῆτος, οὐς, θηλάσιος
ἰχθύς παμμεγέθης.

χρῆσαντος, ἀρίστος τοῦ χράω
=χρησιμοδοτῶ.

προσ-εῴησε, ἀρίστ. τοῦ προσ-
δέω=προσδένω.

ἐρασθεῖς, ἐνεστ. ἐράκμι-ῶμι
=ἄγκπῶ.

ἀναιρεω-ῶ, φονεύω.

ὁ τόκος, τοκετός, γέννη.

ἐπισχεῖν, ἀρίστ. β'. τοῦ ἐπέχω
=ἐμποδίζω, σταματῶ.

ἐπταμηνιαῖος, ἐπτά μηνῶν ἡ-
λικίαν ἔχων.

12.

διαβάλλω, συκοφαντῶ.

εὐ-άλωτος, ον, εὐκόλος νὰ κυ-
ριευθῇ.

τὸ βόσκημα-ατος, ἀγέλη,
κτήνη.

λυμαινομαι, βλάπτω.

αἴρω, (πκθητ. ἀρ. ἤρθην), ὑ-
ψώνω.

ἐπιλέγω, ἐκλέγω.

λοχήσαντας, ένεσ. λοχώ-ω= ένεδρεύω.	άποικοδομέω-ω, φράττω δι' οίκοδομής, κλείω.
άξιόω-ω, έχω τήν άξίωσιν, άπκιτω.	τό λοιπόν, εις τό έξής. εία, παρκατ. τοῦ έάω-ά= άρήνω.
13.	4.
ή εύνη, κλίνη.	ό πίθος, πιθήρι.
άγχω, πνίγω, σφίγγω.	ή ύδρα, όφις ύδρόβιος, ύδρα.
άρματπλατέω-ω, όδηγώ ή διοικώ τήν άμαξιν.	ή Λέρονη, λίμνη έν 'Αργολίδι (νυν Μύλοι).
όπλομαχεω-ω, μέ τά όπλα ώς όπλίτης μάχομαι.	έπιόας, άόρ. μετ. τοῦ έπιθίω=ένθιθίω.
κιθαροδέω-ω, κρούω κιθάραν και ήδω ποδός αύτήν.	ήνιοχέω-ω, όδηγώ τήν άμαξιν.
πλήττω, κτυπώ.	βαλών, άόρ. έ' τοῦ βάλλω= κτυπώ.
άκοντίζω, ρίπτω τό άκόντιον.	πυρόω-ω, θερμαίνω, κζίω.
2.	ήνύω, κκτορθώνω, τελειώνω.
τό βουκόλιον, άγέλη βοών.	άναψύω, κάμνω νά φυτρώση, μεσ. φυτρώνω.
χειρόομαι-οῦμαι, νικώ, ύποτάσσω.	δάκνω, δαγκάνω.
ή δουρά, τό δέριμ.	ύψ-άπτω, άνάπτω.
περιβάλλομαι, ένδύομαι.	ό θαλός, δαυλός.
τό χάσμα, τος άνοιγμα, στόμα (ιδ. θηρίων).	ή άνατολή, έμφάνισις, γέννα, έκφυσις.
ή κόρυς-υθος, περικεραλίχ.	κατ-ορυττω, άνοίγω λάκκον, χώνω τι έντός αύτοῦ, κρύπτω έν τή γή.
ό δασμός, φόρος.	ή 'Ελαιους, οῦντος, θέσις έν 'Αργει.
τό άριστεϊον, βραβεϊον άνδρείας, νίκης.	ό οιστός, βέλος.
μανῆναι, άόρισ. β' τοῦ μανίω=τρελλανίωμαι.	βάπτω, βυθίζω τι εις ύγρόν, κκτζδύω.
πυνθάνομαι, έρωτώ.	δει, πρέπει.
λατρεύω, ύπηρετώ.	κρατέω τινός, ύπερισχύω τινός.
ό άθλος, άγών.	5.
3.	Κερυνίτις, ή εκ Κερυνείας, όρους έν 'Αχαΐχ.
ά-τρωτος, ό μη πληγωμένος.	χρυσόκερως, ωτος, ό έχων χρυσή κέρατα.
μαστεύω, ζητώ.	ίερός, ά, όν, άφιερωμένος.
άνατεινόμενος, μέσ. άόρ. τοῦ άνατείνω=σηκώνω τι πρός τά ένω, άνέχω.	
άμφίστομος, ον, μέ δύο στόματ.	

ὁ ἐναυτός. ἔτος.

κάμνω, κουράζομαι.

κάκειθεν = κείκειθεν.

6.

ὁ Ἐρύμανθος, ὄρος τῆς Ἀρκαδίας.

ὁ κάπρος. ἀγριόχοιρος.

ἡ Ψώφίς, ἴδος, πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ.

ὀπτός, ἐψημένος.

ὀκνέω-ῶ, διστάζω.

παρακελεύομαι, προτρέπω.

εἴσω, ἐντός.

τρέπομαι, τρέπω εἰς φυγὴν.

ἡ λόχη, δάσος.

7.

ἐκ-φορέω-ῶ, φέρω ἔξω, ἐκβάλλω.

ἡ ἐπι-ταγί, προσταγή, παρρηγελία.

θάσκω, λέγω.

ἀπιστέω-ᾶ, δὲν πιστεύω.

σύνεγγυς, πλησίον.

παροχετεύω, μετοχετεύω, μεταστρέφω τὰ ὕδατα ὀχετοῦ

ἢ διώρυχος εἰς ἄλλον παρακείμενον ὀχετόν.

ἐπήγαγε, ἄορ. β' τοῦ ἐπάγω = φέρω εἰς τι.

ὁ ἐκ-ροος, ρους, ἐκροή.

8.

ἡ ὕλη, δάσος, δένδρα.

ἀμηχανέω-ῶ, εἶμι εἰς ἀμηχανίαν, δὲν εἰξεύρω τί νὰ κάμω.

κρούω, κτυπῶ.

ὁ δοῦπος, θόρυθος.

τὸ δέος, ὁ φόβος.

ἀναπέτομαι, πετῶ εἰς τὰ ἄνω.

9.

ἀναφανῆναι, ἄορ. β' τοῦ ἀναφρίνομαι.

ἀγριόω-ῶ, καθιστῶ ἀγριόν.

δια-κομίζω, μεταφέρω.

τὸ λοιπόν, εἰς τὸ ἐξῆς.

εἶασε, ἄορ. τοῦ ἐάω-ῶ = ἀφῆνω.

ἀνετος, ον, ἀφειμένος, ἐλεύθερος.

διαλυμαίνομαι, βλάπτω.

10.

μάχιμος, ἐπιτήδειος εἰς μάχην.

ἔπομαι, ἀκολουθῶ.

11.

ὁ ζωστήρ-ῆρος, ζώνη.

ὁ Θερωμόδων, ποταμὸς ἐν Καππαδοκίᾳ, γινόμενος εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον.

τὸ σύμβολον, σημεῖον.

ἡ Θεμισκυρα, ας, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ παρὰ τὸν Θερωμόδωνα ποταμόν, πατρὶς τῶν Ἀμαζόνων.

ἡ ναῦς, νεώς, πλοῖον (πολεμικόν).

κατα-θέω, τρέγω κάτω (εἰς τὴν παραλίαν).

ὁ δόλος, ἀπάτη.

12.

φαινικουῖς, ῆ, οὔν, ὁ ἔχων κόκκινον χροῶμα.

ὁ βουκόλος, βοσκὸς βοῶν.

δικέφαλος, ὁ ἔχων δύο κεφαλὰς.

ἡ Λιβύη, ἡ Ἀφρική.

τὸ δέπας, ποτήριον.

αὐλίζομαι, στρατοπεδεύω, διανυκτερεύω.

αἰσθόμενος, μεσ. ἄορ. β' τοῦ κίσθνομαι.

παίω, κτυπῶ.

<p>13.</p> <p>τὸ βόσκημα, ατος, ἀγέλη, κτήνη.</p> <p>αἱ Ἑσπερίδες, Νύμφαι κατοικοῦσαι εἰς τὰ δυτικώτατα μέρη τῆς γῆς φυλάττουσαι ἐντὸς κήπου τὰ λεγόμενα χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.</p> <p>μηνύω, φανερώνω.</p> <p>παντοῖος, α, ον, παντός εἶδους.</p> <p>ἔδρασε, ἐνεστ. δέω-ῶ=δένω.</p> <p>τυγχάνω, εἶμι κατὰ τύχην.</p> <p>ἀνήρει, παρκατα τοῦ ἀναιρέω-ῶ=ρανεύω.</p> <p>ἀράμενος, μέσ. ἀόρ. τοῦ αἰρομαι=σηκῶνω (ἐπάνω μου).</p> <p>μετέωρος, ον, πρὸς τὰ ἄνω.</p> <p>ψαύω τινός, ἐγγίζω τι.</p>	<p>14.</p> <p>περαιῶ, διχθιθάζω, μέσ. περ-νῶ πέραν.</p> <p>ἡ ἥπειρος, ἡ ξηρά.</p> <p>τὸ ἦλαρ, ατος, συκῶτι.</p> <p>οἱ ὑπερβόριοι, ἔθνος μυθῶδες κατοικοῦν πέραν τοῦ ἀνέμου Βορρᾶ, οὗ ἡ χώρα περικτάνετο ὡς εὐδαιμονεστάτη.</p> <p>ὁ πόλος, οὐρανός.</p> <p>δρέπομαι, κόπτω, συλλέγω.</p> <p>φρουρέω-ῶ, φυλάττω.</p> <p>ἔνιοι, αι, α, μερικοί.</p> <p>15.</p> <p>αἰτῶ τινά τι, ζητῶ τι παρὰ τινος.</p> <p>θωρακίζομαι, ὀπλιζομαι μεθ' ὁράκων.</p>
--	--

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'.

α'. Μῦθοι, ἀποσθέρματα καὶ διηγήματα, σελ. 4—16.

1. Ἔγος καὶ Κύων.
2. Ἴππος καὶ ἵπποκόμος.
3. Ἀλώπηξ πρὸς μορμολύκειον.
4. Πῆραι δύο.
5. Ὄνος ἄγριος.
6. Ἄρκτος καὶ Ἀλώπηξ.
7. Κάλαμοι καὶ δρυς.
8. Λέων καὶ Βάτραχος.
9. Λύκος καὶ Ποιμένες.
10. Ταῦροι τρεῖς καὶ Λέων.
11. Κοιλία καὶ πόδες.
12. Πρόβατον κειρόμενον.
13. Λύκος καὶ Ἄμνος.
14. Ὀδοιπόροι καὶ Ἄρκτος.
15. Ἀλώπηξ.
16. Καρκίνος καὶ Ἀλώπηξ.
17. Ταῶς καὶ Κολοϊός.
18. Γαλῆ.
19. Κίχλη.
20. Κόραξ νοσῶν.
21. Γεωργὸς καὶ παῖδες αὐτοῦ.
22. Θάλλης καὶ Θεράπεινα.
23. Φόνος Ἰππάρχου.
24. Περικλῆς.
25. Πελοπίδας.
26. Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας.
27. Θεμιστοκλῆς.
28. Ἀργιλεωνίς ἢ Βρασιδίου μήτηρ.
29. Λυκοῦργος.
30. Σωκράτης.
31. Ἀντισθένης.
32. Διογένης.
33. Φερενίκη.
34. Δύναμις μουσικῆς.
35. Περὶ ὁμοιοίης.
36. Σωκράτης καὶ Ξανθίππη.
37. Διονύσιος ὁ δεῦτερος.
38. Πῶς οἱ Μιτυληναῖοι ἐτιμωροῦντο τοὺς ἀρισταμένους τῶν συμμάχων.
39. Πενία ἀρχαίων Ἑλλήνων.
40. Λεωκόριον.
41. Ἀγωγή Κρητῶν.
42. Ἡ κοιλία τῶν Τεμπῶν.
43. Πλάτων.
44. Ταχῶς ὁ Αἰγύπτιος.
45. Ἀπελλῆς καὶ Μεγάθυζος.
46. Δημάρατος καὶ Φίλιππος.
47. Πύρρων ὁ Ἥλεῖος.
48. Τιρόνθιοι.
49. Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιάδης.

β'. Μυθολογικά σελ. 16—28.

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.
2. Πόλεμος Διὸς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτάνας. Οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Κρόνου διανεμονται τὴν ἀρχήν.
3. Ἀρπαγή Περσεφόνης.
4. Προμηθεύς.
5. Δευκαλίον καὶ Πύρρα.
6. Τυφῶν.
7. Ἀγίλλεός.
8. Οἰδίπους.
9. Οἱ ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας.
10. Φοῖβος καὶ Ἑλλή.
11. Ἴάσων καὶ οἱ Ἀργοναῦται.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

α'. Μῦθοι, ἀποφθέγματα καὶ διηγήματα, σελ. 29—37.

1. Κύων καὶ Ἀλώπηξ.
2. Ἀλώπηξ καὶ Λέων.
3. Ποιμὴν καὶ Κύων.
4. Σκόληξ καὶ Ἀλώπηξ.
5. Ἀλώπηξ καὶ Πάρδαλις.
6. Χελώνη καὶ Ἀετός.
7. Νυαγός.
8. Τέτις καὶ Μύρμηκας.
9. Ἄνθρωπος καὶ Ἀλώπηξ.
10. Λέων καὶ Ὄνος καὶ Ἀλώπηξ.
11. Γυνὴ μάγος.
12. Ἐλαφος καὶ ἄμπελος.
13. Γέρον καὶ Θάνατος.
14. Ἴππος καὶ Ἐλαφος.
15. Ὄνου σκιά.
16. Νυαγός καὶ Θάλασσα.
17. Γυνὴ καὶ ὄρνις.
18. Ἀλιεῖς.
19. Ἀλκυών.
20. Ἀλώπηξ κόλυρος.
21. Φωκίων.
22. Λύσανδρος.
23. Φίλιππος.
24. Ἡ τῶν Ἀπολλωνιατῶν χώρα.
25. Ὀλυμπιάς ἢ Ἀλεξάνδρου μήτηρ.
26. Ξενοκράτους φιλοκτιρισμένη.
27. Ὠμίσου δῶρον Ἀρταξέρξης.

28. Ἴσμηνίας ὁ Θηβαῖος.
29. Ἀγησίλαος ὁ μέγας.
30. Ὁ μαργαρίτης.
31. Ξέρξου παρασκευή.
32. Φιλομουσία Ἀρχάδων.
33. Ὁ Σωκράτης ἐλέγχει τὴν ὑπερφηανίαν τοῦ Ἀλκιβιάδου.
34. Γνώμη Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως περὶ Κεῖου γέροντος.

β'. Μυθολογικά, σελ. 38—50.

1. Νιόβη.
2. Ὀρφεύς.
3. Κέκροψ.
4. Οἱ διάδοχοι τοῦ Κέκροπος.
5. Λίγεις.
6. Λακωνικοὶ μῦθοι.
7. Τρωϊκοὶ μῦθοι.
8. Λιάκος.
9. Πηλεὺς καὶ Τελαμών.
10. Περσεὺς κομίζει τὴν Μεδοῦσης κεφαλὴν.
11. Περσεὺς καὶ Ἄνδρομέδα.
12. Βελλεροφόντης.
13. Ἡρακλῆς.

ΔΙΟΡΘΩΤΕΑ

- Ἐν σελ. 11, στ. 31 ἡμέτεροί εἰσιν.—21, στ. 25 ὀφθαλμούς.—
21, στ. 27 ἤκε.—26, στ. 29 πετομένην.—40 στ. 18 καὶ 23
Λήδας.—46, στ. 9 λόφω.— σελ. 51 στ. 4 γουρούνα.
Ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ ἀντὶ μαθηματικῶν γραπτέον μαθητικῶν.

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΚΕΦΑΛΑΗΝΙΑ καὶ ἸΘΑΚΗ, γεωγραφικὴ μονο- γραφία	Δρ. 3.—
ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ περὶ τὸ τυπικὸν τῆς Ἑλληνικῆς, Μέρος Α' Ὀνόματα καὶ ὀνόματα ῥήματα εἰς ὦ πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τῶν Ἑλλ. σχολείων.....	» 1,20
ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ περὶ τὸ τυπικὸν τῆς Ἑλληνι- κῆς. Μέρος Β' Τεῦχος Α' Ῥήματα εἰς μι καὶ καὶ ἀνώμαλα μετὰ θεμάτων ἐκ τῆς Κύρου Ἀνα- βάσεως πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β' τά- ξεως τῶν Ἑλλ. σχολείων.....	» 1,20
ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ περὶ τὸ Συντακτικὸν τῆς Ἑλ- ληρικῆς μετὰ θεμάτων ἐκ τῶν Ξενοφῶντος Ἑλλην. Μέρος Β' Τεῦχος Β' πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως τῶν Ἑλλ. σχολείων.	» 1,20
ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ περὶ τὸ Συντακτικὸν τῆς Ἑλ- ληρικῆς, ἥτοι συλλογὴ παραδειγμάτων ἐκ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν κυριω- τέρων συντακτικῶν κανόνων. Μέρος Γ'	» 1.—
ΘΕΜΑΤΑ ἐκ τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τῶν Γυμνασίων.....	» 1,50
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τῇ Α' τάξει τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου μα- θητευόντων μετὰ σημειώσεων καὶ λεξιλογίου.	» 1,20
ΣΧΟΛΙΑ εἰς τὴν Ξενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασιν. Βιβλίον Α' καὶ Β'	» 1.—
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ μετὰ μαθηματικῶν σχολίων. Βιβλίον Γ'	» 1,40
» Δ'	» 1,40
» Ε'	» 1,40
ΣΧΟΛΙΑ εἰς τὴν Ξενοφῶντος Ἑλληνικὰ βιβλίον Σ'.	» 0,60

Ἐκ τοῦ Τυπογρα

ΚΤΕΝΑ, Ἀθήναι, ὁδὸς Κομμουνιστοῦ 23.